

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 1T/105/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616010226
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2021:8616010226.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, v senáte zloženom z predsedu senátu Q. Q. X. a prísediacich Q. M. M. a Q. Q. W., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. apríla 2021, v trestnej veci proti obžalovanému Q. V. a spol., pre zločin subvenčného podvodu sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaní:

X. Q. V., nar. X.XX.XXXX v F. K., trvale bytom
E. č. XXX, okr. Dolný Kubín,

2. B. A., rod. A., nar. X.X.XXXX vo Svidníku,
trvale bytom S. č. XXX/XX, Stropkov,

X. T.K., nar. XX.XX.XXXX vo B., trvale bytom
X.. B. č. XXX/XX, Svidník,

4. W. F.K., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom
X.. B. č. XXX/XX, Svidník,

5. Q. S., nar. XX.XX.XXXX v Poprade, trvale bytom
E. č. XXX/XX, B. A., okr.
Poprad,

X. T.J., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom
B.. hrdinov č. XXX/XX, Svidník,

7. W. C., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom
F. č. XXX, okr. Stropkov,

8. W. W., nar. X.X.XXXX v A.e, trvale bytom
V. č. X, okr. Bardejov,

9. V. K., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom
Y. č. XXX, okr. Svidník,

10. B. K., nar. XX.XX.XXXX v Stropkove, trvale bytom
V. H. č. XXXX/XX, Prešov,

11. M. E., rod. E., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku,
trvale bytom C. č. XX, okr. Stropkov,

12. J. B. B. rod. F., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku,
trvale bytom X. B. č. XXX/XX, Svidník,

13. D. K., rod. H., nar. XX.XX.XXXX v Bardejove,
trvale bytom S. č. XX, okr. Svidník,

sa uznávajú za vinných, že

1. Q. V. dňa 3.1.2011 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal J.. V.. Q. D., trvajúceho od 18.12.2010 do 19.12.2010 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K 605240 zo dňa 20.12.2010 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, vystaveného V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 20.12.2010 do 25.06.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekárskymi správami, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, v celkovej výške 3.690,- €, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 3.690,- €, ako aj dňa 9.1.2012 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o., za ktorého ako oprávnená osoba konal J.. V.. Q. D., trvajúceho od 30.6.2011 do 30.6.2011 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 497642 zo dňa 1.7.2011 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o., vystaveného V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. V. W. 1, Svidník, v období od 1.7.2011 do 23.12.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekárskymi správami, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, v celkovej výške 3.452,40 €, ktoré mu však Sociálnou poisťovňou vyplatené neboli, pretože táto dočasná pracovná neschopnosť bola menovanou lekárkou dodatočne stornovaná, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok, pričom v prípade ich vyplatenia by Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 3.452,40 €,

2. B. A. dňa 1.2.2012 vo Svidníku na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 825524 zo dňa 3.10.2011 vystaveného V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 2.10.2011 do 1.1.2012, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekárskymi správami, si menovaná uplatnila nárok na nemocenské dávky v celkovej výške 436,60 €, ktoré jej však Sociálnou poisťovňou vyplatené neboli, pretože táto dočasná pracovná neschopnosť bola menovanou lekárkou dodatočne stornovaná, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok, pričom v prípade ich vyplatenia by Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 436,60 €,

3. T. M. dňa 3.2.2012 a dňa 7.2.2012 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal J.. V.. Q. D., trvajúceho od 30.09.2011 do 31.12.2011, v rámci ktorého odpracoval 1 deň a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 825528 zo dňa 3.10.2011, z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 823354 zo dňa 2.1.2012, z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, vystavených V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 1.10.2011 do 31.12.2011 a od 1.1.2012 do 27.2.2012, ktoré však neboli medicínsky odôvodnené žiadnymi lekárskymi správami, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, v celkovej výške 1.612,50 €, ktoré mu však Sociálnou poisťovňou vyplatené neboli, pretože tieto dočasné pracovné neschopnosti boli menovanou lekárkou dodatočne stornované, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok, pričom v prípade ich vyplatenia by Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 1.612,50 €,

4. W. F. dňa 11.01.2012 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal J.. V.. Q. D., trvajúceho od 1.9.2011 do 30.11.2011, v rámci ktorého odpracoval 1 deň, a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 825052 zo dňa 2.9.2011 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, vystaveného V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 2.9.2011 do 30.11.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekárskymi správami, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, v celkovej výške 482,80 €, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 482,80 €, ako aj dňa 7.2.2012 vo Svidníku na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 824056 zo dňa 1.12.2011 z ochrannnej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, vystaveného V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 1.12.2011 do 27.02.2012, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekárskymi správami, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, v celkovej výške 1.736,60 €, ktoré mu však Sociálnou poisťovňou vyplatené neboli, pretože táto dočasná pracovná neschopnosť bola menovanou lekárkou dodatočne stornovaná, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok, pričom v prípade ich vyplatenia by Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 1.736,60 €,

5. Q. S. dňa 17.04.2012 vo Svidníku na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 824089 zo dňa 2.1.2012 vystaveného V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 2.1.2012 do 1.3.2012, ktoré však v období od 2.1.2012 do 20.02.2012 nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekárskymi správami, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky v celkovej výške 1.136,60 €, ktoré mu však Sociálnou poisťovňou vyplatené neboli, pretože táto dočasná pracovná neschopnosť bola menovanou lekárkou dodatočne stornovaná, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok, pričom v prípade ich vyplatenia by Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 1.136,60 €,

6. T. D. dňa 9.1.2012 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o., za ktorého ako oprávnená osoba konal J.. V.. Q. D., trvajúceho od 30.6.2011 do 30.6.2011 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 497643 zo dňa 1.7.2011 z ochrannnej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o., vystaveného V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 1.7.2011 do 31.12.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekárskymi úkonmi, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, v celkovej výške 3.610,80 €, ktoré mu však Sociálnou poisťovňou vyplatené neboli, pretože táto dočasná pracovná neschopnosť bola menovanou lekárkou dodatočne stornovaná, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok, pričom v prípade ich vyplatenia by Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 3.610,80 €, ako aj dňa 28.1.2011 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal J.. V.. Q. D., trvajúceho od 29.12.2010 do 30.12.2010 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. J 264537 zo dňa 31.12.2010 z ochrannnej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, vystaveného V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 31.12.2010 do 24.06.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekárskymi úkonmi, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, v celkovej výške 3.452,40 €, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 3.452,40 €,

7. W. C. dňa 10.1.2011 vo Svidníku na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal J.. V.. Q. D.,

trvajúceho od 25.12.2010 do 26.12.2010 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K 605270 zo dňa 27.12.2010 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K 605269 zo dňa 27.12.2010 z poistného vzťahu povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činnéj osoby, vystavených V. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 27.12.2010 do 29.8.2011, ktoré však v období od 2.8.2011 do 29.8.2011 nebolo medicínsky odôvodnené, pretože nebolo dostatočne zdokumentované v zdravotnej dokumentácii menovaného, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, vo výške 3.629,10 € zo zamestnaneckého poistného vzťahu a vo výške 139,- € z poistného vzťahu SZČO, a to len za obdobie neadekvátnej dočasnej práceneschopnosti od 2.8.2011 do 29.8.2011, ktoré mu boli Sociálnou poisťovňou vyplatené a dňa 13.12.2011 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o., za ktorého ako oprávnená osoba konal J. V. Q. D., trvajúceho od 30.8.2011 do 30.8.2011 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 825016 zo dňa 31.08.2011 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o. a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 825017 zo dňa 31.08.2011 z poistného vzťahu povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činnéj osoby, vystavených V. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 31.08.2011 do 26.12.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené, pretože neboli dostatočne zdokumentované v zdravotnej dokumentácii menovaného, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, z oboch poistných vzťahov, v celkovej výške 2.349,90 €, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda spolu vo výške 6.118,- €,

8. W. W. dňa 9.1.2012 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal J. V. Q. D., trvajúceho od 2.10.2011 do 31.12.2011, v rámci ktorého odpracoval 1 deň a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 825511 zo dňa 3.10.2011 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, vystaveného V. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 3.10.2011 do 31.12.2011, ktoré však v období od 3.10.2011 do 27.10.2011 nebolo medicínsky odôvodnené, pretože práceneschopnosť nebola v zdravotnej dokumentácii žiadnym spôsobom verifikovaná, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené vo výške 482,40 €, ako aj dňa 7.2.2012 vo Svidníku na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 823351 zo dňa 3.1.2012 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, vystaveného V. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 3.1.2012 do 4.3.2012, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené, pretože práceneschopnosť nebola v zdravotnej dokumentácii žiadnym spôsobom verifikovaná, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, vo výške 1.196,10 €, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda spolu vo výške 1.678,90 €,

9. V. K. dňa 12.07.2011 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal J. V. Q. D., trvajúceho od 1.4.2011 do 30.6.2011, v rámci ktorého odpracoval 1 deň a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 496447 zo dňa 4.4.2011 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, vystaveného V. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 2.4.2011 do 30.6.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené, pretože práceneschopnosť nebola v zdravotnej dokumentácii žiadnym spôsobom odôvodnená, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003

Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, vo výške 482,80 €, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, ako aj dňa 13.09.2011 vo Svidníku na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 567757 zo dňa 1.7.2011 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikova R. v likvidácii, vystaveného V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 1.7.2011 do 26.02.2012, ktoré však v období od 1.7.2011 do 26.10.2011 nebolo medicínsky odôvodnené, pretože adekvátna doba liečenia spojená s práceneschopnosťou mohla byť od dňa 27.10.2011 do 26.02.2012, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené za čas neadekvátnej DPN vo výške 4.832,10 €, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda spolu vo výške 5.314,90 €,

10. B. K. dňa 10.01.2011 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal J.. V.. Q. D., trvajúceho od 29.12.2010 do 30.12.2010 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K 605272 zo dňa 27.12.2010 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, vystaveného V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 31.12.2010 do 30.05.2011, ktoré však v období od 31.12.2010 do 2.2.2011, od 11.02.2011 do 27.02.2011 a od 8.3.2011 do 30.05.2011 nebolo medicínsky odôvodnené, pretože adekvátna doba liečenia spojená s práceneschopnosťou mohla byť od dňa 3.2.2011 do 10.02.2011 a od 28.02.2011 do 7.3.2011, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené vo výške 2.957,40 €, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 2.957,40 €,

11. M. E. dňa 28.01.2011 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal J.. V.. Q. D., trvajúceho od 29.12.2010 do 30.12.2010 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. J 264509 zo dňa 31.12.2010 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, vystaveného V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 31.12.2010 do 29.12.2011, ktoré však v období od 31.12.2010 do 17.04.2011, od 2.5.2011 do 10.11.2011 a od 25.11.2011 do 29.12.2011 nebolo medicínsky odôvodnené, pretože adekvátna doba liečenia spojená s práceneschopnosťou mohla byť od dňa 18.04.2011 do 1.5.2011 a od 11.11.2011 do 24.11.2011, si menovaná uplatnila nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, ktoré jej Sociálnou poisťovňou boli vyplatené vo výške 7.174,80 €, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 7.174,80 €,

12. J.. B. B. dňa 28.01.2011 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal J.. V.. Q. D., trvajúceho od 29.12.2010 do 30.12.2010 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. J 264518 zo dňa 31.12.2010 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, vystaveného V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 31.12.2010 do 20.03.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené, pretože práceneschopnosť nebola v zdravotnej dokumentácii podložená vyšetreniami, si menovaná uplatnila nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, vo výške 1.551,60 €, ktoré jej Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 1.551,60 €,

13. D. K. dňa 8.2.2011 vo Svidníku na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. J 264549 zo dňa 31.12.2010 (2011 v potvrdení) z poistného vzťahu zamestnanec ochranná lehota vystaveného V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov

372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 31.12.2010 do 31.07.2011, ktoré však v období od 31.12.2010 do 17.04.2011 a od 21.04.2011 do 31.07.2011 nebolo medicínsky odôvodnené, pretože adekvátne doba liečenia spojená s práceneschopnosťou mohla byť od dňa 18.04.2011 do 20.04.2011, si menovaná uplatnila nárok na nemocenské dávky vo výške 4.185,- €, ktoré jej Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 4.185,- €,

t e d a

obž. Q. V.

v bode 1 rozsudku

sa dopustil konania, ktoré sčasti bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, v úmysle vylákať od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedol do omylu v otázke ich splnenia, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo, a sčasti vylákal od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedol do omylu v otázke ich splnenia a spôsobil tým väčšiu škodu,

obž. B.

v bode 2 rozsudku

sa dopustila konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, v úmysle vylákať od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedla do omylu v otázke ich splnenia, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

obž. T. M.

v bode 3 rozsudku

sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, v úmysle vylákať od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedol do omylu v otázke ich splnenia, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

obž. W. F.

v bode 4 rozsudku

sa dopustil konania, ktoré sčasti bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, v úmysle vylákať od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedol do omylu v otázke ich splnenia, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo, a sčasti vylákal od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedol do omylu v otázke ich splnenia,

obž. Q. S.

v bode 5 rozsudku

sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, v úmysle vylákať od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného

právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedol do omylu v otázke ich splnenia, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

obž. T. D.

v bode 6 rozsudku

sa dopustil konania, ktoré sčasti bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, v úmysle vylákať od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedol do omylu v otázke ich splnenia, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo, a sčasti vylákal od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedol do omylu v otázke ich splnenia a spôsobil tým väčšiu škodu,

obž. W. C.

v bode 7 rozsudku

vylákal od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedol do omylu v otázke ich splnenia a spôsobil tým väčšiu škodu,

obž. W. W.

v bode 8 rozsudku

vylákal od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedol do omylu v otázke ich splnenia,

obž. V. K.

v bode 9 rozsudku

vylákal od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedol do omylu v otázke ich splnenia a spôsobil tým väčšiu škodu,

obž. B. K.

v bode 10 rozsudku

vylákal od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedol do omylu v otázke ich splnenia a spôsobil tým väčšiu škodu,

obž. M. E.

v bode 11 rozsudku

vylákala od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedla do omylu v otázke ich splnenia a spôsobila tým väčšiu škodu,

obž. J. B. B.

v bode 12 rozsudku

vylákala od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedla do omylu v otázke ich splnenia,

obž. D. K.

v bode 13 rozsudku

vylákala od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedla do omylu v otázke ich splnenia a spôsobila tým väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l i

obž. Q. V.

v bode 1 rozsudku

zločin subvenčného podvodu sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

obž. B. A.

v bode 2 rozsudku

prečin subvenčného podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 225 ods. 1 Trestného zákona,

obž. T. M.

v bode 3 rozsudku

prečin subvenčného podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 225 ods. 1 Trestného zákona,
obž. W. F.

v bode 4 rozsudku

prečin subvenčného podvodu sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 225 ods. 1 Trestného zákona,

obž. Q. S.

v bode 5 rozsudku

prečin subvenčného podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 225 ods. 1 Trestného zákona,

obž. T. D.

v bode 6 rozsudku

zločin subvenčného podvodu sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

obž. W. C.

v bode 7 rozsudku

zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

obž. W. W.

v bode 8 rozsudku

prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona,

obž. V. K.

v bode 9 rozsudku

zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

obž. B. K.

v bode 10 rozsudku

zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

obž. M. E.

v bode 11 rozsudku

zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

obž. J.. B. B.

v bode 12 rozsudku

prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona,

obž. D. K.

v bode 13 rozsudku

zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á

1. obž. Q. V.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona bez zistenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a súčasne ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

2. obž. B. A.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona upúšťa od potrestania obžalovanej B. A..

3. obž. T. M.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona upúšťa od potrestania obžalovaného T. M..

4. obž. W. F.

Podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

5. obž. Q. S.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona upúšťa od potrestania obžalovaného Q. S..

6. obž. T. D.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a súčasne ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

7. obž. W. C.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a súčasne ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

8. obž. W. W.

Podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona bez zistenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

9. obž. V. K.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, s prihladnutím na § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a súčasne ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

10. obž. B. K.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, s prihladnutím na § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a súčasne ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

11. obž. M. E.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, s prihladnutím na § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a súčasne ukladá probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

12. obž. J.. B. B.

Podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona a podľa § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona, s prihladnutím na § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona peňažný trest vo výške 300 (tristo) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, stanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

13. obž. D. K.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, s prihladnutím na § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d, ods. 4 Tr. zákona per analogiam, trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu podmienene o d k l a d á a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

14. obžalovaného C. W., nar. X.X.XXXX vo Svidníku, trvale bytom
K. č. XXX/XX, Svidník,

podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku

o s l o b o d z u j e

spod skutku obžaloby (bod 10 obžalobného návrhu) Krajskej prokuratúry Prešov zo dňa 27.9.2016 č. Kv 37/12/7700, ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 13.12.2011 vo Svidníku na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 825518 zo dňa 17.10.2011 z poistného vzťahu zamestnanec DP R. vystaveného V.. P. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 17.10.2011 do 29.02.2012, ktoré však v období od 18.01.2012 do 29.02.2012 nebolo medicínsky odôvodnené, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené za čas neadekvátnej DPN vo výške 851,40 €, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 851,40 €, t e d a

mal vylákať od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedol do omylu v otázke ich splnenia,

č í m m a l s p á c h a ť

prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona,

lebo skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku, odkazuje poškodenú Sociálnu poisťovňu, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava 1, IČO: 30807484, s jej uplatneným nárokom na náhradu škody na konanie pred iným príslušným orgánom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Prešov podal dňa 28.9.2016 obžalobu na obvinenú V.. P. M. a na ďalších štrnástich obvinených pre skutky uvedené v predmetnej obžalobe, ktoré boli právne kvalifikované podľa ustanovenia § 225 Trestného zákona ako trestný čin subvenčného podvodu. U V.. M. bol skutok kvalifikovaný ako zločin subvenčného podvodu sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu a spáchaný vo forme pomoci podľa § 14 ods. 1 k § 21 ods. 1 písm. d/ k § 225 ods. 1, ods. 4 písm. c/ s poukazom na § 138 písm. b/, písm. h/, písm. j/ Tr. zákona. U jednotlivých štrnástich obvinených bolo ich konanie kvalifikované v závislosti od výšky škody a od štádia trestného činu, buď ako prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona alebo ako zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona a tiež ako dokonaný trestný čin alebo ako trestný čin spáchaný v štádiu pokusu.

Uznesením senátu, prijatým na neverejnom zasadnutí dňa 6.5.2019 pod č.k. 1T/105/2016-2124, bolo trestné stíhanie voči obžalovanej V. P. M., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, podľa § 290 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku, § 281 ods. 1 Tr. poriadku, § 9 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku zastavené z dôvodu, že trestné stíhanie je podľa § 9 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku neprípustné, nakoľko obžalovaná dňa 28.1.2019 zomrela.

Ďalej je potrebné upozorniť na skutočnosť, že na začiatku hlavného pojednávania konaného dňa 3.10.2019 došlo podľa § 21 ods. 3 Tr. poriadku k spojeniu trestných vecí vedených na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 1T/105/2016 a 3T/38/2019 na spoločné konanie s tým, že po spojení budú vedené pod sp.zn. 1T/105/2016. Toto spojenie vecí sa týka obžalovaného W. C., na ktorého podal prokurátor Krajskej prokuratúry Prešov dňa 12.8.2019 obžalobu pre prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona (sp.zn. 3T/38/2019), pričom skutok popísaný v obžalobe predstavuje čiastkový útok pokračovacieho trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona, kde pre ďalší čiastkový útok tohto pokračovacieho trestného činu bola voči menovanému podaná obžaloba vo veci pod sp.zn. 1T/105/2016 (konkrétne skutok pod bodom 8 obžaloby).

Zástupca poškodenej strany Sociálnej poisťovne sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že poškodená si uplatňuje nárok na náhradu škody v súlade s písomným podaním zo dňa 3.7.2017, a to konkrétne voči obž. Q. V. si uplatňuje náhradu škody v sume 3.690,- eur, voči obž. W. F. v sume 482,80 eura, voči obž. T. D. v sume 3.452,40 eura, voči obž. W. C. v sume 2.904,70 eura, voči obž. W. W. v sume 1.346,90 eura, voči obž. C. W. v sume 851,40 eura, voči obž. V. K. v sume 5.314,90 eura, voči obž. B. K. v sume 2.957,40 eura, voči obž. M. E. v sume 7.174,80 eura, voči obž. B. B. v sume 1.551,60 eura a voči obž. D. K. v sume 4.185,- eur.

Na nariadenom hlavnom pojednávaní bolo následne vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaných, u neprítomných obžalovaných boli prečítané ich výpovede z prípravného konania, výsluchom svedka - poškodeného V. Q. S., výsluchom svedkov V. W. W., V. F. V., Bc. P. W., V. P. V., V. Y., J. V. Q. D. a V. V. B.. Vypočutý bol aj znalec V. V. K. a boli tiež prečítané jeho znalecké posudky č. 311/2014 a č. 75/2015 a tiež jeho výpovede z prípravného konania. So súhlasom procesných strán bol prečítaný znalecký posudok J. Q. H. a svedecké výpovede svedkov vypočutých v prípravnom konaní.

Napokon bolo na S.nom pojednávaní prečítané množstvo listinných dôkazov, a to správa Sociálnej poisťovne k výške nevyplatených nemocenských dávok, zápisnica o vykonaní domovej prehliadky s fotodokumentáciou, zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov s fotodokumentáciou, údaje z centrálného dochádzkového systému Sociálnej poisťovne, správa Sociálnej poisťovne, prehľad zamestnancov, ktorí čerpali nemocenské dávky, správa Sociálnej poisťovne o vykonávaní prihlášok zamestnancov, potvrdenia o PN, protokol o výsledku vnútornej kontroly, výzvy na stornovanie DPN, rozhodnutie o uložení pokuty, rozhodnutie Ústredia Sociálnej poisťovne o zamietnutí sťažnosti, správy Sociálnej poisťovne o čerpaní nemocenských dávok obvinených a ich ošetrojúcich lekároch, potvrdenia o evidencii uchádzačov o zamestnanie, pracovné zmluvy a potvrdenia o skončení pracovného pomeru, zápisnica z členskej schôdze F. podielnikov R. v likvidácii, rozhodnutia o podmiennečnom zastavení trestného stíhania, ktoré sú obsahom jednotlivých zväzkov vyšetrovacieho spisu a tiež listinné dôkazy zabezpečené súdom počas hlavného pojednávania, konkrétne správa Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 18.11.2019, Protokol o výsledku vnútornej kontroly s prílohami, správa Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 20.11.2019, rozhodnutia Sociálnej poisťovne o uložení pokuty, písomnosti týkajúce sa obžalovaného B. K., správa Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 22.12.2020, písomné podanie obžalovanej J. B. B. označené ako „Záverečná reč“, správa Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 28.4.2021, kópia obžaloby Krajskej prokuratúry Prešov sp.zn. Kv 13/16/7700-55, rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 2Tdo/39/2020. Prečítané boli tiež listinné dôkazy vzťahujúce sa k osobe každého z obžalovaných.

Na základe takto vykonaného dokazovania, konajúci súd zistil nasledovné:

Obžalovaná B. A., obžalovaný Q. S. a obžalovaná D. K., pri ich výsluchu na hlavnom pojednávaní, po zákonom poučení a poučení v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1, 2, 5 a 8 Tr. poriadku uviedli, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe prokurátora Krajskej prokuratúry Prešov (B. A. zo spáchania skutku uvedeného v bode 3 obžalobného návrhu, Q. S. zo spáchania skutku uvedeného v bode 6 obžalobného návrhu a D. K. zo spáchania skutku uvedeného v bode 15 obžalobného návrhu).

Následne predseda senátu vypočul obžalovaných na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, na ktoré všetci traja obžalovaní uviedli odpoveď „áno“.

V zmysle § 257 ods. 6 Tr. poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, pričom ten navrhol, aby súd prijal vyhlásenie týchto troch obžalovaných. S prijatím vyhlásenia súhlasil aj zástupca poškodenej strany.

Následne senát postupujúc podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovanej B. A., obžalovaného Q. S. a obžalovanej D. K. prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku, sa nevykoná, teda čo do výroku o vine a na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o druhu a výmere trestu.

Obžalovaný Q. V., urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Vo výpovedi ďalej uviedol, že uzavretie pracovného pomeru s pánom D. nastalo v podstate náhodne. Obžalovaný bol na jarmoku vo Svidníku predávať svoje výrobky a stretol sa pritom s pánom D.. Opýtal sa ho, či nemá pre neho nejakú prácu a on mu ponúkol prácu na družstve. Náplňou práce mala byť práca v maštali, čo mu aj vyhovovalo, pretože s takouto prácou mal skúsenosti, nakoľko doma tiež gazdovali. Na družstve pracoval na skúšku a následne uzavrel pracovnú zmluvu. Pracoval tam asi týždeň, no potom mal úraz. Spadol na družstve a mal problémy s chrbticou, preto vyhľadal lekárske ošetrenie. Na ošetrenie išiel k V.. M. a táto mu vzala krv, výtery a poslala ho na röntgen. Vystavila mu tiež DPN. Neskôr sa mu k tomu pridružil aj zápal svalstva, preto maródoval ďalej. Chodil aj na rehabilitácie, stav sa mu zlepšil, preto znovu nastúpil do práce na to isté miesto, avšak po troch dňoch sa jeho zdravotný stav opäť zhoršil. Potom už nemalo zmysel byť ďalej v tejto práci, preto sa vrátil naspäť na Oravu, odkiaľ pochádza. Dodal, že v mieste bydliska mal svojho lekára, ale pretože úraz sa mu stal v Lodomirovej, tak vyhľadal lekára vo Svidníku, pričom mu kolega vysvetlil, kde je zdravotné stredisko a on šiel za lekárkou, ktorú tam našiel. K V.. M. si preložil aj zdravotnú kartu, pretože tu plánoval byť dlhšie. Aj keď obžalovaný tvrdil, že na družstve pracoval týždeň na skúšku a potom asi týždeň po podpise pracovnej zmluvy, nevedel vysvetliť rozpor medzi týmto jeho vyjadrením a skutočnosťou, že podľa dokladov v spise mal pracovný pomer trvať od 18.12.2010 do 19.12.2010 a potom od 20.12.2010 bol DPN. Obžalovaný doplnil, že po skončení pracovných pomerov u Dr. D. už pracuje len ako živnostník a že o absolvovaných vyšetreniach nemá žiadne lekárske správy, odkázal len na svoju zdravotnú dokumentáciu.

Obžalovaný T. D. po vyhlásení, že je nevinný zo spáchania skutku obžaloby, pri svojom výsluch na hlavnom pojednávaní uviedol, že si na veľa vecí nepamätá, nepamätá si na akej pozícii mal pracovať, ani to v akej dobe pracovné pomery uzatváral a ako dlho trvali. Uviedol len, že v tom období pracoval v P. Lodomirová. Tiež si spomenul, že v tom čase mal problémy s chrbticou a chodil na rehabilitácie do Svidníka do nemocnice a absolvoval tiež magnetickú rezonanciu v Prešove. Na ošetrení bol u V.. M. a táto ho vypísala na DPN. Pred uzavretím pracovného pomeru mal obvodnú lekárku V.. D., no nepamätal si dôvod, prečo zmenil obvodnú lekárku. V tom čase mal dýchacie problémy a tiež problémy s chrbticou, nevie čo bolo skôr. V prípravnom konaní obžalovaný vo výpovedi dňa 9.3.2015 k pracovnému pomeru v F. podielnikov R. v likvidácii uviedol, že pracovný pomer uzavrel s Q. D. a do práce nastúpil asi 29.12., ale rok si nepamätal. Nastúpil tam za účelom práce ako nočný strážnik, pracoval asi dva dni a seklo ho v križoch, preto išiel k lekárovi. Pracovný pomer v Svidníckej nemocnici s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o. uzavrel niekedy v júni, rok si však nepamätal. Nespomínal si na dôvody jeho ukončenia, na dĺžku jeho trvania, ani kedy došlo k ukončeniu tohto pracovného pomeru. Vypovedal, že pri uzatváraní prvého pracovného pomeru nevedel, že bude mať zdravotné problémy a na otázku prečo pri jeho zdravotných problémoch uzavrel druhý pracovný pomer na rovnakú pozíciu nevedel odpovedať. Potvrdil, že nemocenské dávky mu boli vyplácané na účet.

Obžalovaný W. C. vyhlásil na hlavnom pojednávaní, že je nevinný pre skutky uvedené v oboch obžalobách podaných krajským prokurátorom. Ďalej vypovedal, že jeho zdravotné ťažkosti sa začali v roku 2009, kedy vykonával živnosť na Slovensku aj v Čechách, kde aj utrpel úraz oka a bol tam niekoľko krát operovaný. Stav oka mu neumožňoval šoférovať, preto ukončil svoju živnosť v Čechách a vrátil sa na Slovensko, kde pokračoval v živnosti. Po návrate na Slovensko jeho problémy s okom pokračovali. Vždy, keď sa zmenilo počasie dostával zápal oka. Nakoľko tunajší oční lekári mu nevedeli pomôcť, odporučili mu odborného lekára na súkromnej Očnej klinike v Košiciach, ktorého začal navštevovať. Popritom vykonával živnosť v oblasti stavebníctva. Keďže živnosť na Slovensku aktívne vykonával prvý rok, aj keď v skutočnosti ju mal zriadenú už od roku 2008, z tejto práce sa nevedel uživiť, preto v zimných

mesiacoch roku 2010 si začal hľadať prácu u p. D.. V súvislosti s podpisom pracovnej zmluvy s Dr. D. absolvoval odbery, aby mohol vykonávať dohodnutú prácu, konkrétne pomocného pracovníka na družstve v Lodomirovej. V tom čase problémy s okom nemal. Pracoval asi jeden alebo dva dni, potom dostal prievan oka a už začiatkom januára absolvoval operáciu oka. Problémy s okom mal aj ďalej a asi po 2-3 mesiacoch absolvoval ďalšiu operáciu. Uvedené problémy s okom rieši obžalovaný v podstate neustále aj v dnešnej dobe. V období mája a júna 2011 mal tiež problémy s chrbticou a s hrtanom. Obžalovaný sa nevedel bližšie vyjadriť k okolnostiam vzniku a skončenia pracovného pomeru z konca roka 2010 a k jeho pracovnému pomeru v Svidníckej nemocnici s poliklinikou Dr. Q. D. z 31.8.2011 uviedol, že o tomto nemá žiadnu vedomosť, ani o novej práceneschopnosti. Žil v tom, že mu lekárka vystavuje každý mesiac priechodku, ani nezaregistroval, žeby sa DPN skončila a žeby sa začala druhá DPN.

Obžalovaný W. W. na hlavnom pojednávaní taktiež urobil vyhlásenie, že je nevinný zo skutku obžaloby a ďalej vo svojej výpovedi uviedol, že si už na podrobnosti ohľadom pracovného pomeru nepamätá, vie že k práci sa dostal prostredníctvom kamaráta. Pracovný pomer uzatváral s p. D., nepamätal si obdobie, v ktorom to bolo. Dodal, že pracoval pár dní a potom pri kosení prechladol a išiel maródovať. Mal zápal močových ciest. V.. M. bola jeho lekárkou už pár mesiacov pred uzavretím pracovného pomeru. Nemocenské dávky mu boli vyplácané vo výške 500,- až 600,- eur mesačne na účet. Nespomínal si už na to, či v tom období bol vedený ako študent alebo to bolo medziobdobie, kedy do školy nechodil.

Obžalovaný C. W. po tom, čo vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku v zmysle obžaloby v následnej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracovný pomer uzavrel niekedy v júni 2011 na 3 mesiace. On sám vyhľadal p. D., pretože mal záujem o prácu na družstve, nakoľko je vyučený v tomto odbore. Dohodli sa, že bude vykonávať prácu robotníka. Zdôraznil, že u p. D. pracoval aj v ďalšom období asi 4 roky, ale už na pozícii mechanizátor rastlinnej výroby. K dôvodom jeho práceneschopnosti uviedol, že práca na družstve je namáhavá a pretože mal problémy s chrbticou, išiel na vyšetrenie k V.. M.. Táto bola jeho obvodnou lekárkou, vystavila mu DPN a poslala ho aj na odborné vyšetrenia. Pre uvedené problémy absolvoval aj kúpeľnú liečbu. Doplnil, že V.. M. bola jeho lekárkou po celý čas kým ordinovala. Potvrdil, že problémy s chrbticou mal aj pred uzatvorením pracovného pomeru a má ich aj teraz, zamestnávateľa však na to neupozornil. V neskoršom období, keď pracoval ako mechanizátor, tak už nepracoval manuálne a aj jeho zdravotné problémy neboli také výrazné.

Obžalovaný V. K. rovnako vyhlásil, že je nevinný a vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ku skutku uviedol, že si v tom čase hľadal prácu a bol sa osobne pýtať o prácu u p. D.. Podpísal s ním pracovnú zmluvu, na základe ktorej mal vykonávať pomocné práce na družstve v Lodomirovej. Na bližšie podrobnosti si už nepamätal, lebo pracovnú zmluvu doma nenašiel. Na družstve vykonával búracie práce, ale nevie aký dlhý čas tam reálne pracoval. Už vtedy mal zdravotné problémy, no zamestnávateľovi o nich nehovoril. Pracovať prestal pre zdravotné problémy, chodil vtedy po vyšetreniach, pričom DPN mu vystavila jeho obvodná lekárka V.. M.. Kartu k tejto lekárke si dal na základe odporúčaní, že je dobrá, ale nespomenul si, kedy to bolo. Predtým mal detskú lekárku. Na okolnosti skončenia pracovného pomeru si nepamätal, vedel, že v tom čase absolvoval odborné vyšetrenia, ktoré by mali byť zaznamenané v jeho karte. Nemocenské dávky poberal na účet, osobne nosil priechodky na Sociálnu poisťovňu. Nakoniec dodal, že u Dr. D. už viackrát zamestnaný nebol.

Obžalovaný B. K., po vyhlásení, že je nevinný zo skutku, ktorý mu obžaloba kladie za vinu, vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že 21 rokov pracoval v štátnej správe ako policajt. V roku 2010 išiel do výsluhy a chcel si nájsť pokojnú prácu. Mama jeho známeho mu tak pomohla sprostredkovať prácu u pána D.. Keďže mal záľubu v autách a vedel robiť klampiarske a lakovacie práce, tak na takejto práci sa dohodol aj s p. D., ktorý mal v tom čase veľký vozový park. Bolo to v zime 2010. Uviedol, že už predtým mal zdravotné problémy s kĺbmi, ale v tom čase nemal potvrdenú žiadnu diagnózu. V decembri 2010 bol obžalovaný na družstve vo Vagrinci pozrieť, ale priestory boli zlé a bolo potrebné ich nejako upraviť, aby sa tam dalo pracovať. Sám aj začal nejaké úpravy robiť, ale v tom čase prechladol a začali sa kvôli zime prejavovať aj problémy s chrbticou. Kvôli tomu začal maródovať. Sám si našiel odborného lekára V.. V., ktorý ho liečil 18.04. a kontrola bola 06.05.2011, v marci 2011 absolvoval konzultácie aj u V.. E.. Na to ho objednal 05.05. na vyšetrenie, určil mu liečbu a vystavil žiadamku na rehabilitácie, na ktoré čakal a 07.06.2011 ich začal absolvovať v REHA centre v Prešove. Dňa 19.05.2011 absolvoval vyšetrenie u neurológa V.. M. v Stropkove. K dĺžke trvania pracovného pomeru obžalovaný uviedol, že si to presne nepamätá, vo Vagrinci bol 1 alebo 2 dni, ale videl, v akých

podmienkach by mal pracovať a už vtedy vedel, že to nebude vhodné pre neho. Doplnil, že predtým mal obvodnú lekárku V.. M.. A bol to asi Dr. D., ktorý sa ho spýtal, či si kartu nepreloží k V.. M. a obžalovaný to vnímal tak, že keďže mu tento človek ponúkol prácu, tak jeho žiadosti vyhovel a kartu si presunul k V.. M., prišlo mu to v tej chvíli prirodzené. Dodal, že pán D. už vtedy videl na obžalovanom, že sa necíti dobre a tak mu povedal, že ak má ísť maródovať, tak nech si dá kartu k V.. M..

Obžalovaná M. E. na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná a vo výpovedi ďalej ku skutku uviedla, že pracovný pomer uzatvorila 29.12.2010, na pozíciu administratívny pracovník. K práci sa dostala tak, že sa dopyčula, že Dr. D. hľadá administratívnu pracovníčku. Nespomenula si bližšie, aké konkrétne práce vykonávala. Po pár dňoch ochorela na chrípku, k čomu sa potom pridali ďalšie zdravotné problémy. Na ošetrení bola u svojej obvodnej lekárky V.. M.. Táto bola jej lekárkou aj pred uzatvorením pracovného pomeru, nevedela však uviesť odkedy. Doktorka jej vystavila práceneschopnosť. Nespomínala si už na bližšie okolnosti uzavretia ani ukončenia pracovného pomeru, ani na okolnosti vystavenia DPN zo dňa 31.12., aj napriek tomu že bol vtedy Silvester.

Obžalovaná B. B., vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná zo skutku, ktorý sa jej kladie za vinu a uviedla, že, v roku 2010 ukončila školu a v auguste nastúpila na absolventskú prax, ktorú vykonávala v budove, kde mala sídlo aj firma Dr. D. a následne sa uňho zamestnala. Absolventskú prax ukončila predčasne pretože, dňa 28.12.2010 podpísala pracovnú zmluvu s Dr. D. s tým, že nástup do práce bol určený na deň 29.12.2010. S Dr. D. sa stretla osobne v jeho kancelárii, avšak nepamätala si bližšie podrobnosti na ktorých sa dohodli, teda či mala zastávať pozíciu ekonómky alebo administratívnej pracovníčky. V dohodnutý deň nástupu do práce a ani v nasledujúci deň do práce nenastúpila, pretože mala bolesti brucha a z toho dôvodu s ňou dňa 30.12.2010 Dr. D. ukončil pracovný pomer. Následne dňa 31.12.2010 išla na ošetrenie k V.. M., ktorá jej vystavila DPN a táto trvala až do 20.03.2011. Ďalej uviedla, že ona nemá vzdelanie na to, aby mohla posúdiť medicínsku odôvodnenosť jej DPN. Chodila aj na vyšetrenia, nepamätá si však na aké, chodila aj na kontroly a všade kam ju pani doktorka poslala. Dodala, že ona od nikoho nič nevytlákala, nemocenské dávky jej boli vyplácané na účet. Po skončení DPN bola znovu na absolventskej praxi a od roku 2014 až doposiaľ pracuje v Domove sociálnych služieb v Stropkove, u Dr. D. už zamestnaná nebola.

Pretože súd konal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaných W. F. a T. M., boli namiesto ich výsluchu na hlavnom pojednávaní prečítané ich výpovede z prípravného konania v zmysle § 258 ods. 4 Tr. poriadku.

Obžalovaný T. M., vo výpovedi z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná uviedol, že sa necíti byť vinný, k lekárovi išiel z dôvodu, že mal zdravotné problémy, pracovať chcel, ale pre zdravotné problémy nemohol. Pre odstup času si už na veľa nepamätá. Obžalovaný sa dopyčul, že Q. D. potrebuje robotníkov, preto prišiel za ním a podpísali pracovnú zmluvu na základe ktorej mal prekladať veci, upratovať a podobne, miesto výkonu práce bolo vo Vagrinci. Po dvoch alebo troch dňoch ho seklo v krížoch a potom už tú prácu nevykonával. V.. M. mu vystavila maródku a predpísala mu injekcie na ktoré chodil. Bol aj na magnetickej rezonancii v Prešove, ale na dátumy si nespomína. Mal vtedy problémy len s platničkami. Nevedel tiež uviesť kedy došlo k ukončeniu práceneschopnosti a počul, že jeho DPN boli stornované, ale nevie prečo. Nemocenské mu zo Sociálnej poisťovne nebolo vyplatené. Následne na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.12.2019 obžalovaný, za účasti svojho obhajcu, požiadaval aby bol vypočutý, pričom vo svojej výpovedi uviedol, že sa doznáva ku skutku ako je uvedený v obžalobe a svoje konanie ľutuje. Viac k veci nechcel uviesť.

Obžalovaný W. F. vo výpovedi zo dňa 25.2.2015 uviedol, že sa necíti byť vinný a nechápe ako lekár nemohol odôvodniť to, že bol práceneschopný. Pracovný pomer na F. podielnikov R. v likvidácii uzavrel s Dr. D. vo Svidníku. Dohodli sa že bude vypomáhať, čo bude treba, práca mala byť nepravidelná, podľa potreby. Zamestnanecký pomer trval krátko, možno týždeň alebo dva a bol ukončený tým, že bol práceneschopný. Reálne pracoval dva alebo tri dni a videl tam aj iných zamestnancov, boli to Rómovia. V tom čase už mal amputovaný ukazovák pravej ruky, bolo to čerstvé, cítil bolesti a nemohol preto pracovať. V.. M. mu vystavila práceneschopnosť, nevie však ako dlho trvala. Po ukončení DPN už na družstvo nenastúpil a neskôr sa zaevidoval na ÚPSVaR vo Svidníku. V.. M. mu nevysvetlila, prečo jeho DPN stornovala a on sa jej na to nepýtal.

Zástupca poškodenej strany - Sociálnej poisťovne, V. Q. S. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že Sociálna poisťovňa ústredie podala oznámenie o skutočnostiach, že by mohol byť spáchaný trestný čin subvenčného podvodu. Obsahom tohto oznámenia bolo podozrivé konanie konateľa resp. likvidátora niekoľkých obchodných spoločností a družstva spočívajúce z ich pohľadu v účelovo uzatváraných pracovných zmluvách, ktoré mali väčšinou krátke trvanie a následne po skončení týchto pracovných pomerov boli jednotliví zamestnanci uznávaní za práceneschopných. Títo zamestnanci si uplatňovali nárok na nemocenskú dávku z týchto poistení, pričom vo väčšine prípadov bol tento nárok priznaný a nemocenské im bolo vyplatené. Keďže aj po tomto oznámení v decembri 2011 Sociálna poisťovňa evidovala naďalej žiadosti o priznanie nemocenských dávok zamestnancom, ktorí boli zamestnaní v obchodných spoločnostiach a družstve, ktorých konateľom resp. likvidátorom bol Dr. Q. D. doplnila v júni 2012 oznámenie o ďalšie prípady. V nasledujúcom období dopĺňala Sociálna poisťovňa trestné oznámenie o nové prípady, ktoré však už boli posudzované ako samotné trestné oznámenia. Dodal, že Sociálna poisťovňa trvá na svedeckej výpovedi Bc. P. W. z prípravného konania a trvá na uplatnení náhrady škody, ktorá jej vznikla, v súlade s vyhlásením na pojednávaní z 3.10.2019. Následne sa svedok vyjadril k jednotlivým obžalovaným vo vzťahu ku ktorým súd vykonával dokazovanie o vine.

Konkrétne k obžalovanému Q. V. uviedol, že Sociálna poisťovňa mu priznala a vyplatila nemocenské v celkovej výške 3690,- eur na základe žiadosti o nemocenské číslo K 605240, pričom DPN bola uplatnená z ochrannej lehoty zo zamestnaneckého pomeru u F. podielnikov R., pričom tento zamestnanecký pomer mal trvať od 18.12.2010 - 19.12.2010 a DPN trvala v období od 20.12.2010 - 25.06.2011. Prihlásenie na tento zamestnanecký pomer vykonal zamestnávateľ oneskorene dňa 20.12.2010 o 23.55 hod. Obžalovaný Q. V. si uplatnil nárok na nemocenské aj na základe žiadosti č. L 497642 z ochrannej lehoty zo zamestnaneckého pomeru u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D.. Tento zamestnanecký pomer trval od 30.06.2011 - 30.06.2011 a DPN trvala od 01.07.2011 - 23.12.2011. K vyplateniu nemocenských dávok nedošlo, lebo táto DPN bola 16.05.2012 zo strany ošetrujúcej lekárky stornovaná a následne bola žiadosť o nemocenské Sociálnou poisťovňou zamietnutá.

Podľa svedka si obžalovaný T. M. uplatnil nárok na nemocenské na základe žiadosti L 825528 zo zamestnaneckého pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Zamestnanecký pomer trval od 30.09.2011 - 31.12.2011 a DPN od 01.10.2011 - 31.12.2011. Táto DPN nebola zo strany Sociálnej poisťovne vyplatená z dôvodu, jej storna zo strany ošetrujúceho lekára dňa 16.05.2012. Následne si T. M. uplatnil nárok na nemocenské na základe žiadosti L 823354 z ochrannej lehoty u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Táto práceneschopnosť však nebola zo strany Sociálnej poisťovne vyplatená z dôvodu jej stornovania zo strany ošetrujúcej lekárky dňa 16.05.2012.

K obžalovanému W. F. svedok vypovedal, že tento si uplatnil nárok na základe žiadosti L 825052 zo zamestnaneckého pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Tento zamestnanecký pomer trval od 01.09.2011-30.11.2011 a DPN od 02.09.2011-30.11.2011. Zamestnávateľ prihlásil zamestnanca na tento pracovný pomer oneskorene prostredníctvom registračného listu fyzickej osoby dňa 17.11.2011 o 14.26 hod. Nárok na nemocenské s touto DPN bol priznaný a nemocenské bolo vyplatené vo výške 482,80 eur. Následne si obžalovaný opätovne uplatnil nárok na nemocenské na základe žiadosti č. L 824056 z ochrannej lehoty. DPN trvala od 01.12.2011-27.02.2012. Nemocenské však nebolo zo strany Sociálnej poisťovne vyplatené z dôvodu storna tejto DPN dňa 16.05.2012.

Obžalovaný T. D., si podľa výpovede svedka, uplatnil nárok na nemocenské na základe žiadosti J 264527 z ochrannej lehoty zo zamestnaneckého pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Zamestnanecký pomer trval od 29.09.2010-30.12.2010, pričom zamestnávateľ prihlásil zamestnanca do registra Sociálnej poisťovne oneskorene dňa 25.01.2011 o 20.01. hod. DPN trvala od 31.12.2010-24.06.2011 Nárok na nemocenské bol zo strany Sociálnej poisťovne priznaný a nemocenské bolo vyplatené vo výške 3452,40 eur. Obžalovaný si následne uplatnil nárok na nemocenské na základe žiadosti L 497 643 z ochrannej lehoty zo zamestnaneckého pomeru u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., pričom tento zamestnanecký pomer trval od 30.06.2011-30.06.2011 a zamestnávateľ prihlási zamestnanca do registra Sociálnej poisťovne oneskorene dňa 06.10.2011 o 19.59 hod. DPN trvala v období od 01.07.2011-31.12.2011. Nemocenské však nebolo vyplatené z dôvodu storna tejto DPN dňa 16.05.2012.

Obžalovaný W. C. si uplatnil nárok na nemocenské z ochrannej lehoty zo zamestnaneckého pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, pričom tento zamestnanecký pomer trval od 25.12.2010-26.12.2010 a zamestnávateľ prihlásil zamestnanca do registra Sociálnej poisťovne oneskorene dňa 30.12.2010 o 7.43 hod. Obžalovaný si uplatnil nárok na nemocenské súbežne aj z nemocenského poistenie SZČO. DPN trvala od 27.12.2010-29.08.2011 a nemocenské bolo vyplatené v súhrne z oboch poistení vo výške 554,80 eur, za obdobie, ktoré bolo v zmysle znaleckého posudku

považované ako neopodstatnené. Následne si W. C. uplatnil nárok na nemocenské z ochrannej lehoty u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., pričom tento zamestnanecký pomer mal trvať od 30.08.2011-30.08.2011 a zamestnávateľ prihlásil zamestnanca do registra Sociálnej poisťovne oneskorene dňa 19.10.2011 o 19.43 hod. Obžalovaný si zároveň uplatnil nárok na nemocenské súbežne z nemocenského poistenia SZČO. DPN trvala v období od 31.08.2011-26.12.2011 a nemocenské bolo vyplatené v celkovej výške z obidvoch poistení v sume 2349,90 eur. Na otázku obhajcu svedok doplnil, že v prípade druhej DPN za obdobie od 31.08.2011-26.12.2011 bola vyplatená nemocenská dávka vo výške 1677,40 eur z ochrannej lehoty zamestnaneckého vzťahu a vo výške 672,90 eur z poisteného vzťahu SZČO.

Obžalovaný W. W. si uplatnil nárok na nemocenské zo zamestnaneckého pomeru u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, pričom tento zamestnanecký pomer trval 02.10.2011-31.12.2011 a zamestnávateľ prihlásil zamestnanca do registra Sociálnej poisťovne oneskorene dňa 04.11.2011 o 12.16 hod. DPN trvala od 03.10.2011-31.12.2011 a v zmysle znaleckého posudku bola neopodstatnená v období od 03.10.2011-27.10.2011 a za toto neopodstatnené obdobie bolo W. W. vyplatené nemocenské vo výške 150,80 eur. Následne si obžalovaný uplatnil z ochrannej lehoty nárok na nemocenské. DPN trvala od 03.01.2012-04.03.2012 a vyplatené bolo nemocenské vo výške 1196,10 eur.

U obžalovaného C. W. svedok uviedol, že si menovaný uplatnil nárok na nemocenské z ochrannej lehoty zo zamestnaneckého pomeru F. podielnikov R. v likvidácii, pričom tento zamestnanecký pomer mal trvať od 09.07.2011-16.10.2011 a zamestnávateľ prihlásil zamestnanca do registra Sociálnej poisťovne oneskorene dňa 10.07.2011 o 21.43 hod. DPN trvala od 17.10.2011- 29.02.2012, pričom v zmysle znaleckého posudku bola neopodstatnená od 18.01.2012-29.02.2012 a za toto neopodstatnené obdobie mu bolo vyplatené nemocenské vo výške 851,40 eur.

Obžalovaný V. K. si, podľa svedka, uplatnil nárok na nemocenské zo zamestnaneckého pomeru F. podielnikov R. v likvidácii, pričom tento zamestnanecký pomer mal trvať od 01.04.2011-30.06.2011 a zamestnávateľ prihlásil zamestnanca do registra Sociálnej poisťovne oneskorene dňa 17.04.2011. DPN trvala v období od 02.04.2011-30.06.2011 a nemocenské bolo vyplatené vo výške 482,80 eur. Následne si obžalovaný uplatnil nárok na nemocenské z ochrannej lehoty. Táto DPN trvala od 01.07.2011-26.02.2012, pričom v zmysle znaleckého posudku bola neopodstatnená od 01.07.2011-26.10.2011 a opodstatnená od 27.10.2011 - 26.02.2012, avšak v prípade, ak by sa bralo do úvahy len opodstatnené obdobie práceneschopnosti, obžalovaný by nemal nárok na nemocenské a preto si Sociálna poisťovňa uplatnila celú náhradu škody, ktorá vznikla vyplatením DPN za celé obdobie práceneschopnosti. Sociálna poisťovňa vyplatila nemocenské v celkovej sume 4832,10 eur.

K obžalovanému B. K. svedok uviedol, že tento si uplatnil nárok na nemocenské z ochrannej lehoty u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, pričom tento zamestnanecký pomer mal trvať od 29.12.2010-30.12.2010 a zamestnávateľ prihlásil zamestnanca do registra Sociálnej poisťovne riadne dňa 28.12.2010 o 23.53. hod. DPN trvala od 31.12.2010-30.05.2011, pričom v zmysle znaleckého posudku bola opodstatnená od 03.02.2011-10.02.2011 a od 28.02.2011-07.03.2011, avšak nárok na nemocenské by za obdobie opodstatneného obdobia DPN nebol priznaný a preto si Sociálna poisťovňa uplatnila nárok na náhradu v celej vyplatenej nemocenskej dávke a to vo výške 2957,40 eur.

Obžalovaná M. E. si uplatnila nárok na nemocenské z ochrannej lehoty u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, pričom tento zamestnanecký pomer mal trvať od 29.12.2010-30.12.2010 a zamestnávateľ prihlásil zamestnanca do registra Sociálnej poisťovne dňa 12.01.2011 o 19.20 hod. DPN trvala od 31.12.2010-29.12.2011, pričom v zmysle znaleckého posudku bola táto DPN opodstatnená v období od 18.04.2011-01.05.2011 a od 11.11.2011-24.11.2011, avšak nárok na nemocenské by za toto opodstatnené obdobie obžalovanej nevznikol, preto si Sociálna poisťovňa uplatnila nárok na náhradu škody v celej sume vyplatenej nemocenskej dávky vo výške 7174,80 eur.

Napokon k obžalovanej B. B., rod. F. sa svedok vyjadril v tom zmysle, že menovaná si uplatnila nárok na nemocenské z ochrannej lehoty u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, pričom tento zamestnanecký pomer mal trvať od 29.12.2010-30.12.2010 a zamestnávateľ prihlásil zamestnanca do registra Sociálnej poisťovne oneskorene dňa 10.01.2011 o 18.33 hod. DPN trvala v období od 31.12.2010-20.03.2011 a nemocenská dávka bola vyplatená v celkovej sume 1551,60 eur.

Na doplňujúcu otázku obhajcu vysvetlil svedok dôvod, prečo si Sociálna poisťovňa v prípade obžalovaných B. K. a M. E. uplatnila nárok na vrátenie celej vyplatenej nemocenskej dávky, aj keď znalec určil časť obdobia DPN ako opodstatnené tým, že u B. K. zamestnanecký pomer končil 30.12.2010. Obžalovaný si uplatnil nárok na nemocenské v ochrannej lehote, ktorá je 7 dní s tým, že DPN trvala od 31.12.2010. Prvé opodstatnené obdobie DPN, v zmysle znaleckého posudku, bolo až 03.02.2011, čiže v takomto prípade by nárok na nemocenské nemohol byť priznaný, pretože by došlo k zmeškaniu spomínanej 7 dňovej ochrannej lehoty. Z toho dôvodu považuje Sociálna poisťovňa celú vyplatenú

sumu nemocenskej dávky za neodôvodnenú a rovnako je to aj u obžalovanej M. E.. Svedok tiež potvrdil, že pri vyčíslení náhrady škody vychádzala Sociálna poisťovňa zo znaleckého posudku, kde vo väčšine prípadov bola ako neopodstatnená vyhodnotená celá dĺžka DPN. U tých obžalovaných, kde určité obdobie DPN bolo znalcom vyhodnotené ako opodstatnené a súčasne u nich boli splnené podmienky pre priznanie nemocenského, Sociálna poisťovňa si uplatnila nárok na náhradu škody len za obdobie neopodstatnenej DPN. Svedok napokon vo všeobecnosti vysvetlil, že Sociálna poisťovňa získa informáciu o začiatku DPN poistenca, ktorý je v zamestnaneckom vzťahu tak, že tlačivo II. alebo II.A predloží Sociálnej poisťovni zamestnávateľ, ak DPN trvá viac ako 10 dní. Ak si zamestnanec uplatňuje nemocenské v ochrannnej lehote, toto tlačivo doručuje do Sociálnej poisťovne sám zamestnanec. Okrem toho lekár ma povinnosť predložiť Sociálnej poisťovni tretí diel tlačiva DPN a to v rovnakej lehote do 3 pracovných dní od vystavenia DPN. Následne po ukončení DPN buď zamestnávateľ alebo zamestnanec, ak je v ochrannnej lehote, doručí Sociálnej poisťovni štvrtý diel tlačiva, z ktorého je zrejma informácia o ukončení DPN. Z tlačiva II a III je Sociálnej poisťovni zrejma aj diagnóza uvedeného poistenca. Dĺžku práceneschopnosti určí Sociálna poisťovňa na základe tlačiva o ukončení DPN.

Svedok V.. W. W. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že ako posudkový lekár pracuje v Sociálnej poisťovni od roku 2008 až doposiaľ. Už od začiatku jeho pôsobenia sa objavovali prípady, ktoré sa javili ako účelové uzatváranie pracovných pomerov a následné uplatňovanie nemocenských dávok. Tieto prípady však boli len sporadické. Približne v januári 2011, však výrazne stúpol počet takto uplatnených dávok z DPN u asi dvoch zamestnávateľov, ktorých majiteľom bol Dr. Q. D., išlo radovo až o 200-300 prípadov za toto obdobie, čo sa už nedalo prehliadnuť. Problém bol, podľa svedka, skôr s účelovým uzatváraním pracovných pomerov, k čomu sa on ako posudkový lekár nevie vyjadriť. Z pohľadu posudkového lekára uviedol, že vystavenie DPN bolo v kompetencii ošetrojúceho lekára, on len mohol dať podnet na ukončenie prípadne aj na stornovanie DPN. V tomto období však tretie diely tlačiva o DPN, ktoré má ošetrojúci lekár povinnosť predložiť spravidla do troch dní od vystavenia, boli zo strany predovšetkým V.. M. predložené oneskorene, niekedy aj po ukončení DPN. Svedok sa o mnohých prípadoch DPN poistencov dozvedel od kolegov z oddelenia nemocenského poistenia, kde si dávky uplatnili samotní poistenci alebo zamestnávateľ. Vo vzťahu ku konkrétnym obžalovaným sa nevedel vyjadriť, pretože ich DPN si nepamätal, aby ich konkrétne riešil. Ďalej uviedol, že v období rokov 2010-2011 vykonával kontrolu u V.. M. on a V.. B.. V máji 2012 bola V.. M. predvolaná za účelom podania vysvetlenia riaditeľkou odboru lekárskej posudkovej činnosti V.. V. a právničkou Q.. W., na pobočku Sociálnej poisťovne vo Svidníku. Výsledkom tohto stretnutia bolo, že V.. M. vtedy stornovala približne 30-38 DPN. Z uvedeného stornovania bol prekvapený, pretože to bolo spojené s ďalšími dôsledkami pre poistencov, avšak nevedel uviesť z akých dôvodov pani doktorka tieto DPN stornovala. Prechádzala vtedy jednotlivé DPN a zdravotné dokumentácie a v prípadoch, kde sa to uznať dalo, tak tieto DPN boli ponechané v platnosti a nemocenské dávky u týchto poistencov boli vyplatené. Dodal, že v mnohých prípadoch zdravotná dokumentácia nebola problém, skôr bol problém, z jeho pohľadu, v účelovom uzatváraní pracovného pomeru. Vysvetlil, že ak by sme chceli spochybňovať každú jednu PN, ktorú lekár vystaví, tak by sme museli v každom prípade túto predkladať na ďalšiu kontrolu, čo je však extrém. Tým chcel poukázať na to, že vystavenie DPN bolo na zodpovednosti ošetrojúceho lekára. Po predložení tabuľky na č. 1030-1031 spisu svedok potvrdil, že u menovaných poistencov v tabuľke uviedol údaj od kedy a do kedy trvala ich DPN, kedy bol Sociálnej poisťovni doručený tretí diel DPN, uviedol tam meno ošetrojúceho lekára a tiež, u ktorých poistencov boli vykonané kontroly dodržiavania liečebného režimu. Pripustil, že tabuľka bola podkladom pre uloženie pokuty menovanej lekárke za oneskorené predkladanie III. dielu tlačiva o DPN. Priebeh kontroly, ktorú vykonáva posudkový lekár popísal svedok tak, že pokiaľ je dostatočná zdravotná dokumentácia, tak sa vychádza len z nej. Posudkový lekár si však môže predvolať aj poistenca, ak zdravotná dokumentácia nie je dostačujúca a má nejaké pochybnosti. Stali sa mu prípady, že v zdravotnej dokumentácii neboli dostatočné podklady, preto si tieto vyžiadali od samotného poistenca, alebo požiadali zdravotnú poisťovňu o výpis z účtu poistenca. K vedeniu zdravotnej dokumentácie V.. M. svedok uviedol, že do obdobia, keď bola u lekárky vykonaná kontrola, dokumentácia bola vedená slabšie, čo bolo často na škodu poistenca. Po uvedenej kontrole už bola dokumentácia vedená lepšie. Upozornil tiež, že v uvedenom období zastupoval V.. M. aj V.. M., ktorý bol dôchodca, a ktorý túto dokumentáciu nevedel nejak dôsledne.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa V.. F. V., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že v období rokov 2010-2011 pracovala ako vedúca oddelenia poistného. Pokiaľ ide o spôsob registrácie zamestnancov zamestnávateľa Dr. Q. D. v spomínanom období, tak túto registráciu, teda prihlasovanie a odhlasovanie, vykonával p. Q. D. ako zamestnávateľ elektronicky. Uviedla, že podľa

zákona musí byť zamestnanec prihlásený najneskôr pred začiatkom výkonu činnosti zamestnanca, avšak u tohto zamestnávateľa táto povinnosť nebola vždy plnená v zákonnej lehote. Dodala, že porušenie tejto povinnosti sa už nedá spätne napraviť, dá sa to len sankcionovať. V prípade Dr. D. je však do dnešného dňa marená možnosť vykonať kontroly uňho, ako zamestnávateľa, predovšetkým v subjekte F. podielnikov R. v likvidácii. Nakoľko Dr. D. marí vykonanie takejto kontroly a pre uloženie sankcie je potrebná vecná argumentácia, takáto sankcia mu nebola uložená práve z dôvodu marenia výkonu kontroly. Pokiaľ v prípravnom konaní spomínala rozhodnutie, ktorým bol tento zamestnávateľ sankcionovaný, je možné, že išlo o rozhodnutie, ktorým mu bola v tom čase uložená sankcia za marenie výkonu kontroly. K dodržaniu zákonných povinností obžalovaných ako zamestnancov alebo SZČO v súvislosti s uplatnením nemocenských dávok svedkyňa uviedla, že pokiaľ im nemocenské dávky boli vyplatené, tak to znamená, že boli dodržané všetky zákonné podmienky pre ich výplatu, teda aj registrácia zamestnanca, kde je uvedený vymeriavací základ. Zdôraznila, že v týchto prípadoch sa jednalo o oneskorenú registráciu zamestnancov, nie o to, žeby títo zamestnanci neboli zaregistrovaní vôbec. Svedkyňa ďalej vysvetlila, že aj bez vykonania takejto kontroly u zamestnávateľa je možné zistiť, že registrácia zamestnanca bola oneskorená. Už len samotná registrácia v systéme Sociálnej poisťovne napovedá, že je oneskorené prihlásenie k údajom vzniku pracovnoprávneho vzťahu a dátumom vykonanej registrácie zamestnávateľom. Z mesačných výkazov sa dá zistiť, koľko dní daný zamestnanec skutočne odpracoval. Je pravda, že sa to zistí až po predložení prvého mesačného výkazu, nikdy sa však porušenie takejto povinnosti u zamestnávateľa nesankcionuje skôr, ako po jednom mesiaci. Rovnako je zo systému Sociálnej poisťovne možné zistiť, či zamestnanec je práceneschopný. Vo svojej výpovedi v prípravnom konaní pritom svedkyňa konkrétne uviedla u jednotlivých obžalovaných dátum vzniku poisťného vzťahu a tiež dátum a čas ich prihlásenia zo strany zamestnávateľa Q. D. i to, čo prihlásenie bolo oneskorené alebo riadne. Možno pritom konštatovať, že spomedzi obžalovaných vykonal zamestnávateľ včasné prihlásenie u obžalovaného B. K. a u C. W. - pri jednom poisťnom vzťahu, pri druhom poisťnom vzťahu išlo oneskorené prihlásenie o 1 deň.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá ako svedok aj Bc. P. W., ktorá v čase vyšetrovania predmetného skutku bola poverená vedením oddelenia nemocenského poistenia. Na žiadosť vyšetrovateľa mala vyčísliť škodu, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni vo vzťahu k tým poistencom, ktoré uviedol vyšetrovateľ vo svojej žiadosti a za obdobia DPN, ktoré tam boli uvedené. Vychádzala pritom z údajov ich informačného systému, kde boli uvedené denné vymeriavacie základy, ktoré uvádzal zamestnávateľ v rozhodujúcom období pre výpočet nemocenskej dávky. Svedkyňa ozrejmla postup, že skôr ako dôjde k vyplateniu nemocenskej dávky preskúmajú žiadosť o nemocenské, či spĺňa všetky náležitosti, či je podpísaná, potvrdená zamestnávateľom, následne kontrolujú v informačnom systéme, či trvá poisťný vzťah, z ktorého si uplatňuje poistenec nárok a následne vymeriavacie základy v rozhodnom období, ktoré sú potrebné pre výpočet dávky. Dodala, že u obžalovaných boli tieto podmienky splnené. Tomuto procesu v prípade zamestnanca predchádza to, že tento najskôr predloží žiadosť o nemocenské svojmu zamestnávateľovi, ktorý mu vypláca prvých 10 dní náhradu príjmu, následne zamestnávateľ do 3 dní od uplynutia toho 10 dňa by mal predložiť žiadosť o nemocenské Sociálnej poisťovni, táto žiadosť je pridelená referentovi, ktorý ju preskúma a následne vydá rozhodnutie o priznaní, prípadne zamietnutí nemocenskej dávky. Rozhodnutie sa doručuje zamestnancovi a v prípade, že je dávka priznaná, táto sa vypláca zamestnancovi spôsobom, ktorý si určil v žiadosti o nemocenské. Ďalej tiež vysvetlila, že prihlasovanie zamestnancov do poistenia zo strany zamestnávateľa patrí do kompetencie oddelenia poisťného, nie do kompetencie oddelenia nemocenských dávok, ale pokiaľ má ich oddelenie vypočítať nemocenskú dávku, tak zamestnanec musí byť v systéme prihlásený.

Na návrh obhajcu bol na hlavné pojednávanie predvedený J. V. Q. D., ktorý je v tejto trestnej veci rovnako obvineným a vo vzťahu k nemu sa vedie samostatné konanie pod sp. zn. 1T/32/2017. Menovaný však po príslušnom poučení v zmysle Trestného poriadku vyhlásil, že využíva svoje zákonné právo a odmietol v tejto veci vypovedať ako svedok.

Na hlavnom pojednávaní však ako svedkyňa vypovedala V. P. V., ktorá v tomto trestnom konaní tiež pôvodne vystupovala ako obvinená s tým, že trestné stíhanie bolo voči nej podmienene zastavené. Svedkyňa po poučení, že má právo odmietnuť vypovedať aj preto, že bola v tejto veci obvinenou, ku skutku z ktorého bola obvinená a v tej súvislosti k pracovnému pomeru uzatvorenému v októbri 2011 uviedla, že v tom čase medzi mladými kolovalo, že keď niekto príde za Dr. D., tak s ním uzavrie pracovný pomer, potom bude nasledovať maródka a potom už nič. Ona osobne sa stretla s Dr. D. niekedy v októbri 2011, kedy podpísali spolu pracovnú zmluvu a súčasne tiež skončenie pracovného pomeru. Stretli sa

vo Svidníku v budove, kde mal Dr. D. asi svoju kanceláriu. Na Dr. D. sa nakontaktovala cez niekoho z mladých ľudí z jej okolia. Stretla sa s ním len raz, pričom on už od ostatných mladých vedel, prečo za ním prišla, nebol z toho prekvapený. Počas tohto stretnutia nadiktovala svoje údaje a podľa nich boli dokumenty vyhotovené. Dr. D. jej povedal, že má ísť za lekárkou s nejakou diagnózou a že ona jej vystaví DPN. Povedal jej, že na tom nie je nič protizákonné, ale keďže ona v tom čase nemala žiadnu diagnózu, tak za lekárkou vôbec nešla. Vtedy len podpísala papier, ktorý slúžil na zmenu jej ošetrojúceho lekára s tým, že novou lekárkou mala byť V. M.. K tejto doktorke reálne išla až neskôr, keď skutočne mala nejaké zdravotné problémy. Pracovná pozícia nebola v zmluve nejako presne definovaná, pokiaľ si pamätá, mali to byť upratovacie práce alebo pozícia robotníka. Do práce však nenastúpila, ani pán D. ju na to nevyzýval, pretože on vedel, že do práce nenastúpi. Žiadne nemocenské dávky je vyplácané neboli, ani to nečakala, lebo u lekárky nebola. O tom, že jej bola vystavená DPN sa dozvedela tak, že to bolo predmetom jej trestného stížania a tiež jej prišlo zo Sociálnej poisťovne rozhodnutie o nepriznaní nemocenských dávok. Uviedla, že o iných obdobných prípadoch nevie, avšak potvrdila, že v tom čase išli šumy, že sa to tak robilo aj v iných prípadoch. Na záver výpovede pripustila, že na družstve u Dr. D. nejakí zamestnanci aj skutočne pracovali, pretože tam takto pracoval aj jej nebohý ujo.

V. Y., ktorý v tomto konaní rovnako vystupoval ako obvinený a aj v jeho prípade bolo trestné stížanie voči nemu podmienenčne zastavené, na hlavnom pojednávaní, už ako svedok, ku skutku ktorý bol predmetom jeho obvinenia vypovedal, že v tom období nemal prácu a niekto mu povedal, že Dr. D. mu prácu môže dať, pretože má družstvo v Ladomirovej, a tak šiel za ním. Práca na družstve sa mu nepáčila, preto mu Dr. D. povedal, že ak sa mu robotu nepáči, aby išiel maródovať, že možno neskôr bude mať pre neho inú robotu. PN mu bola vystavená asi na dvakrát. Po pol roku si našiel inú prácu vo vodárňach, kde pracuje dodnes, preto prišiel k lekárke ukončiť PN. Svedok ďalej uviedol, že pri nástupe na DPN mal skutočné zdravotné problémy s tlakom, s pečeňou a pažerákom a tieto problémy má dodnes. Svoju DPN považoval za dôvodnú a vyplatené dávky Sociálnej poisťovni vrátil preto, lebo mu jeho obhajca poradil, aby sa dohodol, lebo tento proces bude trvať dlho. Na doplňujúcu otázku svedok uviedol, že po nástupe do nového zamestnania už takto dlhodobo nemaródoval na žiadnu so svojich diagnóz, čo odôvodnil tým, že vo vodárňach je iná práca, inak škodlivá.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal aj V. V. K., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia), ktorý vypracoval vo veci dva znalecké posudky č. 311/2014 a č. 75/2015. Vo svojej výpovedi uviedol, že u každej osoby, u ktorej vykonával znalecké dokazovanie, porovnával predloženú zdravotnú dokumentáciu, potvrdenie o PN a výpis z účtu poistenca, ktorý objektívne informuje o spôsobe liečby, návštevách u lekára, predpísaných liekoch, vykonaných laboratórnych a odborných vyšetreniach. Na základe poslednej informácie z výpisu bolo možné objektivizovať, či pacient počas trvania PN pravidelne navštevoval lekára, kde podstúpil vyšetrenia, aké mu boli predpísané lieky, pričom porovnaním so zdravotnou dokumentáciou boli zisťované rozdiely, ktoré neboli v súlade so štandardnými liečebnými postupmi. Dodal, že zdravotná dokumentácia uvedených osôb bola vedená nedôsledne, chýbali pravidelne očakávané kontroly, prípadne boli kontroly vykonávané po mesiaci bez udania medicínskeho dôvodu na takéto časové intervaly. V konkrétnych prípadoch, ak sa v zdravotnej dokumentácii vyskytol záznam o novom ochorení počas PN, tak k tomuto ochoreniu priradil všeobecne akceptovateľnú dĺžku liečenia vzhľadom na danú diagnózu. Všetky rozdiely v trvaní PN boli dokladované na základe výpisu z účtu konkrétneho poistenca. Znalec tiež uviedol, že stanovisko Sociálnej poisťovne k dĺžke PN a k zrušeniu oprávnenosti PN akceptoval v prípade, ak sa počas sledovaného obdobia nevyskytlo iné ochorenie, ktoré bolo riadne zapísané v zdravotnej dokumentácii a menovanému bola predpísaná liečba a vydané lieky na uvedené ochorenie, napr. ak počas dlhodobej PN pre ochorenie chrbtice mala osoba zápal dýchacích ciest, dĺžku liečenia tohto ochorenia vyňal z celkovej dĺžky PN. Z uvedeného dôvodu sa jeho výsledky v porovnaní z hodnotením Sociálnej poisťovne nemusia úplne zhodovať a sú skôr v prospech sledovaných osôb.

Následne sa znalec vo svojej výpovedi pomerne podrobne vyjadril k zdravotnému stavu a tomu zodpovedajúcej dôvodnosti dočasnej pracovnej neschopnosti u obžalovaného W. C., B. K., C. W. a M. E.. Už v úvode výpovede uviedol, že ani dodatočne predložená zdravotná dokumentácia menovaných obžalovaných nijako nemení závery, ktoré uviedol v znaleckých posudkoch, pretože ide o lekárske správy, ktoré pochádzajú buď zo skoršieho obdobia pred obdobím, ktorého sa týka skutok alebo ide o dokumentáciu neskoršiu z obdobia, ktoré nasledovalo po predmetnom skutku.

Na základe predloženej zdravotnej dokumentácie znalec, vo vzťahu k obžalovanému W. C., zhrnul, že tento bol hospitalizovaný od 04.08. do 10.08.2009 na Očnej klinike v Prahe pre operáciu po poranení oka nožom zo dňa 26.07.2009. Predtým bol hospitalizovaný dňa 26.07. - 31.07.2009 pre poranenie oka, 03.08. bol ošetrený pre poranenie oka, 10.08. bol ošetrený, ďalej bol ošetrený v dňoch 20.08.2009, 07.09.2009, 17.10.2009, 21.10.2009, 08.01.2010, 20.09.2010, 12.01.2011 - 15.01.2011 bol operovaný v Prešove, 18.01.2011 čo nie je sledované obdobie, pričom toto obdobie uznal ako adekvátne. Rovnako to platí aj pre ošetrenie dňa 17.05.2011, kedy bol menovaný na ortopédii. Ďalšie správy znalec nedostal. Na otázku či následná liečba poranenia oka mohla odôvodňovať ďalšie trvanie práceneschopnosti obžalovaného v sledovanom období znalec uviedol, že v súvislosti s poranením oka, prípadne s jeho následkami, nebola v sledovanom období predložená žiadna zdravotná dokumentácia a vo výpise z účtu poisťovca sa u menovaného za sledované obdobie nenachádza nijaký záznam, ktorý by potvrdzoval liečbu ochorenia poranenia z roku 2009. Z uvedeného dôvodu nie je možné na poranenie bez liečby vystaviť potvrdenie o PN. Doplnil, že dňa 31.08.2011 bolo menovanému vystavené potvrdenie o PN na diagnózu M54.9, čo je ochorenie chrbtice a nie stav po úraze oka. V prípade tohto pacienta však nebola pri PN od 31.08.2011 realizovaná žiadna liečba v sledovanom období, neboli mu žiadne lieky predpísané, ani vydané. PN bola vypísaná na diagnózu M 54.9, čo je ochorenie chrbta a menovanému bolo odporúčané neurologické vyšetrenie, ktoré nebolo uvedené v zdravotnej dokumentácii. Podľa zdravotnej dokumentácie mal byť menovaný na ošetrení dňa 08.09.2011 bez záznamu o ťažkostiach a liečbe a následne 27.12.2011 na ošetrení pre bolesti hrdla, pričom mu bola ukončená PN. Vo výpise z účtu poisťovca sa v časovom období od 31.08.2011 do 27.12.2011 nenachádza žiadny záznam o návšteve menovaného v ambulancii. Znalec tiež vysvetlil, že aj keby sa obžalovaný v tom čase liečil len voľnopredajnými liekmi, aj takáto liečba musí byť kontrolovaná návštevami u odborného lekára, pričom tieto návštevy sú podkladom pre vystavenie potvrdenia o PN. Pokiaľ je zdravotný stav ustálený, tak je možné pokračovať v liečbe aj voľnopredajnými liekmi a vystavenie potvrdenia o PN je potom podmienené riadenou liečbou u špecialistu alebo u všeobecného lekára, so záznamom v zdravotnej dokumentácii a vo výpise z účtu poisťovca. Pokiaľ ide o ochorenie chrbtice, znalec uviedol, že pri sledovanej PN od 31.08.2011, bolo obžalovanému odporúčané neurologické vyšetrenie, ktoré však nie je zaznamenané v zdravotnej dokumentácii, ani vo výpise z účtu poisťovca. Je preto neštandardné, aby pri deklarovaných ťažkostiach zo strany osoby bez ťažkého klinického nálezu na zobrazení pomocou magnetickej rezonancie, bola necelé 3 mesiace po tomto vyšetrení vystavená PN bez záznamu vo výpise z účtu poisťovca. Nakoniec súd poznamenáva, že aj z prečítaného záveru znaleckého posudku č. 75/2015 je zrejmé, že znalec preskúmaval dôvodnosť dočasnej práceneschopnosti u menovaného tak za obdobie od 27.12.2010 do 30.8.2011 - DPN č. K605269, K605270, ako aj za obdobie od 31.8.2011 do 27.12.2011 - DPN č. L825016, L825017, pričom k prvému skúmanému obdobiu sa vyjadril tak, že menovaný bol práceneschopný od 27.12.2010, pričom postupne sa menovaný liečil na ochorenie dýchacích ciest, bol na operácii pravého oka a mal ťažkosti s chrbticou, pričom dňa 30.6.2011 mu už boli predpísané lieky, ktoré mal užívať podľa potreby. Na základe uvedeného znalec určil, že práceneschopnosť vystavená na potvrdenie K 605270 bola adekvátne od 27.12.2010 do 1.8.2011.

Vo vzťahu k obžalovanému B. K., s prihladnutím na rozhodné obdobie od 31.12.2010 do 31.5.2011, po zohľadnení predloženej zdravotnej dokumentácie, znalec uviedol, že menovaný bol dňa 27.12.2010 ošetrený na ambulancii všeobecného lekára V.. P. M. pre nešpecifický zápal horných dýchacích ciest, pričom mu neboli vydané žiadne lieky na ochorenie dýchacích ciest. Dňa 03.02.2011 bol menovanému jednorázovo na ambulancii úrazovej chirurgie V.. R. V. podaný liek, a to obstrukčný pre zápal výbežku lakťa vpravo, kde bolo v závere napísané, kontrola o 7 dní eventuálne nie, čo je uvedené vo výpise z účtu zdravotného poisťovca zo dňa 03.02.2011. Uvedená choroba by si podľa spôsobu vedenia zdravotnej dokumentácie, kde sa uvádza kontrola o 7 dní eventuálne nie, vyžadovala dobu liečenia do 7 dní. Menovaný následne kontrolu u V.. V. neabsolvoval. Ďalšie vyšetrenie absolvoval dňa 18.04.2011, teda po 2,5 mesiaci, kde bol menovanému podaný rovnaký obstrukčný pri týchto ťažkostiach a bol mu odporúčaný kľud doma, prípadne neurologické a RTG vyšetrenie, ktoré mu však nebolo vykonané. V sledovanom čase bol menovaný ošetrený pre ochorenie dýchacích ciest na ambulancii všeobecného lekára pre dospelých dňa 28.02.2011, s predpísaním antibiotika DUOMOX s možnou PN 14 dní. V sledovanom období bol dňa 15.03.2011 menovaný ošetrený na stomatologickej ambulancii v rámci preventívnej prehliadky bez potreby PN. Celková dĺžka liečenia spojená s PN mohla byť v sledovanom období 14 dní. V zázname V.. V. zo dňa 06.05. sa uvádza, že menovaný si sám vybavil ortopedické a neurologické vyšetrenie a u V.. V. sa naďalej neliečil. Tento záznam je uvedený vo výpise z účtu poisťovca zo dňa 06.05. Dňa 05.05. bol menovaný vyšetrený pre bolesti chrbtice u V.. E. na ortopedickej ambulancii v Prešove, pričom mu bola odporúčaná liečba pre bolesti chrbta na spádovej fyziatrickej ambulancii,

ktorú menovaný absolvoval v Prešove dňa 07.06.2011, teda mesiac po odporúčaní lekárom v časovom období, ktoré nie je sledované v tejto veci. K dôvodnosti trvania DPN obžalovaného v tomto období sa znalec vyjadril tak, že z obdobia od 27.12.2010 do 18.04.2011 je možné uvažovať o adekvátnom trvaní PN 14 dní, prípadne, ak by sme uznali ťažkosti menovaného zo dňa 27.12. ako zápal horných dýchacích ciest bez predpisu liekov, ďalších 7 dní. V prípade ošetrenia dňa 18.04.2011 u V.. V., kde mu bola odporúčaná kontrola od 18.04. do 06.05., teda v tomto období by mohol byť poškodený PN, čo predstavuje 18 dní. Menovaný bol dňa 05.05. jednorazovo ošetrený u V.. E. zo záverom bolesti driekovo krížovej oblasti bez zjavného dráždenia dolných končatín, pričom mu bola odporúčaná fyziatrická liečba a predpísané lieky, kde PN trvala do 31.05.2011, čo je možné hodnotiť ako adekvátne. Obdobie, ktoré znalec nadiktoval je medicínsky akceptovateľné ako odôvodnené obdobie PN, pričom dodal že v čase rehabilitácie paradoxne menovaný vzhľadom na deklarované ťažkosti už PN vystavenú nemal. Zo záveru neskôr prečítaného znaleckého posudku navyše vyplynulo, že obžalovaný bol u V.. M. ošetrený 27.12.2010, kedy mu tiež bola vystavená DPN č. K 605272, avšak s uvedeným dátumom neschopný práce od 31.12.2010.

K zdravotnému stavu obžalovaného C. W. a s tým súvisiacej dôvodnosti DPN v sledovanom období od 10.07.2011 do 14.10.2011 a od 17.10.2011 do 01.03.2012, znalec uviedol, že po preštudovaní záznamu za obdobie od 10.07.2011 do 14.10.2011 sa menovaný liečil na bolesti chrbtice, čo je adekvátne charakteru ochorenia. Od 17.10.2011 sa menovaný opakovane liečil na ochorenie chrbtice, pričom v súvislosti s predchádzajúcimi ťažkosťami mohla byť adekvátna doba PN v trvaní od 17.10.2011 do 17.01.2012. Vzhľadom na charakter chronického ochorenia chrbtice je možné predpokladať, že menovaný nie je dostatočne poučený o závažnosti svojho ochorenia a opakovane dvíha ťažké bremená, ktoré mu opakovane spôsobujú bolesti chrbtice. U menovaného ide o chronické chorobné zmeny chrbtice, ktoré si okrem samotnej liečby vyžadujú prevenciu v podobe dvíhania ťažkých bremien, prípadne ťažkej manuálnej práce. Znalec napokon skonštatoval, že menovaný počas liečby absolvoval predpísané postupy, užíval lieky a liečba v sledovanom období bola adekvátna.

K odôvodnenosti DPN obžalovanej M. E. v sledovanom období, po zohľadnení jej zdravotného stavu na základe predloženej zdravotnej dokumentácie, znalec vo výpovedi uviedol, že menovanej bola dňa 31.12.2010 vystavená diagnóza ochorenia dýchacích ciest V.. M. a bola ukončená dňa 30.12.2011 MUDr. B. - gynekológom. Po preštudovaní záznamu zdravotnej starostlivosti za obdobie 01.12.2010 až 22.11.2011 znalec zistil, že menovanej boli dňa 02.12.2010 predpísané V.. M. antibiotiká a lieky na vykašliavanie, rovnako aj dňa 13.12.2010, pričom liečba končila dňa 14.12.2010 bez vypísanej PN. V sledovanom období boli menovanej predpísané antibiotiká dňa 01.03.2011. Dňa 18.04.2011 bolo menovanej vykonané vyšetrenie na otorinolaryngológii, bol vyhotovený RTG snímok, vykonaná punkcia, pričom PN mohla byť 14 dní. Menovanej bolo dňa 11.11.2011 vykonané RTG vyšetrenie hornej a dolnej čeľusti, boli jej predpísané lieky, pričom mohla byť PN v trvaní do 14 dní. Zhrnul, že v sledovanom období mohla byť odôvodnená PN v trvaní do 30 dní. U menovanej malo dôjsť k strate gynekologickej zdravotnej dokumentácie, kde mala mať vypísanú PN s diagnózou N 23, čo znamená iný zápal ženských pohlavných orgánov a diagnózu D27, čo znamená nezhubný nádor vaječníkov. Vo výpise z účtu poisťovňa sa však u menovanej za sledované obdobie nenachádzajú žiadne záznamy o liečbe na gynekologickej ambulancii, prípadne o jej hospitalizácii. Doplnil tiež, že V.. B. začal menovanú vykazovať vo svojom stave od 01.03.2011 a to každý mesiac ako kapitačný paušál, pričom 22.06.2011 bolo vykonané podľa záznamu vyšetrenie jedného organového systému bez odobratia materiálu a bez predpisu lieku pre menovanú. Následne bol u menovanej vykázaný kapitačný paušál na gynekológii 01.07., 01.08., 01.09.2011. Dňa 29.09.2011 bolo u menovanej vykonané vyšetrenie organového systému bez predpisania liečby. Následne bol vykázaný kapitačný paušál 01.10.2011, nebola vykázaná kapitácia 01.11.2011 a bola vykázaná kapitácia 01.12.2011 s vyšetrením menovanej 15.11.2011 bez predpisu liekov. V sledovanom období neboli u menovanej na gynekologickom vyšetrení vykonávané podľa výpisu z účtu poisťovňa ani žiadne odbery, ani vyšetrenie pomocou ultrazvuku alebo odber tkanív na histologické vyšetrenie. Zhrnul, že pri takej dlhej PN mali byť tieto ochorenia vyšetrené na vyššom pracovisku, malo byť vykonané ultrazvukové vyšetrenie, prípadne predpis liekov proti zápalu.

Na návrh obhajcu bol k zdravotným problémom obžalovanej E. vypočutý na hlavnom pojednávaní aj V.. V. B., ktorý pôsobí ako gynekológ, pôrodník a klinický onkológ a činnosť vykonáva v rámci spoločnosti G-O-MMM. Na obžalovanú si svedok pamätal ako na svoju pacientku, pretože ide o mladé dievča, ktoré bolo k nemu preložené zo všeobecnej praktickej ambulancie jej všeobecným lekárom. K nemu ako gynekológovi, prišla už s vystavenou PN. U tejto pacientky išlo o raritnú diagnózu, kde jedna

diagnóza ovplyvňovala druhú, druhá tretiu a vzhľadom na vek pacientky sa snažil liečiť ju tak, aby v budúcnosti nemala problémy napr. s otehotnením. Išlo u nej o chronické ťažkosti, ktoré sa v tom období výrazne prejavili. K primeranosti dĺžky trvania práceneschopnosti u tejto pacientky svedok uviedol, že bol kontrolovaný posudkovým lekárom, ktorý kontroluje správnosť postupu liečby a trvania PN a podľa jeho vedomostí v tomto prípade neboli zo strany posudkového lekára vyjadrené žiadne námietky. Svedok dodal, že obžalovaná bola jeho pacientkou už v predchádzajúcom období, prvýkrát k nemu prišla v sprievode svojej matky ešte ako 17 ročná nepĺnoletá. Svedok tiež vysvetlil, že on ako gynekológ je zo strany poisťovne odmeňovaný formou kapitáčných príspevkov každý mesiac podľa počtu pacientov, s ktorými má podpísanú dohodu o zdravotnej starostlivosti, nemá žiadne ďalšie povinnosti voči poisťovni a teda jednotlivé úkony nevykazuje. Diagnóza určená tejto pacientke sa podľa svedka lieči predpísaním antibiotík, substitučnou hormonálnou liečbu a fyzikálnou terapiou, čo znamená diatermia, masáže a rehabilitačné cviky. Nepamätal si však, čo konkrétne aplikoval u tejto pacientky, ale predpokladal, že v priebehu ročnej liečby jej vypísal aj nejaké recepty na lieky.

Pretože sa znalec V. V. K. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní odvolal na ním vypracované znalecké posudky, ako aj na svoje výpovede z prípravného konania, boli na hlavnom pojednávaní prečítané závery znaleckých posudkov č. 311/2014 a č. 75/2015 vo vzťahu k jednotlivým obžalovaným a s tým súvisiace výpovede znalca z prípravného konania.

K obžalovanému Q. V. a k vystavenej DPN č. K 605240 a č. L 497642 sa znalec vyjadril v tom zmysle, že po preštudovaní Záznamu o zdravotnej starostlivosti za obdobie od 1.1.2011 do 31.12.2012 zistil, že menovaný bol vedený ako pacient V. P. M. od 1.1.2011, pričom mu bolo vykonané vyšetrenie v Dolnooravskej nemocnici v Dolnom Kubíne, tiež bol vyšetrený v zdravotníckom zariadení A.V.Z. s.r.o. vo Svidníku a u V. W. absolvoval stomatologickú prehliadku. Dňa 20.9.2011 bola menovanému v Nemocnici Dolný Kubín vykonaná Elektroanalgezia TENS- 10 krát. Na základe týchto skutočností ustálil, že menovaný sa v čase od januára 2011 do septembra 2011 neliečil na žiadne akútne ochorenie, ktoré by si vyžadovalo práceneschopnosť v takomto rozsahu, pričom takisto neabsolvoval žiadne odborné vyšetrenie a liečbu, ktorá by mohla objektivizovať jeho zdravotné ťažkosti v podobe horúčky, bolesti chrbta a alergie. Potvrdenie o DPN vystavené dňa 1.7.2011 v trvaní od 1.7.2011 do 24.12.2011 nie je podložené žiadnymi lekáorskými správami.

K obžalovanému T. M. a k vystavenej DPN č. L 825528 (od 1.10.2011 do 31.12.2011) a č. L 823354 (od 1.1.2012 do 28.2.2012) znalec uviedol, že po preštudovaní Výpisu z účtu poistenca - Zdravotnej starostlivosti za obdobie od 1.1.2011 do 13.12.2012 bol menovaný 16.11.2011 na preventívnej stomatologickej prehliadke, dňa 9.2.2012 bol vyšetrený u V. P. R., pričom mu boli robené vyšetrenia pre správnu liečbu určenej diagnózy. Dňa 23.12.2012 bol menovaný na ošetrení u V. M. pre bolesti chrbta, čo však už nebolo ďalej riešené na žiadnej odbornej ambulancii. Z toho vyplýva, že menovaný sa v mesiacoch november a december 2011 neliečil na žiadne ochorenie, ktoré by si vyžiadalo práceneschopnosť. Tieto závery doplnil pri svojej výpovedi v prípravnom konaní po predložení ďalšej zdravotnej dokumentácie keď konštatoval, že údaje zo zdravotnej dokumentácie nie sú v súlade s údajmi uvedenými v dokladoch o DPN predložených Sociálnej poisťovni, pokiaľ ide o dátumy absolvovania jednotlivých kontrolných vyšetrení, pričom poukázal na to, že v prístupnej zdravotnej dokumentácii sa nachádzajú ošetrenia, ktoré mal menovaný absolvovať vo večerných hodinách po 21.00 hod. K DPN č. L832354 vystavenej dňa 2.1.2012 s účinnosťou od 1.1.2012 do 28.2.2012, mal ďalšiu kontrolu až o mesiac dňa 31.1.2012 čo nie je v súlade s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a práceneschopnosti.

U obžalovaného W. F. sa znalec vyjadroval k DPN č. L 824056 a L 825052, pričom vychádzal z Výpisu z účtu poistenca za obdobie od 1.6.2011 do 18.3.2012 s tým zistením, že menovaný mal 1.6.2011 ošetrený úraz - amputáciu prsta a bol ošetrený a ďalej liečený na chirurgickej ambulancii do 12.8.2011. Následne bol od 10.11.2011 do 15.11.2011 liečený na akútnu infekciu horných dýchacích ciest, čo je adekvátne k prípadným ťažkostiam. Liečenie od 1.12.2011 nie je u menovaného vykázané žiadne, okrem kapitáčného paušálu u V. M., u ktorej bol jednorazovo vyšetrený dňa 27.2.2012 pre poškodenie medzistavcovej platničky bez ďalšieho zdravotného záznamu o prípadnej liečbe. Znalec nepovažoval liečbu od 2.9.2011 do 10.11.2011 a tiež liečbu od 15.11.2011 do 30.11.2011 za adekvátnu k zdravotným ťažkostiam. Tieto závery doplnil pri svojej výpovedi v prípravnom konaní po predložení ďalšej zdravotnej dokumentácie keď konštatoval, že bol v lekárskej správe prepisovaný dátum a číslo DPN, kde v zdravotnej dokumentácii sa nenachádza žiadny záznam o liečbe menovaného od 2.9.2011 do 10.11.2011. Menovaný bol v zdravotnej starostlivosti V. M. od 1.9.2011, kde prvý záznam

sa nachádzal 1.12.2011, následne bol popísaný vyššie uvedený dátum 2.9.2011, čo nesvedčí pre chronologický záznam poskytovania zdravotnej starostlivosti. K termínu 1.12.2011 sa v dokumentácii nachádza záznam o prehliadke menovaného s vystavenou práceneschopnosťou od 1.12.2011 pre bolesti chrbta, čo však nezodpovedá nález, pričom ďalšia kontrola je plánovaná na 14.2.2012. Uzavrel, že ani PN v trvaní od 1.12.2011 do 27.2.2012 nie je adekvátna.

K obžalovanému T. D. a jeho DPN č. J 264537 (31.12.2010-24.6.2011) a č. L 497643 (1.7.2011-31.12.2011) sa znalec na základe preštudovania Výpisu z účtu poistenca - Zdravotnej starostlivosti za obdobie od 25.1.2011 do 26.11.2012 vyjadril tak, že obe potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti neboli v zdravotnej dokumentácii podložené žiadnymi zdravotnými úkonmi. Tiež doplnil, že vzhľadom na chýbajúce údaje o ťažkostiach menovaného, ako aj skutočnosti, že menovaný bol prvé tri mesiace liečený len na ambulancii praktického lekára pre dospelých, je možné predpokladať, že uvedená dĺžka liečenia spojená s práceneschopnosťou nie je adekvátna k ťažkostiam menovaného. Je možné takisto predpokladať, že v čase nástupu do práce, musel menovaný vedieť, že tento typ práce - nočný strážnik, nie je vhodný pre jeho zdravotný stav. Tieto závery doplnil pri svojej výpovedi v prípravnom konaní po predložení ďalšej zdravotnej dokumentácie keď konštatoval, že menovaný bol liečený na ambulancii V. M. pre bolesti chrbta od 25.1.2011 do 21.2.2011. Následne bol ošetrovaný aj na neurologickej ambulancii. Dodal, že liečba chrbtice popísaná v dodatočne doloženej zdravotnej dokumentácii menovaného nekorešponduje s údajmi o vykonaných vyšetreniach vo výpise z účtu poistenca zdravotnej poisťovne, kde sú vykázané vyšetrenia v súvislosti i inou diagnózou a v iných termínoch. Nesúlad zistil aj medzi kontrolami uvedenými v dodatočne predloženej zdravotnej dokumentácii a údajmi v Potvrdení o dočasnej práceneschopnosti L 497643. Doplnil tiež, že menovaný bol dňa 21.3.2011 vyšetrený pomocou CT s popísaným nálezom, ktorý však vzhľadom k nález vyšetrenia pomocou magnetickej rezonancie dňa 3.5.2011, ktoré zobrazenie býva presnejšie, nevysvetľuje ťažkosti menovaného a nedáva podklad na jeho práceneschopnosť v trvaní od 1.7.2011 do 31.12.2011. Zdôraznil, že napriek skutočnosti, že menovaný mal 3.5.2011 negatívny nález na magnetickej rezonancii, jeho práceneschopnosť bola ukončená až 24.6.2011.

K obžalovanému W. W. a k vystavenej DPN č. L 825511 (od 3.10.2011-31.12.2011) a č. L 823351 (3.1.2012-5.3.2012) znalec uviedol, že práceneschopnosť menovaného od 3.10.2011 do 27.10.2011 a od 3.1.2012 do 5.3.2012 nie je v zdravotnej dokumentácii žiadnym spôsobom verifikovaná. Zo Záznamu o zdravotnej starostlivosti za skúmané obdobie znalec zistil, že obžalovaný bol dňa 21.10.2011 na vyšetrení u chirurga MUDr. H. v Bardejove a dňa 27.10.2011 bol ošetrovaný na oddelení úrazovej chirurgie pre úraz ramena, v súvislosti s ktorým mohol byť práceneschopný od 27.10.2011 do 31.12.2011. V období od 3.1.2012 do 5.3.2012 boli u menovaného robené bližšie neurčené mikrobiologické odbery, avšak v zdravotnej dokumentácii neboli zistené žiadne záznamy o bolestiach brucha a ich liečbe.

U obžalovaného V. K. znalec preskúmaval dôvodnosť práceneschopnosti na základe DPN č. L496447 (od 2.4.2011-30.6.2011) a č. L 567757 (od 1.7.2011-27.2.2012) a po preštudovaní Záznamu o zdravotnej starostlivosti za obdobie od 2.4.2011 do 27.2.2012 určil záver, v zmysle ktorého, po zohľadnení jednotlivých absolvovaných vyšetrení v uvedenom období by adekvátna doba liečenia spojená s práceneschopnosťou mohla byť v období od 27.10.2011 do 27.2.2012, a to pre bolesti driekovej chrbtice, pre ktoré bol vyšetrený dňa 27.10.2011 na Ortopedickej ambulancii. Ani lekárske správy, ktoré obžalovaný predložil súdu pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní a ktoré boli zaslané znalcom, nemali podľa vyjadrenia znalca na hlavnom pojednávaní, vplyv na zmenu záverov znaleckého posudku.

K dočasnej práceneschopnosti obžalovanej J. B. B., rod. F. č. J 264518 sa znalec vyjadril tak, že táto DPN bola vystavená 31.12.2010 na diagnózu zápal močového mechúra a ukončená bola dňa 21.3.2011 s tou istou diagnózou. Po preštudovaní Záznamu o zdravotnej starostlivosti od 1.12.2010 do 21.3.2011 znalec zistil, že sa v nej nenachádza žiadny záznam o ošetrovaní dňa 31.12.2010 na spomínanú diagnózu, pričom v čase do 21.3.2011 boli u menovanej vykonané akurát gynekologické vyšetrenia - prehliadka a dňa 8.3.2011 vyšetrenie močového traktu a orgánov malej panvy. Z uvedeného preto vyplýva, že diagnóza pre stanovenie práceneschopnosti nebola podložená vyšetreniami v zdravotnej dokumentácii.

Podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona, kto vyláka od iného dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného

právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa, a to tým, že ho uvedie do omylu v otázke ich splnenia, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 225 ods. 4 písm. a/ Tr. zákona, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1, 2 alebo 3 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 125 ods. 1 veta prvá a druhá Tr. zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

Podľa § 30 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.12.2010, zamestnanec má nárok na nemocenskú dávku, ak tento zákon neustanovuje inak, ak

a) splnil podmienky ustanovené na vznik nároku na nemocenskú dávku počas trvania nemocenského poistenia alebo po jeho zániku počas trvania nároku na výplatu nemocenskej dávky alebo v ochrannej lehote a

b) nemá príjem, ktorý sa považuje za vymeriavací základ podľa § 138 ods. 1 až 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210101?ucinnost=31.12.2010>> za obdobie, v ktorom nevykonáva činnosť zamestnanca z dôvodov uvedených v § 33 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210101?ucinnost=31.12.2010>>, § 39 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210101?ucinnost=31.12.2010>>, § 48 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210101?ucinnost=31.12.2010>> a § 49 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210101?ucinnost=31.12.2010>>.

Podľa § 30 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení účinnom od 1.1.2011, zamestnanec má nárok na nemocenskú dávku, ak

a) splnil podmienky ustanovené na vznik nároku na nemocenskú dávku počas trvania nemocenského poistenia alebo po jeho zániku v ochrannej lehote a

b) nemá príjem, ktorý sa považuje za vymeriavací základ podľa § 138 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210101?ucinnost=01.01.2011>> za obdobie, v ktorom nevykonáva činnosť zamestnanca z dôvodov uvedených v § 33 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210101?ucinnost=01.01.2011>>, § 39 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210101?ucinnost=01.01.2011>>, § 48 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210101?ucinnost=01.01.2011>> a § 49 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210101?ucinnost=01.01.2011>>.

Podľa § 32 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.12.2010, ochranná lehota je 42 dní po zániku nemocenského poistenia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ochranná lehota poistenca, ktorý bol nemocensky poistený menej ako 42 dní, je toľko dní, koľko trvalo nemocenské poistenie.

Podľa § 32 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení účinnom od 1.1.2011, ochranná lehota je sedem dní po zániku nemocenského poistenia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ochranná lehota poistenca, ktorý bol nemocensky poistený menej ako sedem dní, je toľko dní, koľko trvalo nemocenské poistenie,

Podľa § 54 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.12.2010, rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu je kalendárny rok predchádzajúci kalendárnemu roku, v ktorom vznikla dočasná pracovná neschopnosť, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ak poistencovi vzniklo nemocenské poistenie

a) v kalendárnom roku, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom vznikla dočasná pracovná neschopnosť, rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu je obdobie od vzniku nemocenského poistenia do konca tohto kalendárneho roka,

b) v kalendárnom roku, v ktorom vznikla dočasná pracovná neschopnosť, rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu je obdobie od vzniku nemocenského poistenia do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, v ktorom vznikla dočasná pracovná neschopnosť,

c) v kalendárnom mesiaci, v ktorom vznikla dočasná pracovná neschopnosť, rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu je obdobie od vzniku nemocenského poistenia do dňa predchádzajúceho dňu, v ktorom vznikla dočasná pracovná neschopnosť.

Ak nárok na nemocenskú dávku vznikol v ochrannnej lehote, rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu sa zisťuje ku dňu zániku nemocenského poistenia.

Podľa § 54 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení účinnom od 1.1.2011, ak nemocenské poistenie trvalo nepretržite najmenej od 1. januára kalendárneho roka predchádzajúceho kalendárnemu roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, do dňa, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu je kalendárny rok predchádzajúci kalendárnemu roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky.

Ak nemocenské poistenie zamestnanca vzniklo

a) v kalendárnom roku predchádzajúcom kalendárnemu roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, a toto nemocenské poistenie trvalo najmenej 90 dní pred dňom, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu je obdobie od vzniku nemocenského poistenia do konca kalendárneho roka predchádzajúceho kalendárnemu roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky,

b) v kalendárnom roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, a toto nemocenské poistenie trvalo najmenej 90 dní pred dňom, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu je obdobie od vzniku nemocenského poistenia do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky.

Ak nemocenské poistenie zamestnanca pred vznikom dôvodu na poskytnutie nemocenskej dávky trvalo menej ako 90 dní od vzniku tohto nemocenského poistenia, rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu je kalendárny rok predchádzajúci kalendárnemu roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, okrem obdobia nemocenského poistenia dosiahnutého u zamestnávateľa, u ktorého vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky.

Z uvedeného vyplýva, že od 1.1.2011 došlo k zmene právnej úpravy pokiaľ ide o stanovenie rozhodujúceho obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu, a to konkrétne k vypusteniu písmena c) v § 54 ods. 2 citovaného zákona. Od 1.1.2011 sa pre zistenie denného vymeriavacieho základu stalo rozhodujúcim obdobie 90 dní nemocenského poistenia pred dňom, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky. Ak zamestnanec nespĺňal podmienku 90 dní nemocenského poistenia pre výpočet nemocenskej dávky, postupovalo sa podľa § 54 ods. 3 citovaného zákona a rozhodujúcim obdobím pre zistenie denného vymeriavacieho základu bol kalendárny rok predchádzajúci kalendárnemu roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky.

Vzhľadom na všetky vykonané dôkazy je nutné konštatovať, že vinu obžalovaných dokazujú predovšetkým výpovede pracovníkov Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník, a to Bc. P. W. - poverenej vedením oddelenia nemocenského poistenia, V. W. W. - posudkového lekára a V. F. V. - vedúcej oddelenia poistného. Všetci traja svedkovia zhodne poukazovali na javiacu sa účelovosť uzatvárania pracovných pomerov zamestnancov v spoločnostiach, v ktorých ako konateľ, resp. likvidátor vystupoval Q. D.. Pracovné pomery trvali veľmi krátko, po pár dňoch boli ukončené a následne bolo zamestnancom vystavené potvrdenie o dočasne pracovnej neschopnosti, na základe ktorého si v Sociálnej poisťovni uplatnili nárok na vyplatenie nemocenských dávok. Vzniklo tak podozrenie zo zneužívania sociálneho systému neoprávneným čerpaním nemocenských dávok.

Pri hodnotení jednotlivých dôkazov je potrebné upozorniť na dôležitú skutočnosť, ktorá pri vykonávaní dokazovania vyšla najavo, avšak nenašla svoje vyjadrenie v popise skutkov obžaloby u jednotlivých obžalovaných. Touto skutočnosťou je už svedkami zmieňovaná účelovosť uzatvárania pracovných pomerov. Aj keď deväti z trinástich obžalovaných, ktorých súd uznal za vinných, popierali spáchanie skutku a vyhlasovali, že skutočne chceli pracovať a len v dôsledku choroby alebo úrazu tak nemohli urobiť, vykonané dôkazy svedčia o opaku, teda o účelovosti uzatvárania pracovných pomerov. Súd zámerne v rozsudku citoval aj konkrétne ustanovenia zákona o sociálnom poistení č. 461/2003 Z.z. v

znení účinnom v období do 31.12.2010 a od 1.1.2011, kedy došlo k uzatvoreniu pracovných pomerov u jednotlivých obžalovaných. Išlo pritom o ustanovenia upravujúce podmienky vzniku nároku na výplatu nemocenských dávok a určujúce rozhodné obdobie pre výpočet denného vymeriavacieho základu. Bolo tiež poukázané na zmeny v právnej úprave, ktoré boli prijaté s účinnosťou od 1.1.2011. Pokiaľ si zosumarizujeme u jednotlivých obžalovaných dátumy, kedy došlo k vzniku pracovného pomeru a teda aj k vzniku poistného vzťahu pre účely nemocenského poistenia, kedy došlo k ukončeniu pracovného pomeru a ako dlho pracovný pomer (poistný vzťah) trval, môžeme zistiť, že pracovný pomer trval vždy len nevyhnutnú dobu stanovenú zákonom, ako podmienka pre výplatu nemocenských dávok. V roku 2010, konkrétne v druhej polovici mesiaca december, uzavreli pracovný pomer so zamestnávateľom F. podielnikov R. v likvidácii tieto obžalovaní:

- Q. V. - pracovný pomer trval od 18.12.2010 do 19.12.2010, žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 20.12.2010 do 25.6.2011 na základe DPN č. K605240 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii;
- T. D. - pracovný pomer trval od 29.12.2010 do 30.12.2010, žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 31.12.2010 do 24.6.2011 na základe DPN č. J 264537 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii;
- W. C. - pracovný pomer trval od 25.12.2010 do 26.12.2010, žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 27.12.2010 do 29.8.2011 na základe DPN č. K 605270 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii;
- B. K. - pracovný pomer trval od 29.12.2010 do 30.12.2010, žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 31.12.2010 do 30.5.2011 na základe DPN č. K 605272 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii;
- M. E. - pracovný pomer trval od 29.12.2010 do 30.12.2010, žiadosť o nemocenské si menovaná uplatnila za obdobie od 31.12.2010 do 29.12.2011 na základe DPN č. J 264509 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii;
- J.. B. B., rod. F. - pracovný pomer trval od 29.12.2010 do 30.12.2010, žiadosť o nemocenské si menovaná uplatnila za obdobie od 31.12.2010 do 20.3.2011 na základe DPN č. J 264518 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii;
- D. K. - pracovný pomer trval od 29.12.2010 do 30.12.2010, žiadosť o nemocenské si menovaná uplatnila za obdobie od 31.12.2010 do 31.7.2011 na základe DPN č. J 264549 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii.

V roku 2011, teda po zmene právnej úpravy, pokiaľ ide o určenie rozhodného obdobia pre výpočet denného vymeriavacieho základu, boli pracovné pomery u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii a Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o., kde ako likvidátor resp. konateľ vystupoval Q. D., uzatvárané s obžalovanými takto:

- Q. V. - pracovný pomer trval od 30.6.2011 do 30.6.2011, žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 1.7.2011 do 23.12.2011 na základe DPN č. L 497642 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o.;
- B. A. - pracovný pomer trval od 1.10.2011 do 31.12.2011, žiadosť o nemocenské si menovaná uplatnila za obdobie od 2.10.2011 do 31.12.2011 na základe DPN č. L 825524 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o.;
- T. M. - pracovný pomer trval od 30.09.2011 do 31.12.2011, žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 1.10.2011 do 31.12.2011 na základe DPN č. L 825528 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii a následne za obdobie od 1.1.2012 do 27.2.2012 na základe DPN č. L 823354 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii;
- W. F. - pracovný pomer trval od 1.9.2011 do 30.11.2011, žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 2.9.2011 do 30.11.2011 na základe DPN č. L 825052 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii a následne za obdobie od 1.12.2011 do 27.2.2012 na základe DPN č. L 824056 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii;
- T. D. - pracovný pomer trval od 30.6.2011 do 30.6.2011, žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 1.7.2011 do 31.12.2011 na základe DPN č. L 497643 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa B. nemocnica s poliklinikou F., s.r.o.;

- W. C. - pracovný pomer trval od 30.8.2011 do 30.8.2011, žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 31.8.2011 do 26.12.2011 na základe DPN č. L 825016 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o.;
- W. W. - pracovný pomer trval od 2.10.2011 do 31.12.2011, žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 3.10.2011 do 31.12.2011 na základe DPN č. L 825511 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii a následne za obdobie od 3.1.2012 do 4.3.2012 na základe DPN č. L 823351 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii;
- V. K. - pracovný pomer trval od 1.4.2011 do 30.6.2011, žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 2.4.2011 do 30.6.2011 na základe DPN č. L 496447 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii a následne za obdobie od 1.7.2011 do 26.2.2012 na základe DPN č. L 567757 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii;
- Q. S. - pracovný pomer trval od 1.1.2012 do 1.1.2012, žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 2.1.2012 do 29.2.2012 na základe DPN č. L 824089 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o.

Aj u týchto pracovných pomerov uzavretých v roku 2011 možno pozorovať, že u tých obžalovaných, kde v zmysle platnej právnej úpravy bolo potrebné splniť podmienku 90 dní nemocenského poistenia, trvali pracovné pomery 3 mesiace s tým, že u každého z nich nasledovala už po prvom odpracovanom dni ich dočasná práceneschopnosť. U ostatných obžalovaných, u ktorých bolo možné vychádzať z nemocenského poistenia z predchádzajúceho kalendárneho roka trval pracovný pomer jediný deň.

Z vyššie uvedeného súhrnu údajov, podľa názoru súdu, jednoznačne vyplýva, že tu v žiadnom prípade nemožno hovoriť o náhodných udalostiach, ale o premyslenom konaní, tak zo strany zamestnávateľa ako aj zo strany zamestnanca, ktorého cieľom bolo dosiahnutie splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok a tým zneužitie sociálneho systému.

Účelovosť konania V. M., ktorá pôvodne vystupovala ako obžalovaná, ale aj ostatných obžalovaných, ktorí boli touto lekárkou ošetrení, možno vyvodiť aj z ďalšej skutočnosti, ktorá vyplynula z vykonaného dokazovania a to, že mnohé potvrdenia o DPN boli V. M. vystavené v dňoch, kedy podľa údajov z centrálného dochádzkového systému predložených Sociálnou poisťovňou, neordinovala, ale čerpala v týchto dňoch ošetrovné (OČR), riadnu dovolenku, prípadne sprevádzala člena rodiny u lekára. Pre objektívnosť je potrebné vysvetliť, že údaje dochádzkového systému sa týkajú zamestnaneckého vzťahu V. M. v Sociálnej poisťovni, kde pracovala na polovičný úväzok. Popri tom vykonávala aj činnosť lekárky v spoločnosti A.V.Z., s.r.o. Počas čerpania dovolenky v Sociálnej poisťovni, teda mohla vykonávať činnosť v A.V.Z., s.r.o. Podľa vyjadrenia Sociálnej poisťovne zo dňa 4.8.2014 (čl. 1743 spisu) si však V. M. uplatnila dávky pri ošetrovaní člena rodiny - OČR zo všetkých poistných vzťahov, teda aj z A.V.Z., s.r.o.. Vo vyjadrení sa ďalej uvádza, že ak niekto čerpá ošetrovné a zároveň vykonáva prácu, ktorú nemôže vykonávať kvôli OČR, vzbudzuje to pochybnosti a podozrenie o účelovosti. Tak tomu bolo v prípade všetkých DPN vystavených v roku 2010, ktoré sú predmetom obžaloby, pretože v decembri 2010 mala V. M. čerpať ošetrovné v období od 21.12.2010 do 31.12.2010. V tom čase však vystavila DPN dňa 27.12.2010 obžalovanému C. a B. K. a dňa 31.12.2010 obžalovaným D., E., B. a K.. V roku 2011 čerpala MUDr. M. ošetrovné aj dňa X.XX.XXXX, kedy vystavila DPN obžalovanému M. a W. a v roku 2012 dňa 2.1.2012, kedy vystavila DPN obžalovanému M..

Na tomto mieste je potrebné poukázať aj na Zápisnicu z členskej schôdze F. podielnikov R. v likvidácii zo dňa 20.9.2007, v zmysle ktorej družstvo uvedeným dňom vstúpilo do likvidácie a za likvidátora družstva bol menovaný T. Q. D.. Taktiež bolo schválené, že likvidátor koná za družstvo samostatne a robí v mene družstva len úkony smerujúce k likvidácii družstva. Následné početné uzatváranie nových pracovných pomerov zo strany likvidátora pána Q. D. je tak v zjavnom rozpore s uzneseniami prijatými na členskej schôdzi družstva.

Zjavnú účelovosť uzatvárania pracovných pomerov popísala vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní aj svedkyňa V. P. V., ktorá opísala proces uzavretia pracovného pomeru s Q. D. v jej konkrétnom prípade tak, že pri jedinom stretnutí naraz podpísala pracovnú zmluvu i dohodu o ukončení tejto pracovnej zmluvy, pričom pán D. ani neočakával, že menovaná do práce skutočne nastúpi. Práve naopak, on sám ju nasmeroval na V. M., ktorá jej mala vystaviť dočasnú pracovnú neschopnosť, na základe

nejakej svedkyňou uvedenej diagnózy. Dodala, že medzi jej rovesníkmi vo Svidníku v tom období kolovalo, že pán Q. D. vie takýmto spôsobom zamestnať mladých ľudí a následne ich pošle maródovať. Táto svedkyňa sa v prípravnom konaní ešte v postavení obvinenej priznala k spáchaniu skutku, pre ktorý jej bolo vznesené obvinenie, na základe čoho bolo následne trestné stíhanie voči menovanej podmiennečne zastavené. Rovnako tak sa ku skutku priznali aj ďalší obvinení V. Y., D. H., K. S. a R. M., u ktorých bolo takisto trestné stíhanie podmiennečne zastavené. Účelovosť uzavretia pracovného pomeru a nepriamo tak aj vina ostatných obžalovaných je potvrdzovaná aj vyhláseniami o vine, ktoré na hlavnom pojednávaní uplatnili obžalovaní Q. S., B. A. a D. K.. K spáchaniu skutku v zmysle obžaloby sa na hlavnom pojednávaní priznal aj obžalovaný T. M., aj keď neurobil priamo vyhlásenie o vine.

Vzhľadom na popísané úvahy, považoval súd za potrebné doplniť skutkové vety u jednotlivých obžalovaných, oproti ich zneniu v podanej obžalobe, o konanie spočívajúce v účelovom uzatvorení pracovného pomeru. Práve uzavretie pracovného pomeru bolo prvým predpokladom pre vznik nároku obžalovaného na vyplatenie nemocenskej dávky (došlo tým k vzniku nemocenského poistenia zamestnanca), pričom dohodnutá mzda mala vplyv na určenie vymeriavacieho základu a na výšku samotnej nemocenskej dávky. Následným uznaním a vystavením dočasnej pracovnej neschopnosti bola splnená ďalšia podmienka pre priznanie náhrady príjmu v podobe nemocenskej dávky. Takéto doplnenie okolností týkajúcich sa konania obžalovaných pritom nemá za následok zmenu totožnosti skutku ako celku. Rovnako súd považoval za potrebné doplniť do skutkovej vety aj osobu, s ktorou obžalovaní pracovný pomer uzatvárali, a to osobu Q. D., ktorý pri týchto kontraktach vystupoval ako konateľ, resp. likvidátor, oprávnený konať za zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o., resp. F. podielnikov R. v likvidácii. Vyjadrenie tejto skutočnosti v popise skutku je o to viac významné, že pán Q. D. vystupuje v predmetnej trestnej veci rovnako ako obvinený, avšak jeho vec bola vylúčená na samostatné trestné konanie vedené na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 1T/32/2017, v ktorom je obžalovaný pre pokračovací zločin subvenčného podvodu sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu a spáchaný vo forme pomoci podľa § 14 ods.1 k § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona k § 225 ods. 1, 4 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/, h/ , j/, ods. 5 Tr. zákona. Pretože ustanovenie § 225 ods. 1 Tr. zákona je blanketovou normou, ktorá odkazuje na ďalšie zákony a súvisiace predpisy týkajúce sa pridelovania dotácií, subvencií a iných príspevkov z verejných zdrojov, doplnil súd pre úplnosť do skutkovej vety aj konkrétny právny predpis upravujúci poskytovanie nemocenských dávok, a to zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení účinnom v čase spáchania skutku.

Ďalšie dokazovanie v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní bolo zamerané na preukázanie medicínskej nedôvodnosti vystavených dočasných pracovných neschopností a v závislosti od toho bola určená výška škody spôsobená konaním jednotlivých obžalovaných vo vzťahu k poškodenej Sociálnej poisťovni. V tomto smere boli rozhodujúcimi dôkazmi závery znaleckých posudkov vypracovaných znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, V. V. K. a jeho výpoveď, ktorý u väčšiny obžalovaných určil ako medicínsky neodôvodnené celé obdobie trvania dočasnej práceneschopnosti. Pokiaľ u niektorého z obžalovaných, na základe predloženej lekárskej dokumentácie, znalec zistil medicínsku opodstatnenosť trvania dočasnej práceneschopnosti, uviedol tieto konkrétne obdobia v znaleckom posudku a pokiaľ konkrétny obžalovaný v danom období spĺňal aj zákonné podmienky pre priznanie nemocenských dávok, tieto neboli zahrnuté do skutku obžaloby ako neoprávnene vyplatené. Menovite sa to týkalo obžalovaného W. C. a W. W..

Konanie obžalovaných spočívajúce v tom, že uzavreli pracovný pomer s cieľom dosiahnuť splnenie zákonných podmienok pre vyplatenie nemocenských dávok hodnotí súd cez vyššie popísané úvahy o účelovosti uzavretia pracovných pomerov. To znamená, že ak by takýto pracovný pomer uzavretý nebol, nevznikol by im nárok na vyplatenie nemocenských dávok, aj keby boli v rozhodnom období objektívne a dôvodne uznaní za práceneschopných. Preto je podľa názoru súdu potrebné u všetkých obžalovaných považovať za neoprávnene vyplatenú plnú výšku nemocenskej dávky, bez ohľadu na to, či v priebehu dlhodobej práceneschopnosti niektorí z obžalovaných mali reálne zdravotné ťažkosti odôvodňujúce ich DPN, pretože bez účelovo uzavretého pracovného pomeru by im nevznikol nárok ani na vyplatenie tejto časti medicínsky odôvodnených nemocenských dávok. V súlade s týmto prezentovaným názorom, upravil súd skutkovú vetu v časti vyčíslenej škody, ktorá bola Sociálnej poisťovni spôsobená, a to vo vzťahu k obžalovanému W. C. a W. W.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd u trinástich obžalovaných za preukázané, že títo sa dopustili konania tak, ako je to uvedené v jednotlivých skutkových vetách vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaní najskôr účelovo uzavreli pracovný pomer s konateľom, resp. likvidátorom Q. D., ako s osobou oprávnenou konať za zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D. s.r.o., resp. F. podielnikov R. v likvidácii. Následne, za pomoci V.. M., si nechali vystaviť medicínsky neodôvodnené potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti a na ich základe si potom uplatnili nárok na výplatu nemocenských dávok v Sociálnej poisťovni, pričom k vyplateniu dávok u niektorých obžalovaných nedošlo z dôvodu, že DPN bola V.. M. dodatočne stornovaná. Obžalovaní konali v priamom úmysle, s cieľom uviesť Sociálnu poisťovňu do omylu ohľadom splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok, ktoré takýmto spôsobom neoprávnene vylákali z rozpočtu Sociálnej poisťovne ako verejnoprávnej inštitúcie, resp. sa snažili vylákať, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo.

obž. Q. V.

U tohto obžalovaného mal súd z Potvrdenia zamestnávateľa o zamestnancovi na účely uplatnenia nároku na nemocenskú dávku vystaveného dňa 27.12.2010 za preukázané, že menovaný uzavrel pracovný pomer so zamestnávateľom F. podielnikov R. v likvidácii, ktorý vznikol dňa 18.12.2010 a skončil dňa 19.12.2010. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K 605240 (II. diel), ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené dňa 3.1.2011 je zrejmé, že Q. V. bol uznaný za dočasne práceneschopného 20.12.2010 ako zamestnanec v ochrannnej lehote. Tlačivo o DPN bolo vystavené V.. P. M. dňa 20.12.2010 a potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Na zadnej strane tlačiva je Vyhlásenie poistenca obžalovaným riadne podpísané a je tam vypísané číslo účtu, na ktorý si žiada poukázať nemocenské. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN bol menovaný uznaný za schopného práce od 26.6.2011. Za uvedené obdobie bolo, v zmysle Potvrdenia o nemocenských dávkach, obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške spolu 3.690,- eur. Na základe potvrdenia o DPN č. L 497642, ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené až dňa 9.1.2012, bol obžalovaný opäť uznaný za dočasne práceneschopného od 1.7.2011 ako zamestnanec v ochrannnej lehote. Tlačivo o DPN bolo vystavené MUDr. P. M. dňa 1.7.2011 a potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o.. Na zadnej strane tlačiva je opäť Vyhlásenie poistenca obžalovaným podpísané a je tam vypísané číslo účtu, na ktorý si žiada poukázať nemocenské. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN č. L 497642 bol menovaný uznaný za schopného práce od 24.12.2011. Táto DPN je vyznačená ako stornovaná. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 200-005835-CA01/2012 nebol Q. V. priznaný nárok na nemocenské v období od 30.6.2011 do 23.12.2011, ktorý si uplatnil predložením Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L497642, z dôvodu jej stornovania. Ak by táto DPN stornovaná nebola, bolo by obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške 3.452,40 eura. Vznik a trvanie pracovného pomeru obžalovaného u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o. v období do 30.6.2011 do 30.6.2011 je potvrdzované aj Sociálnou poisťovňou na základe údajov v ich registri poistencov. Znalec V.. K. sa k medicínskej dôvodnosti vyššie označených DPN vyjadril tak, že menovaný sa v čase od januára 2011 do septembra 2011 neliečil na žiadne akútne ochorenie, ktoré by si vyžadovalo práceneschopnosť v takomto rozsahu, pričom takisto neabsolvoval žiadne odborné vyšetrenie a liečbu, ktorá by mohla objektivizovať jeho zdravotné ťažkosti v podobe horúčky, bolesti chrbta a alergie. Potvrdenie o DPN vystavené dňa 1.7.2011 v trvaní od 1.7.2011 do 24.12.2011 nie je podložené žiadnymi lekárskymi správami. Navyše podľa záznamov Sociálnej poisťovne vzniklo obžalovanému od 1.7.2011, teda odo dňa keď bol druhý krát uznaný za dočasne práceneschopného, povinné nemocenské poistenie samostatne zárobkovo činné osoby, v dôsledku čoho by nespĺňal nárok na nemocenské z ochrannnej lehoty zamestnanca. Registračný list však obžalovaný podal na pobočke Sociálnej poisťovne Dolný Kubín až 4.6.2012. Samotný obžalovaný sa ku skutku vyjadroval skôr všeobecne, jeho tvrdenia nie sú podporené žiadnymi inými dôkazmi, pričom ním uvádzaná dĺžka trvania pracovných pomerov nezodpovedá údajom z evidencie poistencov Sociálnej poisťovne. O údajom jeho úraze počas prvého pracovného pomeru nie sú ani v zdravotnej dokumentácii, ani na účte poistenca žiadne záznamy, ktoré by ho mohli potvrdiť a objektivizovať. Dočasnú pracovnú neschopnosť mu, podľa vyjadrenia obžalovaného, čisto náhodne vystavila práve V.. M., aj keď štandardným by bol skôr postup, že po poskytnutí nevyhnutého ošetrovania napr. aj V.. M., vystaví obžalovanému DPN jeho všeobecný lekár v mieste trvalého bydliska. Všetky tieto skutočnosti spolu s vyššie popísanými skutočnosťami, ktoré podľa názoru súd svedčia o účelovosti konania obžalovaných, preukazujú aj v tomto konkrétnom prípade, že obžalovaný neuzavrel pracovný pomer v úmysle reálne vykonávať prácu v zmysle uzavretej pracovnej zmluvy. Práve naopak, tak prvý pracovný pomer trvajúci dva dni, ako aj druhý pracovný pomer trvajúci jeden deň, po ukončení ktorých bol v oboch prípadoch uznaný za práceneschopného v ochrannnej lehote zamestnaneckého vzťahu, uzavrel výlučne s tým cieľom, aby uviedol Sociálnu poisťovňu do omylu ohľadom splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok, ktoré

takýmto spôsobom neoprávnene vylákal z rozpočtu Sociálnej poisťovne, resp. sa snažil vylákať, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo. Ani jedna z vystavených DPN pritom nebola dostatočne medicínsky odôvodnená.

obž. T. M.

Tento obžalovaný sa pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku a svoje konanie oľutoval s tým, že podrobnejšie k veci nechcel vypovedať. Jeho vina však bola preukázaná aj ďalšími vykonanými dôkazmi, predovšetkým výpoveďami pracovníkov svidníckej pobočky Sociálnej poisťovne, znaleckým posudkom i výpoveďou znalca V.. K. a ďalšími listinnými dôkazmi. Skutočnosť, že obžalovaný uzavrel pracovný pomer so zamestnávateľom F. podielnikov R. v likvidácii, ktorý trval od 30.9.2011 do 31.12.2011, je zrejmá z písomných správ Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník i z výpovedí jej zamestnancov o tom, kedy vykonal zamestnávateľ registráciu zamestnanca v Sociálnej poisťovni. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L825528 (II. diel), ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené dňa 3.2.2012 je zrejmé, že T. bol uznaný za dočasne práceneschopného od 1.10.2011 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Tlačivo o DPN bolo vystavené V.. P. M. dňa 3.10.2011 a potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Na zadnej strane tlačiva je Vyhlásenie poistenca obžalovaným riadne podpísané a je tam vypísané číslo účtu, na ktorý si žiada poukázať nemocenské. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN bol menovaný uznaný za schopného práce od 1.1.2012. Na základe potvrdenia o DPN č. L823354, ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené až dňa 7.2.2012, bol obžalovaný opäť uznaný za dočasne práceneschopného od 1.1.2012 ako zamestnanec v ochrannnej lehote. Tlačivo o DPN bolo vystavené V.. P. M. dňa 2.1.2012 a potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. v likvidácii. Na zadnej strane tlačiva je opäť Vyhlásenie poistenca obžalovaným podpísané a je tam vypísané číslo účtu, na ktorý si žiada poukázať nemocenské. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN č. L823354 bol menovaný uznaný za schopného práce od 28.2.2012. Obe DPN sú vyznačené ako stornované. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 200-005910-CA01/2012 nebol T. M. priznaný nárok na nemocenské v období od 1.10.2011, ktorý si uplatnil predložením Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L825528, z dôvodu jej stornovania ošetrovujúcim lekárom V.. M. pre jej medicínsku neopodstatnenosť. Ak by táto DPN stornovaná nebola, bolo by obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške 494,80 eura. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 200-005913-CA01/2012 nebol T. M. priznaný nárok na nemocenské v období od 1.1.2012, ktorý si uplatnil predložením Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L823354, z dôvodu jej stornovania ošetrovujúcim lekárom V.. M. pre jej medicínsku neopodstatnenosť. Ak by táto DPN stornovaná nebola, bolo by obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške 1.117,70 eura. Spolu by podľa vyčíslenia Sociálnej poisťovne bolo obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške 1.612,50 eura. D. V.. K. sa k medicínskej dôvodnosti vyššie označených DPN vyjadril tak, že menovaný sa v mesiacoch november a december 2011 neliečil na žiadne ochorenie, ktoré by si vyžiadalo práceneschopnosť. Konštatoval, že údaje zo zdravotnej dokumentácie nie sú v súlade s údajmi uvedenými v dokladoch o DPN predložených Sociálnej poisťovni, pokiaľ ide o dátumy absolvovania jednotlivých kontrolných vyšetrení, pričom poukázal na to, že v prístupnej zdravotnej dokumentácii sa nachádzajú ošetrenia, ktoré mal menovaný absolvovať vo večerných hodinách po 21.00 hod. K DPN č. L823354 vystavenej dňa 2.1.2012 s účinnosťou od 1.1.2012 do 28.2.2012, mal ďalšiu kontrolu až o mesiac dňa 31.1.2012 čo nie je v súlade s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a práceneschopnosti. Všetky tieto skutočnosti spolu s vyššie popísanými skutočnosťami, ktoré podľa názoru súd svedčia o účelovosti konania obžalovaných, preukazujú aj v tomto konkrétnom prípade, že obžalovaný neuzavrel pracovný pomer v úmysle reálne vykonávať prácu v zmysle uzavretej pracovnej zmluvy. Práve naopak, už po prvom dni trvania pracovného pomeru uzavretého na dobu určitú od 30.9.2011 do 31.12.2011 bol obžalovaný uznaný za práceneschopného z poistného vzťahu zamestnanca a následne ďalšou DPN vystavenou 2.1.2012 bol uznaný za dočasne práceneschopného v ochrannnej lehote predchádzajúceho zamestnaneckého vzťahu, čo svedčí o úmysle obžalovaného uzavrieť pracovný pomer s tým cieľom, aby uviedol Sociálnu poisťovňu do omylu ohľadom splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok, ktoré sa takýmto spôsobom snažil neoprávnene vylákať z rozpočtu Sociálnej poisťovne, pričom k dokonaniu trestného činu pre stornovanie oboch DPN nedošlo. Ani jedna z vystavených DPN pritom, podľa vyjadrenia znalca, nebola dostatočne medicínsky odôvodnená. O účelovosti konania obžalovaného svedčí i to, že podľa záznamov v zdravotnej dokumentácii mal vyšetrenia absolvovať vo večerných hodinách po 21.00 hod. a tieto sa ani nezhodovali s údajmi na potvrdeniach o DPN predložených Sociálnej poisťovni. Navyše obe potvrdenia o DPN boli doručené Sociálnej poisťovni oneskorene, v prípade prvej DPN až po jej ukončení, čo znemožnilo vykonanie

kontroly zo strany posudkového lekára poisťovne. Na základe vykonaného dokazovania upravil súd v skutkovej vete u tohto obžalovaného zrejme nesprávne týkajúce sa jednotlivých dátumov trvania DPN, keď namiesto obdobia od 3.10.2011 do 1.1.2012 uviedol obdobie od 1.10.2011 do 31.12.2011 a namiesto obdobia od 1.1.2012 do 28.5.2012 uviedol obdobie od 1.1.2012 do 27.2.2012.

obž. W. F.

U tohto obžalovaného mal súd z Potvrdenia zamestnávateľa o zamestnancovi na účely uplatnenia nároku na nemocenskú dávku vystaveného zamestnávateľom za preukázané, že menovaný uzavrel pracovný pomer so zamestnávateľom F. podielnikov R. v likvidácii, ktorý vznikol dňa 1.9.2011. Uzavretie pracovného pomeru so zamestnávateľom F. podielnikov R. v likvidácii, ktorý trval od 1.9.2011 do 30.11.2011, je zrejme aj z písomných správ Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník i z výpovedí jej zamestnancov o tom, kedy vykonal zamestnávateľ registráciu zamestnanca v Sociálnej poisťovni. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L825052 (II. diel), ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené dňa 11.1.2012 je zrejme, že W. F. bol uznaný za dočasne práceneschopného od 2.9.2011 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Tlačivo o DPN bolo vystavené V.. P. M. dňa 2.9.2011 a potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Na zadnej strane tlačiva je Vyhlásenie poistenca obžalovaným riadne podpísané a je tam vypísané číslo účtu, na ktorý si žiada poukázať nemocenské. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN bol menovaný uznaný za schopného práce od 1.12.2011. Dňa 11.1.2012 bolo Sociálnej poisťovni doručené aj Hlásenie úrazu na účely nemocenského, v zmysle ktorého došlo k úrazu menovaného dňa 2.9.2011 o 7.10 hod. tak, že spadol a narazil si chrbticu. Za uvedené obdobie bolo, v zmysle Potvrdenia o nemocenských dávkach, obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške spolu 482,80 eura. Na základe potvrdenia o DPN č. L824056, ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené až dňa 7.2.2012, bol obžalovaný opäť uznaný za dočasne práceneschopného od 1.12.2011 ako zamestnanec v ochrannnej lehote. Tlačivo o DPN bolo vystavené V.. P. M. dňa 1.12.2011 a potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Na zadnej strane tlačiva je opäť Vyhlásenie poistenca obžalovaným podpísané a je tam vypísané číslo účtu, na ktorý si žiada poukázať nemocenské. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN č. L824056 bol menovaný uznaný za schopného práce od 28.2.2012. Táto druhá DPN je vyznačená ako stornovaná. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 200-005822-CA01/2012 nebol W. F. priznaný nárok na nemocenské v období od 1.12.2011 do 27.2.2012, ktorý si uplatnil predložením Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L824056, z dôvodu jej stornovania ošetrovujúcim lekárom V.. M. pre jej medicínsku neopodstatnenosť. Ak by táto DPN stornovaná nebola, bolo by obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške 1.736,60 eura. Znalec V.. K. sa k medicínskej dôvodnosti vyššie označených DPN vyjadril tak, že nepovažoval liečbu menovaného od 2.9.2011 do 10.11.2011 a tiež liečbu od 15.11.2011 do 30.11.2011 za adekvátnu k zdravotným ťažkostiam. Uviedol tiež, že v lekárskej správe bol prepisovaný dátum a číslo DPN, kde v zdravotnej dokumentácii sa nenachádza žiadny záznam o liečbe menovaného od 2.9.2011 do 10.11.2011. Menovaný bol v zdravotnej starostlivosti V.. M. od 1.9.2011, kde prvý záznam sa nachádzal 1.12.2011, následne bol popísaný vyššie uvedený dátum 2.9.2011, čo nesvedčí pre chronologický záznam poskytovania zdravotnej starostlivosti. Ani DPN v trvaní od 1.12.2011 do 27.2.2012 nepovažoval znalec za adekvátnu a táto bola v konečnom dôsledku aj samotnou lekárkou stornovaná. Samotný obžalovaný sa ku skutku vyjadroval skôr všeobecne, jeho tvrdenia nie sú podporené žiadnymi inými dôkazmi. Ako dôvod prvej práceneschopnosti vo výpovedi uviedol, že mal v tom čase už amputovaný ukazovák pravej ruky, bolo to čerstvé, cítil bolesti a nemohol pracovať, preto mu V.. M. vystavila práceneschopnosť. Uvedené však nezodpovedá Hláseniu úrazu na účely nemocenského, kde je popísaný úraz chrbtice zo dňa 2.9.2011. O údajom úraze nie sú ani v zdravotnej dokumentácii, ani na účte poistenca žiadne záznamy, ktoré by ho mohli potvrdiť a objektivizovať. Dočasnú pracovnú neschopnosť mu vystavila MUDr. M., v ktorej starostlivosti bol až od 1.9.2011, teda od uzavretia pracovného pomeru. Všetky tieto skutočnosti, spolu s vyššie popísanými skutočnosťami, uvádzanými vo výpovediach pracovníkmi svídnickej pobočky Sociálnej poisťovne a ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré podľa názoru súd svedčia o účelovosti konania obžalovaných, preukazujú aj v tomto konkrétnom prípade, že obžalovaný neuzavrel pracovný pomer v úmysle reálne vykonávať prácu v zmysle uzavretej pracovnej zmluvy. Práve naopak, už po prvom dni pracovného pomeru uzavretého na dobu určitú od 1.9.2011 do 30.11.2011 bol obžalovaný uznaný za práceneschopného z poistného vzťahu zamestnanca a následne ďalšou DPN vystavenou 1.12.2011 bol uznaný za dočasne práceneschopného v ochrannnej lehote predchádzajúceho zamestnaneckého vzťahu, čo svedčí o úmysle obžalovaného uzavrieť pracovný pomer s tým cieľom, aby uviedol Sociálnu poisťovňu do omylu ohľadom splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok, ktoré

takýmto spôsobom neoprávnene vylákal z rozpočtu Sociálnej poisťovne vo výške 482,80 eura a v ďalšej časti skutku sa snažil vylákať z rozpočtu Sociálnej poisťovne, pričom k dokonaniu trestného činu pre stornovanie druhej DPN nedošlo. Ani jedna z vystavených DPN pritom, podľa vyjadrenia znalca, nebola dostatočne medicínsky odôvodnená a obe potvrdenia o DNP boli doručené Sociálnej poisťovni oneskorene, v prípade prvej DPN až po jej ukončení, čo znemožnilo vykonanie kontroly zo strany posudkového lekára poisťovne. Na základe vykonaného dokazovania upravil súd v skutkovej vete u tohto obžalovaného zrejme nesprávnosti týkajúce sa dátumu 11.1.2011, ktorý upravil na dátum 11.1.2012.

obž. T. D.

U tohto obžalovaného mal súd uzavretie pracovného pomeru so zamestnávateľom F. podielnikov R. v likvidácii, ktorý trval od 29.12.2010 do 30.12.2010 za preukázané z písomných správ Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník i z výpovedí jej zamestnancov o tom, kedy vykonal zamestnávateľ registráciu zamestnanca v Sociálnej poisťovni. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. J264537 (II. diel), ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené dňa 28.1.2011 je zrejme, že T. bol uznaný za dočasne práceneschopného od 31.12.2010 ako zamestnanec v ochrannnej lehote. Tlačivo o DPN bolo vystavené V.. P. M. dňa 31.12.2010 a potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Na zadnej strane tlačiva je Vyhlásenie poistenca obžalovaným riadne podpísané a je tam vypísané číslo účtu, na ktorý si žiada poukázať nemocenské. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN bol menovaný uznaný za schopného práce od 25.6.2011. Za uvedené obdobie bolo, v zmysle Potvrdenia o nemocenských dávkach, obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške spolu 3.452,40 eura. Na základe potvrdenia o DPN č. L 497643, ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené až dňa 9.1.2012, bol obžalovaný opäť uznaný za dočasne práceneschopného od 1.7.2011 ako zamestnanec v ochrannnej lehote. Tlačivo o DPN bolo vystavené V.. P. M. dňa 1.7.2011 a potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o.. Na zadnej strane tlačiva je opäť Vyhlásenie poistenca obžalovaným podpísané a je tam vypísané číslo účtu, na ktorý si žiada poukázať nemocenské. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN č. L 497643 bol menovaný uznaný za schopného práce od 1.1.2012. Táto DPN je vyznačená ako stornovaná. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 200-005817-CA01/2012 nebol T. D. priznaný nárok na nemocenské v období od 1.7.2011, ktorý si uplatnil predložením Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L497643, z dôvodu jej stornovania ošetrovujúcim lekárom V.. M. pre jej medicínsku neopodstatnenosť. Ak by táto DPN stornovaná nebola, bolo by obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške 3.610,80 eura. Vznik a trvanie pracovného pomeru obžalovaného u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o. v období od 30.6.2011 do 30.6.2011 je potvrdzované aj Sociálnou poisťovňou na základe údajov v ich registri poistencov. Znalec V.. K. sa k medicínskej dôvodnosti vyššie označených DPN vyjadril tak, že obe potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti neboli v zdravotnej dokumentácii podložené žiadnymi zdravotnými úkonmi a vzhľadom na chýbajúce údaje o ťažkostiach menovaného, ako aj skutočnosti, že menovaný bol prvé tri mesiace liečený len na ambulancii praktického lekára pre dospelých, je možné predpokladať, že uvedená dĺžka liečenia spojená s práceneschopnosťou nie je adekvátna k ťažkostiam menovaného. Dodal, že liečba chrbtice popísaná v dodatočne doloženej zdravotnej dokumentácii menovaného nekorešponduje s údajmi o vykonaných vyšetreniach vo výpise z účtu poistenca zdravotnej poisťovne, kde sú vykázané vyšetrenia v súvislosti i inou diagnózou a v iných termínoch. Nesúlad zistil aj medzi kontrolami uvedenými v dodatočne predloženej zdravotnej dokumentácii a údajmi v Potvrdení o dočasnej práceneschopnosti L 497643. Doplnil tiež, že menovaný bol dňa 21.3.2011 vyšetrený pomocou CT s popísaným nálezom, ktorý však vzhľadom k nálezu vyšetrenia pomocou magnetickej rezonancie dňa 3.5.2011, ktoré zobrazenie býva presnejšie, nevysvetľuje ťažkosti menovaného a nedáva podklad na jeho práceneschopnosť v trvaní od 1.7.2011 do 31.12.2011. Samotný obžalovaný sa ku skutku vyjadroval skôr všeobecne, jeho tvrdenia nie sú podporené žiadnymi inými dôkazmi, pričom si veľa vecí nepamätal, nepamätal si na akej pozícii mal pracovať, ani to v akej dobe pracovné pomery uzatváral a ako dlho trvali. Spomenul si len na to, že mal problémy s chrbticou a chodil na rehabilitácie. Skutočnosť, že pri svojich zdravotných problémoch znovu uzavrel pracovný pomer na rovnakú pozíciu nočného strážnika nevedel nijako vysvetliť. Dočasnú pracovnú neschopnosť mu opäť vystavila práve V.. M., aj keď predtým mal ošetrovujúcu lekárku V.. D.. Všetky tieto skutočnosti spolu s vyššie popísanými skutočnosťami, ktoré podľa názoru súd svedčia o účelovosti konania obžalovaných, preukazujú aj v tomto konkrétnom prípade, že obžalovaný neuzavrel pracovný pomer v úmysle reálne vykonávať prácu v zmysle uzavretých pracovných zmlúv. Práve naopak, tak prvý pracovný pomer trvajúci dva dni, ako aj druhý pracovný pomer trvajúci jeden deň, po ukončení ktorých bol v oboch prípadoch uznaný za práceneschopného v ochrannnej lehote zamestnaneckého vzťahu, uzavrel výlučne s tým cieľom, aby uviedol Sociálnu

poisťovňu do omylu ohľadom splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok, ktoré takýmto spôsobom neoprávnene vylákal z rozpočtu Sociálnej poisťovne, resp. sa snažil vylákať, pričom k dokonaniu trestného činu pre stornovanie druhej DPN nedošlo. Ani jedna z vystavených DPN pritom, podľa vyjadrenia znalca, nebola dostatočne medicínsky odôvodnená a obe potvrdenia o DPN boli doručené Sociálnej poisťovni oneskorene, v prípade druhej DPN až po jej ukončení, čo znemožnilo vykonanie kontroly zo strany posudkového lekára poisťovne. Na základe vykonaného dokazovania upravil súd v skutkovej vete u tohto obžalovaného zrejme nesprávnosti týkajúce sa dátumu vystavenia DPN č. J264537 zo dňa 31.10.2010, ktorý upravil na dátum 31.12.2010.

obž. W. C.

U tohto obžalovaného mal súd uzavretie pracovného pomeru so zamestnávateľom F. podielnikom R. v likvidácii, ktorý trval od 25.12.2010 do 26.12.2010 za preukázané z písomných správ Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník i z výpovedí jej zamestnancov o tom, kedy vykonal zamestnávateľ registráciu zamestnanca v Sociálnej poisťovni. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K605270 (II. diel), ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené dňa 10.1.2011 je zrejme, že W. C. bol uznaný za dočasne práceneschopného od 27.12.2010 ako zamestnanec v ochrannnej lehote. Tlačivo o DPN bolo vystavené V. P. M. dňa 27.12.2010 a v ten istý deň bolo tiež potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. podielnikom R. v likvidácii. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN bol menovaný uznaný za schopného práce od 30.8.2011. Za uvedené obdobie bolo, v zmysle správy Sociálnej poisťovne, obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške spolu 3.629,10 eura. Za to isté obdobie bolo obžalovanému vystavené ešte jedno potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K605269, na základe ktorého bol menovaný uznaný za dočasne práceneschopného od 27.12.2010 z poistného vzťahu samostatne zárobkovo činné osoby. Aj predmetné tlačivo (II. diel) bolo vystavené V. M. a Sociálnej poisťovni bolo doručené dňa 10.1.2011. Na zadnej strane tlačiva je Vyhlásenie poistenca obžalovaným riadne podpísané a je tam vypísané číslo účtu, na ktorý si žiada poukázať nemocenské (č.l. 1823 spisu). Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN bol menovaný uznaný za schopného práce od 30.8.2011. Za uvedené obdobie bolo, v zmysle správy Sociálnej poisťovne, obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške spolu 1.213,20 eura. Na základe potvrdenia o DPN č. L825016, ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené až dňa 13.12.2011, bol obžalovaný opäť uznaný za dočasne práceneschopného od 31.8.2011 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o. Tlačivo o DPN bolo vystavené V. P. M. dňa 31.8.2011 a potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o., pričom zamestnávateľ v potvrdení vyznačil, že ide o ochrannú lehotou zamestnaneckého vzťahu. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN č. L 825016 bol menovaný uznaný za schopného práce od 27.12.2011. Za uvedené obdobie bolo, v zmysle správy Sociálnej poisťovne, obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške spolu 1.677,40 eura. Vznik a trvanie pracovného pomeru obžalovaného u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o. v období od 30.8.2011 do 30.8.2011 je potvrdzované aj Sociálnou poisťovňou na základe údajov v ich registri poistencov. Za to isté obdobie bolo obžalovanému vystavené ešte jedno potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L825017, na základe ktorého bol menovaný uznaný za dočasne práceneschopného od 31.8.2011 z poistného vzťahu samostatne zárobkovo činné osoby. Aj predmetné tlačivo (II. diel) bolo vystavené V. M. a Sociálnej poisťovni bolo doručené dňa až 13.12.2011. Na zadnej strane tlačiva je opäť Vyhlásenie poistenca obžalovaným podpísané a je tam vypísané číslo účtu, na ktorý si žiada poukázať nemocenské (č.l. 1825 spisu). Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN bol menovaný uznaný za schopného práce od 27.12.2011. Za uvedené obdobie bolo, v zmysle správy Sociálnej poisťovne, obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške spolu 672,90 eura. D. V. K. preskúmaval dôvodnosť dočasnej práceneschopnosti u menovaného tak za obdobie od 27.12.2010 do 29.8.2011 - DPN č. K605269, K605270, ako aj za obdobie od 31.8.2011 do 26.12.2011 - DPN č. L825016, L825017, pričom k prvému skúmanému obdobiu sa vyjadril tak, že menovaný sa postupne liečil na ochorenie dýchacích ciest, bol na operácii pravého oka a mal ťažkosti s chrbticou, pričom dňa 30.6.2011 mu už boli predpísané lieky, ktoré mal užívať podľa potreby. Na základe uvedeného znalec určil, že práceneschopnosť vystavená na potvrdenie K 605270 bola adekvátna od 27.12.2010 do 1.8.2011. Pokiaľ ide o obdobie ďalšej DPN od 31.8.2011 do 26.12.2011 - DPN č. L825016, L825017, tu znalec aj napriek snahe obžalovaného preukázať jej dôvodnosť predloženými lekárskymi správami i výpisom z účtu poistenca odvolávajúci sa na ďalej pokračujúcu liečbu poranenia oka, uviedol, že dňa 31.08.2011 bolo menovanému vystavené potvrdenie o PN na diagnózu M54.9, čo je ochorenie chrbtice a nie stav po úraze oka. V prípade tohto pacienta však nebola pri PN od 31.08.2011 realizovaná žiadna liečba v sledovanom období, neboli mu žiadne lieky predpísané, ani vydané. Podľa zdravotnej dokumentácie mal

byť menovaný na ošetrovaní dňa 08.09.2011 bez záznamu o ťažkostiach a liečbe a následne 27.12.2011 na ošetrovaní pre bolesti hrdla, pričom mu bola ukončená PN. Vo výpise z účtu poistenca sa v časovom období od 31.08.2011 do 27.12.2011 nenachádza žiadny záznam o návšteve menovaného v ambulancii. Znalec tiež vysvetlil, že aj keby sa obžalovaný v tom čase liečil len voľnopredajnými liekmi, aj takáto liečba musí byť kontrolovaná návštevami u odborného lekára, pričom tieto návštevy sú podkladom pre vystavenie potvrdenia o PN. Pokiaľ ide o ochorenie chrčtice, znalec uviedol, že pri sledovanej PN od 31.08.2011, bolo obžalovanému odporúčané neurologické vyšetrenie, ktoré však nie je zaznamenané v zdravotnej dokumentácii, ani vo výpise z účtu poistenca. Je preto neštandardné, aby pri deklarovaných ťažkostiach zo strany osoby bez ťažkého klinického nálezu na zobrazení pomocou magnetickej rezonancie, bola necelé 3 mesiace po tomto vyšetrení vystavená PN bez záznamu vo výpise z účtu poistenca. Celé toto druhé obdobie DPN považoval znalec za medicínsky neodôvodnené. Na základe tohto znaleckého záveru upravila Sociálna poisťovňa vyčíslenie škody vo vzťahu k prvej DPN č. K605269, K605270 za čas neadekvátnej DPN od 2.8.2011 do 29.8.2011 na sumu 554,80 eura (z toho suma 415,80 eura z DPN č. K605270 a suma 139,- eur z DPN č. K605269).

Samotný obžalovaný sa ku skutku vyjadril tak, že po úraze oka v roku 2009 prestal vykonávať živnosť v Čechách a vrátil sa na Slovensko, pričom jeho zdravotné problémy s okom pokračovali. Keďže živnosť na Slovensku aktívne vykonával prvý rok, nevedel sa z tejto práce užívať, preto v zimných mesiacoch roku 2010 podpísal pracovnú zmluvu s Dr. D. a absolvoval odbery, aby mohol vykonávať prácu pomocného pracovníka na družstve. V tom čase problémy s okom nemal. Pracoval asi jeden alebo dva dni, potom dostal prievan oka a už začiatkom januára absolvoval operáciu oka. V období mája a júna 2011 mal tiež problémy s chrčticou a s hrtanom. K pracovnému pomeru v Svidníckej nemocnici s poliklinikou Dr. Q. D., s.r.o. z 31.8.2011 uviedol, že o tomto nemá žiadnu vedomosť, ani o novej práceneschopnosti. Žil v tom, že mu lekárka vystavuje každý mesiac priechodku, ani nezaregistroval, žeby sa DPN skončila a žeby sa začala druhá DPN.

Všetky tieto skutočnosti spolu s vyššie popísanými skutočnosťami, ktoré podľa názoru súd svedčia o účelovosti konania obžalovaných, preukazujú aj v tomto konkrétnom prípade, že obžalovaný neuzavrel pracovný pomer v úmysle reálne vykonávať prácu v zmysle uzavretých pracovných zmlúv. Práve naopak, tak prvý pracovný pomer trvajúci dva dni, ako aj druhý pracovný pomer trvajúci jeden deň, po ukončení ktorých bol v oboch prípadoch uznaný za práceneschopného v ochrannej lehote zamestnaneckého vzťahu, uzavrel výlučne s tým cieľom, aby uviedol Sociálnu poisťovňu do omylu ohľadom splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok, ktoré takýmto spôsobom neoprávnene vylákal z rozpočtu Sociálnej poisťovne. Rovnako obžalovaný využil aj jeho existujúce nemocenské poistenie samostatne zárobkovo činnnej osoby, z ktorého si tiež uplatnil nemocenské dávky aj napriek tomu, že jeho dočasná práceneschopnosť nebola podľa vyjadrenia znalca v období od 2.8.2011 do 29.8.2011 a v období od 31.8.2011 do 26.12.2011 medicínsky odôvodnená.

Podľa vyjadrenia znalca, v prvom sledovanom období DPN od 27.12.2010 do 29.8.2011, bola dostatočne medicínsky odôvodnená práceneschopnosť obžalovaného od 27.12.2010 do 1.8.2011, teda takmer počas celej DPN a nedôvodná bola táto DPN len v čase od 2.8.2011 do 29.8.2011. Na týchto záveroch znalec zotrval aj po predložení dodatočnej zdravotnej dokumentácie obžalovaného. Účelovosť konania obžalovaného však videl súd v samotnom uzavretí pracovného pomeru s F. podielnikov R. v likvidácii, pretože práve táto skutočnosť obžalovanému zabezpečila vznik ďalšieho poistného vzťahu nemocenského poistenia a v konečnom dôsledku mu v najbližšom období zabezpečila aj ďalšie finančné prostriedky v podobe vyplácaných nemocenských dávok. Samotný obžalovaný pritom vo svojej výpovedi uviedol, že v tom čase nemal z výkonu živnosti dostatočný príjem, potvrdil, že stále mal problémy s okom a podľa výpovede znalca vedel, že ho čaká ďalšia operácia oka. Druhé obdobie DPN nebolo podľa znalca vôbec medicínsky odôvodnené. Aj keď obžalovaný v súvislosti s druhým pracovným pomerom a s tým súvisiacou novou DPN uvádzal, že o tom nemal vedomosť a že si myslel, že mu lekárka vystavuje priechodky, tomuto tvrdeniu súd neuveril, pretože z Potvrdenia o DPN č. L825017, na základe ktorého bol menovaný uznaný za dočasne práceneschopného od 31.8.2011 z poistného vzťahu samostatne zárobkovo činnnej osoby, z jeho zadnej strany vyplýva, že obžalovaný dňa 31.8.2011 podpísal Vyhlásenie poistenca a vypísal aj číslo účtu, na ktorý si žiada poukázať nemocenské, teda o vystavení novej DPN nielen z poistného vzťahu SZČO ale aj z poistného vzťahu zamestnanca, vedieť musel. Navyše potvrdenia o DPN č. L825016, L825017 za obdobie od 31.8.2011 do 26.12.2011 boli doručené Sociálnej poisťovni oneskorene až dňa 13.12.2011, čo znemožnilo vykonanie kontroly zo strany posudkového lekára poisťovne v predmetnom období. Na základe vykonaného dokazovania upravil súd v skutkovej vete u tohto obžalovaného výšku škody spočívajúcu vo vyplatenej nemocenskej dávke za prvé obdobie DPN od 27.12.2010 do 29.8.2011 zo sumy 554,80 eura na sumu spolu 3.768,10 eura. Táto suma pozostáva zo sumy 3.629,10 eura, čo je plná výška vyplatených nemocenských dávok

uplatnených obžalovaným z ochrannej lehoty zamestnaneckého vzťahu v F. v likvidácii a zo sumy XXX,- eur, čo je suma zodpovedajúca vyplateným nemocenským dávkam uplatneným z poistného vzťahu samostatne zárobkovo činnnej osoby za obdobie medicínsky nedôvodnej DPN od 2.8.2011 do 29.8.2011. K tomu bola pripočítaná suma nemocenských dávok vyplatených za obdobie druhej práceneschopnosti od 31.8.2011 do 26.12.2011 v celkovej sume 2.349,90 eura pri DPN č. L825016, L825017. Celková výška škody rozhodná pre právnu kvalifikáciu skutku tak predstavuje v súhrne sumu 6.118,- eur. Táto úprava však nespôsobilá zmenu právnej kvalifikácie skutku a je v súlade s názorom súdu prezentovaným v inej časti odôvodnenia tohto rozsudku, kde sa vyjadroval všeobecne k účelovosti konania obžalovaných. Opätovne preto súd zdôrazňuje, že je potrebné považovať za neoprávnene vyplatenú plnú výšku nemocenskej dávky, bez ohľadu na to, či v priebehu dlhodobej práceneschopnosti niektorí z obžalovaných mali reálne zdravotné ťažkosti odôvodňujúce ich DPN, pretože bez účelovo uzavretého pracovného pomeru by im nevznikol nárok ani na vyplatenie tejto časti medicínsky odôvodnených nemocenských dávok.

obž. W. W.

U tohto obžalovaného bola vina preukázaná vykonanými dôkazmi, predovšetkým výpoveďami pracovníkov svídnickej pobočky Sociálnej poisťovne, znaleckým posudkom i výpoveďou znalca V.. K. a ďalšími listinnými dôkazmi. Skutočnosť, že obžalovaný uzavrel pracovný pomer so zamestnávateľom F. podielnikov R. v likvidácii, ktorý trval od 2.10.2011 do 31.12.2011, je zrejmá z písomných správ Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník i z výpovedí jej zamestnancov o tom, kedy vykonal zamestnávateľ registráciu zamestnanca v Sociálnej poisťovni. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L825511 (II. diel), ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené dňa 9.1.2012 je zrejmé, že W. W. bol uznaný za dočasne práceneschopného od 3.10.2011 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. v likvidácii. Tlačivo o DPN bolo vystavené V.. P. M. dňa 3.10.2011 a potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii dňa 12.10.2011. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN bol menovaný uznaný za schopného práce od 1.1.2012. Na základe potvrdenia o DPN č. L823351, ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené až dňa 7.2.2012, bol obžalovaný opäť uznaný za dočasne práceneschopného od 3.1.2012 ako zamestnanec v ochrannej lehote. Tlačivo o DPN bolo vystavené V.. P. M. dňa 3.1.2012 a potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN č. L823351 bol menovaný uznaný za schopného práce od 5.3.2012. Za obdobie prvej DPN č. L825511 bolo, v zmysle potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník, obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške 482,80 eura a za obdobie druhej DPN č. L823351 mu bolo vyplatené nemocenské vo výške 1.196,10 eura. Spolu bolo, podľa vyčíslenia Sociálnej poisťovne, obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške 1.678,90 eura. Znalec V.. K. sa k medicínskej dôvodnosti vyššie označených DPN vyjadril tak, že práceneschopnosť menovaného od 3.10.2011 do 27.10.2011 a od 3.1.2012 do 5.3.2012 nie je v zdravotnej dokumentácii žiadnym spôsobom verifikovaná. Zo Záznamu o zdravotnej starostlivosti za skúmané obdobie znalec zistil, že obžalovaný bol dňa 27.10.2011 ošetrovaný na oddelení úrazovej chirurgie pre úraz ramena, v súvislosti s ktorým mohol byť práceneschopný od 27.10.2011 do 31.12.2011. Na základe tohto znaleckého záveru upravila Sociálna poisťovňa vyčíslenie škody vo vzťahu k prvej DPN č. L825511 za čas neadekvátnej DPN od 3.10.2011 do 27.10.2011 na sumu 150,80 eura. Samotný obžalovaný sa ku skutku vyjadroval skôr všeobecne, jeho tvrdenia nie sú podporené žiadnymi inými dôkazmi, pričom si veľa vecí nepamätal. Uviedol, že k práci sa dostal prostredníctvom kamaráta. Pracovný pomer uzatváral s p. D., nepamätal si obdobie, v ktorom to bolo. Dodal, že pracoval pár dní a potom pri kosení prechladol a išiel maródovať. Mal zápal močových ciest. Tieto jeho tvrdenia o údajnom prechladnutí a zápale močových ciest však nie je možné objektivizovať cez záznamy v lekárskej dokumentácii ani cez účet poistenca. Všetky tieto skutočnosti spolu s vyššie popísanými skutočnosťami, ktoré podľa názoru súd svedčia o účelovosti konania obžalovaných, preukazujú aj v tomto konkrétnom prípade, že obžalovaný neuzavrel pracovný pomer v úmysle reálne vykonávať prácu v zmysle uzavretej pracovnej zmluvy. Práve naopak, už po prvom dni pracovného pomeru uzavretého na dobu určitú od 2.10.2011 do 31.12.2011 bol obžalovaný uznaný za práceneschopného z poistného vzťahu zamestnanca a následne ďalšou DPN vystavenou 3.1.2012 bol uznaný za dočasne práceneschopného v ochrannej lehote predchádzajúceho zamestnaneckého vzťahu, čo svedčí o úmysle obžalovaného uzavrieť pracovný pomer s tým cieľom, aby uviedol Sociálnu poisťovňu do omylu ohľadom splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok, ktoré takýmto spôsobom neoprávnene vylákal z rozpočtu Sociálnej poisťovne vo výške 1.678,90 eura. Počas trvania prvej DPN pritom, podľa vyjadrenia znalca, bola dostatočne medicínsky odôvodnená práceneschopnosť obžalovaného len v období od 27.10.2011 do 31.12.2011, a to pre úraz ramena,

ktorý, podľa výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní, menovaný utrpel pri jazde na motorke. Už samotná skutočnosť, že obžalovaný počas trvania práceneschopnosti vystavenej od 3.10.2011, kedy má dodržiavať liečebný režim, utrpí úraz ramena pri jazde na motorke, vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či menovaný v uvedenom čase mal reálne zdravotné ťažkosti odôvodňujúce jeho DPN. Druhá DPN nebola vôbec medicínsky odôvodnená. Navyše obe potvrdenia o DPN boli doručené Sociálnej poisťovni oneskorene, v prípade prvej DPN až po jej ukončení, čo znemožnilo vykonanie kontroly zo strany posudkového lekára poisťovne. Na základe vykonaného dokazovania upravil súd v skutkovej vete u tohto obžalovaného výšku škody spočívajúcej vo vyplatenej nemocenskej dávke za prvú DPN č. L825511 zo sumy 150,80 eura na sumu 482,80 eura. Táto úprava nespôsobila zmenu právnej kvalifikácie skutku a je v súlade s názorom súdu prezentovaným v inej časti odôvodnenia tohto rozsudku, kde sa vyjadroval všeobecne k účelovosti konania obžalovaných. Opätovne preto zdôrazňuje, že je potrebné považovať za neoprávnene vyplatenú plnú výšku nemocenskej dávky, bez ohľadu na to, či v priebehu dlhodobej práceneschopnosti niektorí z obžalovaných mali reálne zdravotné ťažkosti odôvodňujúce ich DPN, pretože bez účelovo uzavretého pracovného pomeru by im nevznikol nárok ani na vyplatenie tejto časti medicínsky odôvodnených nemocenských dávok.

obž. V. K.

U tohto obžalovaného bola vina preukázaná vykonanými dôkazmi, predovšetkým výpoveďami pracovníkov svidníckej pobočky Sociálnej poisťovne, znaleckým posudkom i výpoveďou znalca V. K. a ďalšími listinnými dôkazmi. Skutočnosť, že obžalovaný uzavrel pracovný pomer so zamestnávateľom F. podielnikov R. v likvidácii, ktorý trval od 1.4.2011 do 30.6.2011, je zrejmá z písomných správ Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník i z výpovedí jej zamestnancov o tom, kedy vykonal zamestnávateľ registráciu zamestnanca v Sociálnej poisťovni. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L496447 (II. diel), ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené dňa 12.7.2011 je zrejmé, že V. bol uznaný za dočasne práceneschopného od 2.4.2011 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Tlačivo o DPN bolo vystavené V. P. M. dňa 4.4.2011 (teda spätne/ a potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN bol menovaný uznaný za schopného práce od 1.7.2011. Na základe potvrdenia o DPN č. L567757, ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené až dňa 13.9.2011, bol obžalovaný opäť uznaný za dočasne práceneschopného od 1.7.2011 ako zamestnanec v ochrannnej lehote. Tlačivo o DPN bolo vystavené V. P. M. dňa 1.7.2011 a potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN č. L567757 bol menovaný uznaný za schopného práce od 27.2.2012. Za obdobie prvej DPN č. L496447 bolo, v zmysle potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník, obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške 482,80 eura a za obdobie druhej DPN č. L567757 mu bolo vyplatené nemocenské vo výške 4.832,10 eura. Spolu bolo, podľa vyčíslenia Sociálnej poisťovne, obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške 5.314,90 eura. Znalec V. K. sa k medicínskej dôvodnosti vyššie označených DPN vyjadril tak, že po zohľadnení jednotlivých absolvovaných vyšetrení v uvedenom období by adekvátna doba liečenia menovaného spojená s jeho práceneschopnosťou mohla byť v období od 27.10.2011 do 27.2.2012, a to pre bolesti drierkovej chrbtice, pre ktoré bol vyšetrený dňa 27.10.2011 na Ortopedickej ambulancii. Ani lekárske správy, ktoré obžalovaný predložil súdu pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní a ktoré boli zaslané znalcovi, nemali podľa vyjadrenia znalca na hlavnom pojednávaní, vplyv na zmenu záverov znaleckého posudku. Samotný obžalovaný sa ku skutku vyjadroval skôr všeobecne, jeho tvrdenia nie sú podporené žiadnymi inými dôkazmi, pričom si veľa vecí nepamätal. Uviedol, že sám vyhľadal pána D. a uzavrel s ním pracovný pomer, nepamätal si ako dlho reálne pracoval. Už vtedy mal zdravotné problémy pre ktoré mu V. M. vystavila DPN. Tieto jeho tvrdenia však za obdobie od 2.4.2011 do 27.10.2011 nie je možné objektivizovať cez záznamy v lekárskej dokumentácii ani cez účet poistenca. Všetky tieto skutočnosti spolu s vyššie popísanými skutočnosťami, ktoré podľa názoru súd svedčia o účelovosti konania obžalovaných, preukazujú aj v tomto konkrétnom prípade, že obžalovaný neuzavrel pracovný pomer v úmysle reálne vykonávať prácu v zmysle uzavretej pracovnej zmluvy. Práve naopak, už po prvom dni pracovného pomeru uzavretého na dobu určitú od 1.4.2011 do 30.6.2011 bol obžalovaný uznaný za práceneschopného z poistného vzťahu zamestnanca a následne ďalšou DPN vystavenou 1.7.2011 bol uznaný za dočasne práceneschopného v ochrannnej lehote predchádzajúceho zamestnaneckého vzťahu, čo svedčí o úmysle obžalovaného uzavrieť pracovný pomer s tým cieľom, aby uviedol Sociálnu poisťovňu do omylu ohľadom splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok, ktoré takýmto spôsobom neoprávnene vylákal z rozpočtu Sociálnej poisťovne vo výške 5.314,90 eura. Prvá z vystavených DPN pritom, podľa vyjadrenia znalca, nebola dostatočne medicínsky odôvodnená a druhá DPN bola dôvodná až v

období od 27.10.2011, kedy by už obžalovanému nevznikol nárok na nemocenské z ochranej lehoty predchádzajúceho zamestnaneckého vzťahu. Navyše obe potvrdenia o DNP boli doručené Sociálnej poisťovni oneskorene, v prípade prvej DPN až po jej ukončení, čo znemožnilo vykonanie kontroly zo strany posudkového lekára poisťovne. Na základe vykonaného dokazovania upravil súd v skutkovej vete u tohto obžalovaného zrejme nesprávnosti týkajúce sa dátumu vystavenia prvej DPN, kde namiesto dátumu 2.4.2011 uviedol dátum 4.4.2011.

obž. B. K.

U tohto obžalovaného mal súd uzavretie pracovného pomeru so zamestnávateľom F. podielnikom R. v likvidácii, ktorý trval od 29.12.2010 do 30.12.2010 za preukázané z písomných správ Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník i z výpovedí jej zamestnancov o tom, kedy vykonal zamestnávateľ registráciu zamestnanca v Sociálnej poisťovni. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K605272 (II. diel), ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené dňa 10.1.2011 je zrejme, že B. K. bol uznaný za dočasne práceneschopného od 31.12.2010 ako zamestnanec v ochranej lehote. Tlačivo o DPN bolo vystavené V. P. M. už dňa 27.12.2010 a dňa 31.12.2010 bolo potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. podielnikom R. v likvidácii. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN bol menovaný uznaný za schopného práce od 31.5.2011. Za uvedené obdobie bolo, v zmysle potvrdenia Sociálnej poisťovne, obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške spolu 2.957,40 eura. Znalec V. K. sa k medicínskej dôvodnosti vyššie označenej DPN vyjadril tak, že z obdobia od 27.12.2010 do 18.04.2011 je možné uvažovať o adekvátnom trvaní PN 14 dní, prípadne, ak by uznal ťažkosti menovaného zo dňa 27.12.2010 ako zápal horných dýchacích ciest bez predpisu liekov, ďalších 7 dní. V prípade ošetrenia dňa 18.04.2011 u V. V., kde mu bola odporúčaná kontrola od 18.04. do 06.05., teda v tomto období by mohol byť poškodený PN, čo predstavuje 18 dní. Menovaný bol dňa 05.05. jednorazovo ošetrený u V. E. zo záverom bolesti driekovo krížovej oblasti bez zjavného dráždenia dolných končatín, pričom mu bola odporúčaná fyziatrická liečba a predpísané lieky, kde PN trvala do 31.05.2011, čo je možné hodnotiť ako adekvátne. Samotný obžalovaný sa ku skutku vyjadril tak, že potom čo v roku 2010 odišiel do výsluhového dôchodku, si v decembri 2010 našiel prácu u pána Q. D. na družstve vo Vagrinci. K dĺžke trvania pracovného pomeru obžalovaný uviedol, že vo Vagrinci bol 1 alebo 2 dni, ale videl, v akých podmienkach by mal pracovať a už vtedy vedel, že to nebude vhodné pre neho. Uviedol, že už vtedy mal problémy s chrbticou. Doplnil, že predtým mal obvodnú lekárku V. M.. A bol to asi Dr. D., ktorý sa ho spýtal, či si kartu nepreloží k V. M., čo obžalovaný vnímal tak, že keďže mu tento človek ponúkol prácu, tak jeho žiadosti vyhovel a kartu si presunul k V. M.. Prišlo mu to v tej chvíli prirodzené. Dodal, že pán D. už vtedy videl na obžalovanom, že sa necíti dobre a tak mu povedal, že ak má ísť maródovať, tak nech si dá kartu k V. M.. Všetky tieto skutočnosti spolu s vyššie popísanými skutočnosťami, ktoré podľa názoru súd svedčia o účelovosti konania obžalovaných, preukazujú aj v tomto konkrétnom prípade, že obžalovaný neuzavrel pracovný pomer v úmysle reálne vykonávať prácu v zmysle uzavretej pracovnej zmluvy. Práve naopak, pracovný pomer trvajúci dva dni, po ukončení ktorého bol uznaný za práceneschopného v ochranej lehote zamestnaneckého vzťahu, uzavrel výlučne s tým cieľom, aby uviedol Sociálnu poisťovňu do omylu ohľadom splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok, ktoré takýmto spôsobom neoprávnene vylákal z rozpočtu Sociálnej poisťovne. Obžalovaný založil svoju obranu na preukázaní medicínskej dôvodnosti vystavenej DPN a tomu do istej miery zodpovedajú aj závery znaleckého posudku i samotná výpoveď znalca V. K.. Znalec v znaleckom posudku pripustil, že v rozhodnom období od 31.12.2010 do 30.5.2011 v rámci vystavenej DPN bola táto adekvátne od 3.2.2011 do 10.2.2011 a od 28.2.2011 do 7.3.2011. Podľa vyjadrenia Sociálnej poisťovne by však menovanému za uvedené medicínsky odôvodnené obdobie trvania DPN nevznikol nárok na výplatu nemocenského, pretože toto obdobie už nespadovalo do ochranej lehoty zamestnaneckého vzťahu. Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní znalec uviedol, že ak by uznal ťažkosti menovaného zo dňa 27.12.2010 ako zápal horných dýchacích ciest bez predpisu liekov, adekvátnych by bolo ďalších 7 dní DPN a tiež uznal za medicínsky odôvodnené aj obdobie od 18.4.2011 do 30.5.2011. Aj napriek týmto skutočnostiam je u obžalovaného, podľa názoru súdu, rozhodujúcou tá skutočnosť, kedy bola predmetná DNP vystavená. Podľa II. dielu potvrdenia č. K605272 bolo toto vystavené ošetrojúcou lekárkou V. M. dňa 27.12.2010. Ak by sme aj pripustili, že obžalovaný mal v uvedený deň skutočné zdravotné ťažkosti, ktoré nie je možné objektivizovať ani prostredníctvom zdravotnej dokumentácie ani prostredníctvom účtu poistenca, o účelovosti vystavenia dočasnej práceneschopnosti a o účelovosti uzavretia samotného pracovného pomeru jednoznačne svedčí to, že už dňa 27.12.2010 bolo obžalovanému vystavené potvrdenie o DPN s uvedením „Neschopný práce od 31.12.2010“, teda až na piaty deň od vyšetrenia, pričom v tomto medziobdobí došlo k vzniku i k skončeniu pracovného pomeru u zamestnávateľa F.

podielnikov R. v likvidácii, a to od 29.12.2010 do 30.12.2010. Účelovosť konania obžalovaného je podporovaná aj samotnou jeho výpoveďou, keď uvádzal, že samotný Q. D. mu navrhol, že ak má ísť maródovať tak nech si zdravotnú kartu presunie k V.. M.. Tento postup plne zodpovedá tomu, čo vypovedala svedkyňa P. V.. Preto, aj keď si súd vzhľadom na prebiehajúce dokazovanie na hlavnom pojednávaní a na návrh obhajcu obžalovaného vyžiadal od Sociálnej poisťovne doplňujúce prepočty vyplateného nemocenského za medicínsky odôvodnenú časť DPN, v konečnom dôsledku na tieto správy neprihliadal. Samotné účelové uzavretie pracovného pomeru, bez ohľadu na preukázané zdravotné ťažkosti obžalovaného, spôsobuje, že celá výška vyplateného nemocenského je neoprávnená, pretože bez účelového uzavretia pracovného pomeru, by obžalovanému ani pri jeho objektívnych zdravotných problémoch nevznikol na ich výplatu nárok.

obž. M. E.

U menovanej obžalovanej mal súd uzavretie pracovného pomeru so zamestnávateľom F. podielnikov R. v likvidácii, ktorý trval od 29.12.2010 do 30.12.2010 za preukázané z písomných správ Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník i z výpovedí jej zamestnancov o tom, kedy vykonal zamestnávateľ registráciu zamestnanca v Sociálnej poisťovni. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. J264509 (II. diel), ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené dňa 28.1.2011 je zrejmé, že M. E. bola uznaná za dočasne práceneschopnú od 31.12.2010 ako zamestnanec v ochrannnej lehote. Tlačivo o DPN bolo vystavené V.. P. M. dňa 31.12.2010 a toho istého dňa bolo aj potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN bola menovaná uznaná za schopnú práce od 30.12.2011 a túto práceneschopnosť ukončil V.. V. B., gynekológ. Za uvedené obdobie bolo, v zmysle potvrdenia Sociálnej poisťovne, obžalovanej vyplatené nemocenské vo výške spolu 7.174,80 eura. Aj keď obžalovaná založila svoju obranu na preukázaní medicínskej odôvodnenosti DPN, jej tvrdenia však nie sú podporené žiadnymi inými dôkazmi. Znalec V. K. sa k medicínskej dôvodnosti vyššie označenej DPN vyjadril tak, že v sledovanom období mohla byť odôvodnená PN v trvaní do 30 dní, a to v súvislosti s ošetrením dňa 01.03.2011, dňa 18.04.2011 - v trvaní 14 dní a dňa 11.11.2011 - v trvaní do 14 dní. Znalec sa vyjadril aj k tomu, že u menovanej malo dôjsť k strate gynekologickej zdravotnej dokumentácie, kde mala mať vypísanú PN s diagnózou N 23, čo znamená iný zápal ženských pohlavných orgánov a diagnózu D27, čo znamená nezhubný nádor vaječníkov. Uviedol, že vo výpise z účtu poistenca sa u menovanej za sledované obdobie nenachádzajú žiadne záznamy o liečbe na gynekologickej ambulancii, prípadne o jej hospitalizácii. Doplnil tiež, že V.. B. začal menovanú vykazovať vo svojom stave od 01.03.2011 a to každý mesiac ako kapitačný paušál, pričom 22.06.2011 bolo vykonané podľa záznamu vyšetrenie jedného organového systému bez odobratia materiálu a bez predpisu lieku pre menovanú. Následne bol u menovanej vykázaný kapitačný paušál na gynekológii 01.07., 01.08., 01.09.2011. Dňa 29.09.2011 bolo u menovanej vykonané vyšetrenie organového systému bez predpisania liečby. Následne bol vykázaný kapitačný paušál 01.10.2011, nebola vykázaná kapitácia 01.11.2011 a bola vykázaná kapitácia 01.12.2011 s vyšetrením menovanej 15.11.2011 bez predpisu liekov. V sledovanom období neboli u menovanej na gynekologickom vyšetrení vykonávané podľa výpisu z účtu poistenca ani žiadne odbory, ani vyšetrenie pomocou ultrazvuku alebo odber tkanív na hystologické vyšetrenie. Zhrnul, že pri takej dlhej PN mali byť tieto ochorenia vyšetrené na vyššom pracovisku, malo byť vykonané ultrazvukové vyšetrenie, prípadne predpis liekov proti zápalu. Na hlavnom pojednávaní bol na návrh obhajcu obžalovanej vypočutý aj V.. B., ktorý uviedol, že si na obžalovanú pamätá ako na svoju pacientku, ktorá za ním prišla s už vystavenou PN a bližšie vysvetlil diagnózu obžalovanej i postup jej liečby. Aj keď svedok uvádzal, že nemá voči poisťovni povinnosť vykazovať jednotlivé úkony, pretože je odmeňovaný formou kapitačných príspevkov, je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ by obžalovanej boli v lekárni vydané ním predpísané lieky, alebo by jej boli realizované napr. laboratórne vyšetrenia, tieto by už v účte poistenca zaznamenané boli, pretože by ich realizovalo iné odborné pracovisko, prípadne by išlo o záznam lekárne. Sám lekár uviedol, že pacientke v priebehu ročnej liečby vypísal aj nejaké recepty na lieky, to však opäť nezodpovedá výpisu z jej účtu poistenca. K primeranosti dĺžky trvania práceneschopnosti u tejto pacientky svedok uviedol, že bol kontrolovaný posudkovým lekárom, ktorý kontroluje správnosť postupu liečby a trvania PN a podľa jeho vedomostí v tomto prípade neboli zo strany posudkového lekára vyjadrené žiadne námietky. V súvislosti s týmto tvrdením svedka súd poukazuje na správu Sociálnej poisťovne zo dňa 18.11.2019, vypracovanú v priebehu hlavného pojednávania, v zmysle ktorej bola u obžalovanej vykonaná kontrola posudzovania spôsobilosti na prácu s vyjadrením ďalej s nesúhlasom posudkového lekára v dňoch 14.2.2011, 26.4.2011, 12.5.2011, 19.5.2011, 14.7.2011. Dňa 23.8.2011 bola vykonaná kontrola s vyjadrením uschopnený na podnet posudkového lekára, dňa 2.9.2011 s

vyjadrením ďalej PN, dňa 22.11.2011 a 7.12.2011 s vyjadrením ďalej s nesúhlasom posudkového lekára a dňa 30.12.2011 s vyjadrením uschopený na podnet posudkového lekára. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ani táto výpoveď V. B. neprispela k preukázaniu medicínskej odôvodnenosti DPN obžalovanej. Samotná obžalovaná sa ku skutku vyjadrovala skôr všeobecne, jej tvrdenia nie sú podporené žiadnymi inými dôkazmi, pričom uviedla, že pracovný pomer uzatvorila 29.12.2010, na pozíciu administratívny pracovník, potom čo sa dopočuľa, že Dr. D. hľadá administratívnu pracovníčku. Po pár dňoch ochorela na chrípku, k čomu sa potom pridali ďalšie zdravotné problémy. Na ošetrení bola u svojej obvodnej lekárky V. M., ktorá jej vystavila práceneschopnosť. Všetky tieto skutočnosti spolu s vyššie popísanými skutočnosťami, ktoré podľa názoru súdu svedčia o účelovosti konania obžalovaných, preukazujú aj v tomto konkrétnom prípade, že obžalovaná neuzavrela pracovný pomer v úmysle reálne vykonávať prácu v zmysle uzatvorenej pracovnej zmluvy. Práve naopak, pracovný pomer trvajúci dva dni, po ukončení ktorého bola uznaná za práceneschopnú v ochrannnej lehote zamestnaneckého vzťahu, uzavrela výlučne s tým cieľom, aby uviedla Sociálnu poisťovňu do omylu ohľadom splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok, ktoré takýmto spôsobom neoprávnene vylákala z rozpočtu Sociálnej poisťovne. Vystavená DPN pritom, podľa vyjadrenia znalca, nebola dostatočne medicínsky odôvodnená a adekvátne doba práceneschopnosti mohla byť od 18.4.2011 do 1.5.2011 a od 11.11.2011 do 24.11.2011. Ku dňu adekvátnej DPN by podľa vyjadrenia Sociálnej poisťovne, menovaná nespĺnila podmienky pre vznik nároku na nemocenské.

obž. J. B. B.

U menovanej obžalovanej mal súd uzavretie pracovného pomeru so zamestnávateľom F. podielnikov R. v likvidácii, ktorý trval od 29.12.2010 do 30.12.2010 za preukázané z písomných správ Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník i z výpovedí jej zamestnancov o tom, kedy vykonal zamestnávateľ registráciu zamestnanca v Sociálnej poisťovni. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. J264518 (II. diel), ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené dňa 28.1.2011 je zrejmé, že J. B. B., rod. F. bola uznaná za dočasne práceneschopnú od 31.12.2010 ako zamestnanec v ochrannnej lehote. Tlačivo o DPN bolo vystavené V. P. M. dňa 31.12.2010 a toho istého dňa bolo aj potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN bola menovaná uznaná za schopnú práce od 21.3.2011. Za uvedené obdobie bolo, v zmysle potvrdenia Sociálnej poisťovne, obžalovanej vyplatené nemocenské vo výške spolu 1.551,60 eura. Znalec V. K. sa k medicínskej dôvodnosti vyššie označenej DPN vyjadril tak, že po preštudovaní Záznamu o zdravotnej starostlivosti od 1.12.2010 do 21.3.2011 sa v ňom nenachádza žiadny záznam o ošetrení dňa 31.12.2010 na diagnózu uvedenú na potvrdení o DPN, pričom v čase do 21.3.2011 boli u menovanej vykonané akurát gynekologické vyšetrenia - prehliadka a dňa 8.3.2011 vyšetrenie močového traktu a orgánov malej panvy. Z uvedeného preto vyplýva, že diagnóza pre stanovenie práceneschopnosti nebola podložená vyšetreniami v zdravotnej dokumentácii. Samotná obžalovaná sa ku skutku vyjadrovala skôr všeobecne, jej tvrdenia nie sú podporené žiadnymi inými dôkazmi, pričom uviedla, že v roku 2010 ukončila vysokú školu a dňa 28.12.2010 podpísala pracovnú zmluvu s Dr. D. s tým, že nástup do práce bol určený na deň 29.12.2010. V dohodnutý deň a ani v nasledujúci deň do práce nenastúpila, pretože mala bolesti brucha a z toho dôvodu s ňou dňa 30.12.2010 Dr. D. ukončil pracovný pomer. Následne dňa 31.12.2010 išla na ošetrenie k MUDr. M., ktorá jej vystavila DPN a táto trvala až do 20.03.2011. Dodala, že chodila aj na vyšetrenia, nepamätá si však na aké, aj na kontroly a že ona od nikoho nič nevylákala. Všetky tieto skutočnosti spolu s vyššie popísanými skutočnosťami, ktoré podľa názoru súdu svedčia o účelovosti konania obžalovaných, preukazujú aj v tomto konkrétnom prípade, že obžalovaná neuzavrela pracovný pomer v úmysle reálne vykonávať prácu v zmysle uzatvorenej pracovnej zmluvy. Práve naopak, pracovný pomer trvajúci dva dni, po ukončení ktorého bola uznaná za práceneschopnú v ochrannnej lehote zamestnaneckého vzťahu, uzavrela výlučne s tým cieľom, aby uviedla Sociálnu poisťovňu do omylu ohľadom splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok, ktoré takýmto spôsobom neoprávnene vylákala z rozpočtu Sociálnej poisťovne. Vystavená DPN pritom, podľa vyjadrenia znalca, nebola dostatočne medicínsky odôvodnená a potvrdenie o DPN bolo doručené Sociálnej poisťovni oneskorene, čo čiastočne znemožnilo vykonanie kontroly zo strany posudkového lekára poisťovne. Aj keď obžalovaná podľa svojej výpovede mala zdravotné ťažkosti už 28.12.2010, lekárske ošetrenie vyhľadala až 31.12.2010, po ukončení dva dni trvajúceho pracovného pomeru. Ak by obžalovaná v tom čase reálne absolvovala nejaké odborné vyšetrenia, tieto by nevyhnutne boli zaznamenané na účte poisťovne, rovnako ako tam bolo zaznamenané napr. jej gynekologické vyšetrenie, či vyšetrenie močového traktu dňa 8.3.2011.

obž. C. W.

U tohto obžalovaného boli vykonanými dôkazmi, predovšetkým výpoveďou obžalovaného, výpoveďami pracovníkov svidníckej pobočky Sociálnej poisťovne, znaleckým posudkom i výpoveďou znalca V.. K. a ďalšími listinnými dôkazmi preukázané tieto skutočnosti: Obžalovaný uzavrel pracovný pomer so zamestnávateľom F. podielnikov R. v likvidácii, ktorý trval od 9.7.2011 do 16.10.2011. Táto skutočnosť je zrejmá z písomných správ Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník i z výpovedí jej zamestnancov o tom, kedy vykonal zamestnávateľ registráciu zamestnanca v Sociálnej poisťovni. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L825518 (II. diel), ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené dňa 13.12.2011 je zrejmé, že C. W. bol uznaný za dočasne práceneschopného od 17.10.2011 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. v likvidácii. Tlačivo o DPN bolo vystavené V.. P. M. dňa 17.10.2011 a potvrdené pečiatkou a podpisom zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, pričom v tejto časti tlačiva zamestnávateľ vyznačil, že ide o ochrannú lehotu zamestnaneckého vzťahu. Podľa dielu IV. potvrdenia o DPN bol menovaný uznaný za schopného práce od 1.3.2012. Za obdobie DPN č. L825518, ktorá je predmetom obžaloby, bolo, v zmysle potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník, obžalovanému vyplatené nemocenské vo výške 2.660,40 eura, pričom na základe záveru znaleckého posudku upravila Sociálna poisťovňa vyčíslenie škody vo vzťahu k DPN č. L825518 za čas neadekvátnej DPN od 18.1.2012 do 29.2.2012 na sumu 851,40 eura. V spise sa nachádzajú aj ďalšie dve potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L822147 a č. L822148, na základe ktorých bol obžalovaný uznaný za dočasne práceneschopného v období od 10.7.2011 do 14.10.2011 v súbehu dvoch poistných vzťahov, konkrétne z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii a z poistného vzťahu dobrovoľne nemocensky poistenej osoby.

D. V.. K. sa k zdravotnému stavu menovaného a s tým súvisiacej dôvodnosti DPN v sledovanom období od 10.07.2011 do 14.10.2011 a od 17.10.2011 do 01.03.2012, vyjadril tak, že za obdobie od 10.07.2011 do 14.10.2011 sa menovaný liečil na bolesti chrbtice, čo je adekvátne charakteru ochorenia. Od 17.10.2011 sa menovaný opakovane liečil na ochorenie chrbtice, pričom v súvislosti s predchádzajúcimi ťažkosťami mohla byť adekvátna doba PN v trvaní od 17.10.2011 do 17.01.2012. Poukázal na chronický charakter ochorenia chrbtice obžalovaného a opakované bolesti chrbtice pripísal tomu, že menovaný nebol dostatočne poučený o závažnosti svojho ochorenia a opakovane dvíhal ťažké bremená, ktoré mu opakovane spôsobovali bolesti chrbtice. Znalec napokon vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, na rozdiel od znaleckého posudku, skonštatoval, že menovaný počas liečby absolvoval predpísané postupy, užíval lieky a liečba v sledovanom období bola adekvátna.

Samotný obžalovaný sa ku skutku vyjadril tak, že pracovný pomer uzavrel niekedy v júni 2011 na 3 mesiace. On sám vyhľadal p. D., pretože mal záujem o prácu na družstve, nakoľko je vyučený v tomto odbore. Dohodli sa, že bude vykonávať prácu robotníka. Zdôraznil, že u p. D. pracoval aj v ďalšom období asi 4 roky, ale už na pozícii mechanizátor rastlinnej výroby. K dôvodom jeho práceneschopnosti uviedol, že práca na družstve je namáhavá a pretože mal problémy s chrbticou, išiel na vyšetrenie k V.. M.. Táto bola jeho obvodnou lekárkou, vystavila mu DPN a poslala ho aj na odborné vyšetrenia. Pre uvedené problémy absolvoval aj kúpeľnú liečbu. Doplnil, že V.. M. bola jeho lekárkou po celý čas kým ordinovala. Potvrdil, že problémy s chrbticou mal aj pred uzatvorením pracovného pomeru a má ich aj teraz, zamestnávateľa však na to neupozornil. V neskoršom období, keď pracoval ako mechanizátor, tak už nepracoval manuálne a aj jeho zdravotné problémy neboli také výrazné.

Uvedené tvrdenia obžalovaného sú pritom podporované správou Sociálnej poisťovne zo dňa 17.9.2015, podľa ktorej bol obžalovaný evidovaný v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia vedenom Sociálnou poisťovňou ako zamestnanec v pracovnom pomere od 15.6.2005 do 8.7.2011 u zamestnávateľa Z. Brusnica s.r.o., od 9.7.2011 do 16.10.2011 u zamestnávateľa F. podielnikov R. v likvidácii, od 1.3.2012 do 1.3.2012 rovnako v F. podielnikov R. v likvidácii, následne u toho istého zamestnávateľa pracoval ako zamestnanec- dohodár od 6.3.2012 do 31.12.2012. Na P.-Z. H., s.r.o., so sídlom v Ladomirovej pracoval obžalovaný v období od 15.4.2013 do 31.5.2013 na základe dohody o pracovnej činnosti a od 20.7.2013 do 6.11.2013 na základe dohody o vykonaní práce. Konateľom spoločnosti P.-Z. H., s.r.o. bol do XX.X.XXXX Dr. Q. D.. Od 1.4.2014 bol obžalovaný zamestnaný u P. D. - B..

Tieto vykonané dôkazy súd vyhodnotil tak, že u obžalovaného C. W. nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané úmyselné konanie obžalovaného spočívajúce v účelovom uzavretí pracovného

pomeru v F. podielnikov R. v likvidácii a ani medicínska neodôvodnenosť vystavenej DPN č. L825518, ktorého cieľom by bolo uviesť Sociálnu poisťovňu do omylu ohľadom splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok a ich neoprávnené vylúčenie z rozpočtu Sociálnej poisťovne. Z výpovede obžalovaného i z potvrdenia Sociálnej poisťovne totiž vyplýva, že obžalovaný je vyučený v odbore, v ktorom sa zamestnal, pričom pred uzavretím pracovného pomeru s pánom D. om pracoval šesť rokov na družstve v Brusnici a potom opakovane na družstve v R. či už ako zamestnanec v pracovnom pomere alebo na základe dohody o pracovnej činnosti. Neskôr bol zamestnaný v spoločnosti P.-Z. H., s.r.o., ktorej konateľom bol Dr. Q. D. a tiež u P. D. - B. v Ladomirovej. Obžalovaný vysvetlil svoje zdravotné problémy v uvedenom období tak, že bolesti chrbtice mal aj pred tým, aj potom ako sa zamestnal na družstve v Ladomirovej v júli 2011. Na družstve v Ladomirovej najskôr pracoval ako robotník, čo bolo dosť namáhavé vzhľadom k jeho ťažkostiam. Dodal, že po zmene pracovnej pozície na mechanizátora výroby, kedy už nepracoval manuálne, neboli jeho zdravotné problémy až také výrazné. Tejto časti výpovede obžalovaného zodpovedá výpoveď znalca, ktorý potvrdil chronické chorobné zmeny chrbtice u obžalovaného v sledovanom období a po preskúmaní zdravotnej dokumentácie uznal, v znaleckom posudku, medicínsku adekvátnosť DPN menovaného v období od 10.07.2011 do 14.10.2011 a od 17.10.2011 do 17.01.2012 a následne vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní skonštatoval, že menovaný počas liečby absolvoval predpísané postupy, užíval lieky a liečba v sledovanom období bola adekvátna. Vysvetlil, že menovaný pravdepodobne nebol dostatočne poučený o závažnosti svojho ochorenia a opakovane dvíhal ťažké bremená, ktoré mu opakovane spôsobovali bolesti chrbtice, čo si vyžadovalo prevenciu v podobe dvíhania ťažkých bremien, prípadne ťažkej manuálnej práce. Z dokazovania tiež vyplynulo, že v rámci pracovného pomeru trvajúceho od 9.7.2011 do 16.10.2011 obžalovaný odpracoval jeden deň na začiatku pracovného pomeru - 9.7.2011 a dva dni na jeho konci - od 15.10.2011 do 16.10.2011, čo opäť nezapadá do schémy, ktorá bola popísaná vyššie v odôvodnení tohto rozsudku, podľa ktorej ostatní obžalovaní pri účelových pracovných pomeroch uzavretých v roku 2011 odpracovali len jeden jediný deň na začiatku pracovného pomeru.

Na základe takéhoto vyhodnotenia dôkazov dospel súd k záveru, že u tohto obžalovaného nebol preukázaný jeho úmysel uzavrieť pracovný pomer len za účelom splnenia podmienok pre priznanie nemocenských dávok. Obžalovaný pracoval v oblasti poľnohospodárstva na družstvách tak pred samotným skutkom, ako aj v období po ňom nasledujúcom, podľa vlastného vyjadrenia je v tomto odbore vyučený a aj jeho dočasná práceneschopnosť v skúmanom období bola podľa vyjadrenia znalca medicínsky odôvodnená, čo vyplývalo z jeho zdravotnej dokumentácie. Vykonané dôkazy skôr nasvedčujú tomu záveru, že obžalovaný patril k tým zamestnancom, ktorý na družstve boli reálne zamestnaní, tak ako to vo svojej výpovedi uvádzala aj svedkyňa P. V. a len z toho dôvodu, že v období, ktoré bolo preverované orgánmi činnými v trestnom konaní mal aj on zdravotné ťažkosti spôsobujúce jeho práceneschopnosť bol zaradený medzi obžalovaných. V jeho prípade boli pochybnosti ohľadom medicínskej dôvodnosti DPN za obdobie trvajúce niečo vyše jedného mesiaca (od 18.1.2012 do 29.2.2012), čo možno pripísať aj nedostatočne vedenej zdravotnej dokumentácii zo strany ošetrojúcej lekárky, na čo vo svojej výpovedi poukazoval aj svedok V.. W..

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody a skutočnosti dospel súd k záveru, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že konanie obžalovaného popísané v bode 10 obžalobného návrhu je trestným činom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona pre ktorý je obžalovaný stíhaný, a preto podľa § 285 písm. b/ Tr. por. obžalovaného spod podanej obžaloby oslobodil.

Trest

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovaným sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona v znení účinnom od 1.1.2021 a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobou páchatela, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy. Prihliadal tiež na to, či obžalovaní spáchaním trestného činu získali majetkový prospech.

Okrem toho súd pri ukladaní trestu, všeobecne u všetkých obžalovaných, prihliadol na dobu, ktorá už od spáchania skutkov uplynula, konkrétne je to takmer 10 rokov, pretože všetky skutky spadajú do obdobia od decembra 2010 po začiatok roka 2012. Taktiež súd prihliadal na vek obžalovaných v čase spáchania skutku, nakoľko u väčšiny obžalovaných platí, že v danom čase boli tesne po skončení stredoškolského, resp. vysokoškolského štúdia a vstupovali na trh práce. Zohľadniac nízku ponuku

pracovných príležitostí v okresoch Svidník a Stropkov pre čerstvých absolventov bez praxe, má súd za to, že aj táto skutočnosť do značnej miery motivovala obžalovaných k tomu, že sa rozhodli takýmto, pomerne jednoduchým spôsobom, ktorý sa im ponúkal, zabezpečiť si pravidelný mesačný príjem na určité obdobie. Z výpovedí jednotlivých obžalovaných i svedkov totiž vyplynulo, že v kruhu mladých ľudí sa v tom čase vedelo o tejto možnosti zabezpečenia príjmu a kto im vie takýmto spôsobom „pomôcť“. Z uvedeného je potom zrejmé, kto bol hlavným aktérom týchto skutkov. Podľa názoru súdu to bol pán Q. D., ktorý vystupuje ako obžalovaný v samostatnom trestnom konaní. Z prečítaných listinných dôkazov týkajúcich sa osôb obžalovaných bolo tiež preukázané, že prakticky všetci obžalovaní, až na jednu výnimku (obž. W. W.), sa v nasledujúcom období po spáchaní skutku nedopustili žiadneho iného trestného činu a plnohodnotne sa zaradili do pracovného i spoločenského života. Predmetné skutky u každé z nich možno preto hodnotiť ako jednorazové vybočenie z inak riadneho života, ktorý pred skutkom i po jeho spáchaní viedli. V neposlednom rade prihliadol súd u obžalovaných aj k ich postojom k spáchaným skutkom, ktorý sa prejavil v podobe vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní, resp. v podobe priznania ku skutku a jeho úprimného oľutovania. Aj keď obžalovaní svojim konaním získali majetkový prospech, neukladal im súd popri podmienených trestoch odňatia slobody aj trest, ktorý by ich postihoval na majetku, pretože v rámci dokazovania neboli vykonané a ani navrhnuté dôkazy preukazujúce majetkové pomery jednotlivých obžalovaných a tak nebolo možné vyhodnotiť, či by uloženie trestu postihujúceho majetok obžalovaných nebolo na ujmu náhrady škody (§ 34 ods. 4 druhá veta Tr. zákona).

Obž. B. A., Q. S. a T. M.

U týchto troch obžalovaných súd v zmysle § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona upustil od ich potrestania, pretože má za to, že boli splnené zákonné podmienky pre využitie tohto inštitútu. Všetkých troch obžalovaných uznal súd vinnými zo spáchania prečinu subvenčného podvodu v štádiu pokusu, pretože nemocenské dávky v konečnom dôsledku neboli vyplatené ani jednému z nich. Na druhej strane je však potrebné dodať, že k dokonaniu trestného činu (k neoprávnenému obohateniu sa obžalovaných na úkor Sociálnej poisťovne) nedošlo len preto, že Potvrdenia o DPN boli V. M. stornované a Sociálna poisťovňa obžalovaným uplatnený nárok na nemocenské nepriznala. Obžalovaná A. a obžalovaný S. urobili na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, teda priznali spáchanie prečinu a svoje konanie oľutovali. Obžalovaný M. sa vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku a trestný čin úprimne oľutoval. Ani jeden z obžalovaných nemá doposiaľ žiadny záznam v registri trestov. Obžalovaný M. nemá záznam ani v registri priestupkov. Obžalovaná A. sa podľa výpisu z registra priestupkov za celé obdobie dopustila len jedného priestupku na úseku cestnej premávky dňa 19.4.2014, teda až po spáchaní skutku. Obžalovaný Q. S. má v registri priestupkov zaznamenané štyri priestupky na úseku cestnej premávky, ktoré spáchal až po predmetnom skutku (21.5.2013, 13.4.2014, 26.4.2019 a 24.4.2019). Mesto Stropkov poskytlo na B. A. všeobecné hodnotenie, ona sama predložila súdu pracovnú zmluvu, z ktorej je zrejmé, až je v súčasnosti zamestnaná, podľa vyjadrenia obhajcu, aktuálne už na dobu neurčitú. Podľa správy Mesta Svidník požíva T. M. v mieste trvalého bydliska dobrú povesť a jeho správanie sa na verejnosti je dobré. Obec Spišské Bystré hodnotilo Q. S. len všeobecne, on sám na pojednávaní uviedol, že je konateľom vo vlastnej firme a z tohto podnikania má dostatočný príjem. Po zohľadnení doterajšieho života obžalovaných možno uzavrieť, že spáchanie žalovaných skutkov skutočne predstavovalo len jednorazové vybočenie z riadneho života a vzhľadom na dobu, ktorá od spáchania skutkov uplynula a počas ktorej obžalovaní naďalej viedli riadny život, má súd za to, že na ich nápravu bolo postačujúce samotné prejednanie veci pred súdom a že ukladanie trestu v ich prípade nie je nevyhnutné. K neoprávnenému obohateniu obžalovaných nedošlo, preto ani nevzniká povinnosť nahradiť Sociálnej poisťovni neprávom vyplatené nemocenské dávky.

Obž. Q. V.

U tohto obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. V odpise registra trestov má menovaný jeden záznam, a to odsúdenie zo dňa 5.2.2009 Okresným súdom Dolný Kubín pre trestný čin výtržníctva na peňažný trest, ktorý zaplatil dňa 25.3.2009 a v súčasnosti sa neho hľadá akoby nebol odsúdený. V registri priestupkov má obžalovaný zaznamenané dva priestupky na úseku cestnej premávky z 26.5.2011 a 11.11.2019. Z uvedeného dôvodu súd nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu. Podľa správy Obce Chlebnice je obžalovaný ženatý, býva v rodinnom dome spolu s manželkou a rodičmi a jeho správanie na verejnosti je dobré. Trestná sadzba za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona je 3 roky až 10 rokov odňatia slobody. Pri nezistení poľahčujúcich a

priťahujúcich okolností vychádzal súd pri ukladaní trestu zo zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorú neupravoval a uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere troch rokov. Súd zároveň rozhodol o podmiennečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody s uložením probačného dohľadu, keď mal, vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a na vyššie popísané okolnosti prípadu za to, že na nápravu páchatela a na zabezpečenie ochrany spoločnosti výkon uloženého trestu nie je nevyhnutný. Obžalovanému určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní troch rokov, ktorú považuje za dostatočnú na to, aby obžalovaný preukázal že dokáže viesť riadny život. Pri určovaní dĺžky skúšobnej doby súd prihliadol jednak na to, že od spáchania skutku uplynulo takmer desať rokov, pričom počas celej tejto doby sa obžalovaný nedopustil žiadneho trestného činu a len jedného priestupku, čo možno hodnotiť ako jeho snahu viesť riadny život, ale prihliadol tiež na spôsobený následok v podobe neoprávnene vyplatených nemocenských dávok. Ako súčasť probačného dohľadu uložil súd obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, pretože obžalovaný svojim konaním sčasti neoprávnene vylákal a sčasti sa pokúsil vylákať vyplatenie nemocenských dávok, ako náhradu svojho príjmu v období jedného roka. Preto je potrebné, aby počas skúšobnej doby preukazoval, čo tvorí zdroj jeho obživy a aký je jej spôsob.

Obž. W. F.

U menovaného súd zistil, že doposiaľ nemá žiadny záznam v registri trestov. V registri priestupkov má obžalovaný za obdobie posledných desiatich rokov zaznamenaných celkovo 24 priestupkov, pričom sa všetky týkajú porušenia pravidiel cestnej premávky. Je však potrebné dodať, že len troch z týchto dopravných priestupkov sa obžalovaný dopustil v období pred spáchaním súdeného skutku (dňa 8.3.2011, 7.4.2011 a 29.4.2011), preto mu súd aj napriek uvedenému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu. Obžalovaný bol tiež pozitívne hodnotený zo strany Mesta Svidník, keď podľa jeho správy požíva obžalovaný v mieste trvalého bydliska dobrú povest' a jeho správanie sa na verejnosti je dobré. Trestná sadzba za prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona je 1 rok až 5 rokov odňatia slobody. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností (1:0) súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zákona o 1/3, čo po úprave predstavuje hornú hranicu 3 roky a 8 mesiacov. V rámci takto upravenej trestnej sadzby uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere jedného roka. Súd zároveň rozhodol o podmiennečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody, keď mal, vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a na vyššie popísané okolnosti prípadu za to, že na nápravu páchatela a na zabezpečenie ochrany spoločnosti výkon uloženého trestu nie je nevyhnutný. Obžalovanému určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní 18 mesiacov, ktorú považuje za dostatočnú na to, aby obžalovaný preukázal že dokáže viesť riadny život. Pri určovaní dĺžky skúšobnej doby súd prihliadol jednak na to, že od spáchania skutku uplynulo takmer desať rokov, pričom počas celej tejto doby sa obžalovaný okrem dopravných priestupkov nedopustil žiadneho trestného činu. Prihliadol tiež na spôsobený následok v podobe neoprávnene vyplatených nemocenských dávok vo výške 482,80 eura. Súd pôvodne uvažoval u obžalovaného aj nad uložením peňažného trestu, avšak vzhľadom na množstvo priestupkov, za ktoré mu boli ukladané peňažné sankcie, dospel k názoru, že uloženie samostatného peňažného trestu u menovaného nebude postačujúce, pretože ani ukládanie peňažných pokút v priestupkovom konaní zjavne neprímälo obžalovaného k tomu, aby začal rešpektovať pravidlá cestnej premávky.

Obž. T. D.

U menovaného súd zistil, že doposiaľ nemá žiadny záznam v registri trestov. V registri priestupkov má obžalovaný za obdobie desiatich rokov zaznamenaných celkovo 14 priestupkov, pričom sa všetky týkajú porušenia pravidiel cestnej premávky. Prvý zaznamenaný priestupok je z 8.6.2012, teda z obdobia po spáchaní skutku, preto mu súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu. Uvedené priestupky môžu súvisieť aj s tým, že podľa pracovného posudku obžalovaný od 1.6.2015 pracoval na pozícii vodiča medzinárodnej kamiónovej dopravy. Zamestnávateľom však bol hodnotený ako zodpovedná a maximálne spoľahlivá osoba. Rovnako pozitívne bol hodnotený aj zo strany Mesta Svidník, kde podľa jeho správy požíva obžalovaný v mieste trvalého bydliska dobrú povest' a jeho správanie sa na verejnosti je dobré. Trestná sadzba za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona

je 3 roky až 10 rokov odňatia slobody. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností (1:0) súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zákona o 1/3, čo po úprave predstavuje hornú hranicu 7 rokov a 8 mesiacov. V rámci takto upravenej trestnej sadzby uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere troch rokov. Súd zároveň rozhodol o podmiennečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody s uložením probačného dohľadu, keď mal, vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a na vyššie popísané okolnosti prípadu za to, že na nápravu páchatel'a a na zabezpečenie ochrany spoločnosti výkon uloženého trestu nie je nevyhnutný. Obžalovanému určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní dva roky, ktorú považuje za dostatočnú na to, aby obžalovaný preukázal že dokáže viesť riadny život. Pri určovaní dĺžky skúšobnej doby súd prihliadol jednak na to, že od spáchania skutku uplynulo takmer desať rokov, pričom počas celej tejto doby sa obžalovaný okrem dopravných priestupkov nedopustil žiadneho trestného činu. Prihliadol tiež na spôsobený následok v podobe neoprávnene vyplatených nemocenských dávok. Ako súčasť probačného dohľadu uložil súd obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, pretože obžalovaný svojim konaním sčasti neoprávnene vylákal a sčasti sa pokúsil vylákať vyplatenie nemocenských dávok, ako náhradu svojho príjmu v období jedného roka. Preto je potrebné, aby počas skúšobnej doby preukazoval, čo tvorí zdroj jeho obživy a aký je jej spôsob.

Obž. W. C.

Z prečítaných listinných dôkazov vyplynulo, že obžalovaný doposiaľ nemá žiadny záznam v registri trestov. V registri priestupkov má však obžalovaný za obdobie posledných desiatich rokov zaznamenaných celkovo 68 priestupkov, pričom sa všetky týkajú porušenia pravidiel cestnej premávky. Prvý zaznamenaný priestupok v období od 1.1.2010 je zo 17.5.2011. V roku 2011 sa obžalovaný dopustil ešte dvoch dopravných priestupkov dňa 28.5.2011 a 9.6.2011, všetky ostatné priestupky sú z obdobia, ktoré nasledovalo po spáchaní skutku. Aj napriek množstvu dopravných priestupkov, ktorých sa však obžalovaný v prevažnej miere dopustil až po spáchaní skutku, priznal súd obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu. Trestná sadzba za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona je 3 roky až 10 rokov odňatia slobody. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností (1:0) súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zákona o 1/3, čo po úprave predstavuje hornú hranicu 7 rokov a 8 mesiacov. V rámci takto upravenej trestnej sadzby uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere troch rokov. Súd zároveň rozhodol o podmiennečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody s uložením probačného dohľadu, keď mal, vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a na vyššie popísané okolnosti prípadu za to, že na nápravu páchatel'a a na zabezpečenie ochrany spoločnosti výkon uloženého trestu nie je nevyhnutný. Obžalovanému určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní troch rokov, ktorú považuje za dostatočnú na to, aby obžalovaný preukázal že dokáže viesť riadny život. Pri určovaní dĺžky skúšobnej doby súd prihliadol jednak na to, že od spáchania skutku uplynulo takmer desať rokov, pričom počas celej tejto doby sa obžalovaný nedopustil žiadneho trestného činu, avšak dopustil sa veľkého počtu dopravných priestupkov (v priemere každý druhý mesiac spáchal jeden dopravný priestupok). Prihliadol tiež na spôsobený následok v podobe neoprávnene vyplatených nemocenských dávok. Ako súčasť probačného dohľadu uložil súd obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, pretože obžalovaný svojim konaním neoprávnene vylákal vyplatenie nemocenských dávok, ako náhradu svojho príjmu v období jedného roka. Preto je potrebné, aby počas skúšobnej doby preukazoval, čo tvorí zdroj jeho obživy a aký je jej spôsob. Počas skúšobnej doby bude nevyhnutné, aby obžalovaný zmenil svoje správanie aj pokiaľ ide o rešpektovanie pravidiel cestnej premávky. Súd zdôrazňuje, že pri následnom hodnotení toho, či obžalovaný viedol počas skúšobnej doby riadny život, bude prihliadať aj na to, či došlo k náprave u obžalovaného v tejto oblasti.

Obž. W. W.

U menovaného súd zistil, že má v registri trestov jeden záznam a to odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov zo dňa 13.3.2017 za prečin krádeže na peňažný trest vo výške 600,- eur, ktorý zaplatil dňa 11.7.2017 a v súčasnosti sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. V registri priestupkov má obžalovaný za obdobie posledných desiat rokov zaznamenaných celkovo 14 priestupkov, pričom sa 13 z nich týka porušenia pravidiel cestnej premávky a v jednom prípade sa obžalovaný dopustil

priestupku proti majetku a to drobnej krádeže dňa 27.8.2014. Pretože tak zaznamenané odsúdenie, ako aj všetky priestupky sú z obdobia, ktoré nasledovalo až po spáchaní skutku, má súd za to, že aj napriek uvedenému je možné obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu. Obžalovaný bol tiež kladne hodnotený zo strany Obce Mikulášová, keď podľa jej správy je obžalovaný ženatý a má v obci dobré správanie. Trestná sadzba za prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona je 1 rok až 5 rokov odňatia slobody. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností (1:0) súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zákona o 1/3, čo po úprave predstavuje hornú hranicu 3 roky a 8 mesiacov. V rámci takto upravenej trestnej sadzby uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere 18 mesiacov, keď prihliadol aj na predchádzajúce protiprávne konanie obžalovaného majetkového charakteru, v podobe spáchania trestného činu a priestupku. Súd zároveň rozhodol o podmiennečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody, keď mal, vzhľadom na osobu páchatel'a a na vyššie popísané okolnosti prípadu za to, že na nápravu páchatel'a a na zabezpečenie ochrany spoločnosti výkon uloženého trestu nie je nevyhnutný. Obžalovanému určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní 2 roky, ktorú považuje za dostatočnú na to, aby obžalovaný preukázal že dokáže viesť riadny život. Pri určovaní dĺžky skúšobnej doby súd prihliadol jednak na to, že od spáchania skutku uplynulo takmer desať rokov, ako aj na to, že obžalovaný sa počas uvedeného obdobia okrem dopravných priestupkov dopustil aj priestupku proti majetku a prečinu krádeže. Prihliadol tiež na spôsobený následok v podobe neoprávnene vyplatených nemocenských dávok.

Obž. V. K.

U menovaného súd zistil, že doposiaľ nemá žiadny záznam v registri trestov. V registri priestupkov má obžalovaný za obdobie posledných desiatich rokov zaznamenaný len jeden dopravný priestupok z 12.10.2012, teda z obdobia po spáchaní skutku, preto mu súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu. Obžalovaný bol pozitívne hodnotený aj zo strany Obce Okružle, kde podľa správy obce sa obžalovaný na verejnosti v mieste svojho bydliska správa slušne a nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku. Trestná sadzba za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona je 3 roky až 10 rokov odňatia slobody. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností (1:0) súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zákona o 1/3, čo po úprave predstavuje hornú hranicu 7 rokov a 8 mesiacov. V rámci takto upravenej trestnej sadzby uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere troch rokov. Súd zároveň rozhodol o podmiennečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody s uložením probačného dohľadu, keď mal, vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší bezúhonný život a na vyššie popísané okolnosti prípadu za to, že na nápravu páchatel'a a na zabezpečenie ochrany spoločnosti výkon uloženého trestu nie je nevyhnutný. Obžalovanému určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní dva roky, ktorú považuje za dostatočnú na to, aby obžalovaný preukázal že dokáže viesť riadny život. Pri určovaní dĺžky skúšobnej doby súd prihliadol jednak na to, že od spáchania skutku uplynulo takmer desať rokov, pričom počas celej tejto doby sa obžalovaný okrem jedného dopravného priestupku nedopustil žiadneho trestného činu. Prihliadol tiež na spôsobený následok v podobe neoprávnene vyplatených nemocenských dávok. Ako súčasť probačného dohľadu uložil súd obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, pretože obžalovaný svojim konaním neoprávnene vylákal vyplatenie nemocenských dávok, ako náhradu svojho príjmu v období takmer jedného roka. Preto je potrebné, aby počas skúšobnej doby preukazoval, čo tvorí zdroj jeho obživy a aký je jej spôsob.

Obž. B. K.

U menovaného súd zistil, že doposiaľ nemá žiadny záznam v registri trestov. V registri priestupkov má obžalovaný za obdobie posledných desiatich rokov zaznamenaných 10 priestupkov, pričom všetky sa týkajú porušenia pravidiel cestnej premávky. Prvý zaznamenaný priestupok za obdobie od 1.1.2010 je z 30.9.2011, teda z obdobia po spáchaní skutku, preto mu súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu. Obžalovaný bol zo strany mesta hodnotený len všeobecne, keď zo správy mesta vyplýva, že menovaný je rozvedený a nebol priestupkovo riešený. Trestná sadzba za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona je 3 roky až 10 rokov odňatia slobody. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností (1:0)

súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zákona o 1/3, čo po úprave predstavuje hornú hranicu 7 rokov a 8 mesiacov. V rámci takto upravenej trestnej sadzby uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere troch rokov. Súd zároveň rozhodol o podmiennečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody s uložením probačného dohľadu, keď mal, vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a na vyššie popísané okolnosti prípadu za to, že na nápravu páchatela a na zabezpečenie ochrany spoločnosti výkon uloženého trestu nie je nevyhnutný. Obžalovanému určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní dva roky, ktorú považuje za dostatočnú na to, aby obžalovaný preukázal že dokáže viesť riadny život. Pri určovaní dĺžky skúšobnej doby súd prihliadol jednak na to, že od spáchania skutku uplynulo takmer desať rokov, pričom počas celej tejto doby sa obžalovaný okrem dopravných priestupkov nedopustil žiadneho trestného činu. Prihliadol tiež na spôsobený následok v podobe neoprávnene vyplatených nemocenských dávok. Ako súčasť probačného dohľadu uložil súd obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, pretože obžalovaný svojim konaním neoprávnene vylákal vyplatenie nemocenských dávok, ako náhradu svojho príjmu v období piatich mesiacov. Preto je potrebné, aby počas skúšobnej doby preukazoval, čo tvorí zdroj jeho obživy a aký je jej spôsob.

Obž. M. E.

U menovanej súd zistil, že doposiaľ nemá žiadny záznam v registri trestov ani v registri priestupkov, preto jej súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu. Obžalovaná bola pozitívne hodnotená aj zo strany Obce Nižný Orlík, kde podľa správy obce sa obžalovaná na verejnosti v mieste svojho bydliska správa slušne, je pokojnej a milej povahy a jej správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku. Trestná sadzba za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona je 3 roky až 10 rokov odňatia slobody. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností (1:0) súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zákona o 1/3, čo po úprave predstavuje hornú hranicu 7 rokov a 8 mesiacov. V rámci takto upravenej trestnej sadzby uložil súd obžalovanej trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere troch rokov. Súd zároveň rozhodol o podmiennečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody s uložením probačného dohľadu, keď mal, vzhľadom na osobu obžalovanej, najmä s prihliadnutím na jej doterajší bezúhonný život a na vyššie popísané okolnosti prípadu za to, že na jej nápravu a na zabezpečenie ochrany spoločnosti výkon uloženého trestu nie je nevyhnutný. Obžalovanej určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní dva roky, ktorú považuje za dostatočnú na to, aby obžalovaná preukázala že dokáže viesť riadny život. Pri určovaní dĺžky skúšobnej doby súd prihliadol jednak na to, že od spáchania skutku uplynulo takmer desať rokov, pričom počas celej tejto doby sa obžalovaná nedopustila žiadneho trestného činu ani priestupku. Prihliadol tiež na spôsobený následok v podobe neoprávnene vyplatených nemocenských dávok. Ako súčasť probačného dohľadu uložil súd obžalovanej povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, pretože obžalovaná svojim konaním neoprávnene vylákala vyplatenie nemocenských dávok, ako náhradu svojho príjmu v období jedného roka. Preto je potrebné, aby počas skúšobnej doby preukazovala, čo tvorí zdroj jej obživy a aký je jej spôsob.

Obž. J.. B. B.

U menovanej súd zistil, že doposiaľ nemá žiadny záznam v registri trestov ani v registri priestupkov, preto jej súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu. Obžalovaná bola tiež pozitívne hodnotená zo strany Mesta Svidník, keď podľa jeho správy požíva obžalovaná v mieste trvalého bydliska dobrú povest' a jej správanie sa na verejnosti je dobré. Trestná sadzba za prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona je 1 rok až 5 rokov odňatia slobody. U tejto obžalovanej súd, prihliadnuc na povahu spáchaného prečinu, teda že išlo o úmyselný prečin, ktorým obžalovaná získala majetkový prospech a po zohľadnení osoby obžalovanej, dospel k záveru, že nie je nevyhnutné ukladať jej trest odňatia slobody, ale k náprave obžalovanej postačuje uloženie samostatného peňažného trestu. Z výpovede obžalovanej i z listinných dôkazov vyplynulo, že táto je vydatá, toho času na rodičovskej dovolenke a je riadne zamestnaná v Domove sociálnych služieb v Stropkove. Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, pracovisko Svidník zo dňa 29.4.2021, súčasný príjem obžalovanej tvorí rodičovský príspevok vo výške 378,10 eura mesačne. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni je tiež zrejmé, že jej manžel M. je zamestnaný v spoločnosti Východoslovenská distribučná, a.s., s mesačným príjmom v priemere 1.500,-

eur. Na základe takto zistených osobných a majetkových pomerov obžalovanej, uložil jej súd peňažný trest vo výške 300,- eur, zohľadniac tiež prevahu poľahčujúcich okolností u menovanej. V súlade s ustanovením § 57 ods. 3 Tr. zákona jej tiež stanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Obž. D. K.

Vo vzťahu k menovanej, súd z prečítaných listinných dôkazov zistil, že doposiaľ nemá žiadny záznam v registri trestov ani v registri priestupkov. Podľa správy Obce Hunkovce býva obžalovaná spolu s rodinou v rodinnom dome. S manželom majú tri deti, o ktoré sa riadne starajú, žijú riadny usporiadaný život. V roku 2016 boli manželia zaradení na verejnoprospešných prácach v obci Hunkovce a poberali dávku v hmotnej núdzi. Obžalovaná má slušné správanie a vystupovanie na verejnosti. Z uvedeného dôvodu jej súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, teda že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o vinne, ktoré bolo súdom prijaté, čím priznala spáchanie zločinu subvenčného podvodu v zmysle podanej obžaloby. Preto jej súd priznal aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznala a trestný čin úprimne oľutovala. Skutočnosť, že obžalovaná urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, je tiež dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu za použitia analógie s ustanovením § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona. Tým, že obžalovaná urobila vyhlásenie o vine sa vzdala dokazovania na hlavnom pojednávaní a neodvolateľne prijala všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške trestu. Pri tak rozsiahlom dokazovaní, aké prebehlo v tomto konaní považoval súd za náležité zohľadniť túto skutočnosť pri ukladaní trestu a znížiť dolnú hranicu trestu o jednu tretinu, rovnako ako pri uzatváraní dohody o vine a treste. Pri zločine subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona je určená trestná sadzba trestu odňatia slobody na 3 roky až 10 rokov. V danom prípade teda došlo k zníženiu dolnej hranice trestnej sadzby o jeden rok a súd obžalovanej ukladal trest na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 2 roky, ktorý s odkazom na vyššie uvedené skutočnosti považoval za dostatočný pre jej nápravu i pre ochranu spoločnosti. Vzhľadom na osobu obžalovanej a na jej doterajší riadny život, nepovažoval súd za nevyhnutný výkon tohto trestu, preto rozhodol o podmienenom odklade jeho výkonu a určil obžalovanej skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, s poukázaním na jej doposiaľ bezúhonný život.

Aj keď prokurátor v záverečnej reči navrhoval uložiť obžalovaným V., D., C., V. K., B. K., E. a K. trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov s probačným dohľadom a uložením povinnosti nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, súd menovaným určil skúšobnú dobu kratšieho trvania. Opäť tu poukazuje na časové obdobie, ktoré od spáchania skutkov uplynulo a počas ktorého obžalovaní svojim správaním preukázali vedenie riadneho života. Preto už súd nepovažoval za potrebné sledovať ich ďalšie správanie počas pomerne dlhého obdobia ďalších štyroch rokov, ako to navrhoval prokurátor. Pretože súd v rozsudku o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody rozhodol tak, že ho odkázal na konanie pred iným príslušným orgánom, neukladal obžalovaným, ako súčasť probačného dohľadu, ani prokurátorom navrhovanú povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. V súčasnosti nie je zrejmé, ako dlho bude pokračovať konanie na Sociálnej poisťovni ohľadom vrátenia nemocenských dávok do jeho právoplatného skončenia. Preto súd uložil obžalovaným povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať. K trestu povinnej práce vo výmere 100 hodín, ktorý prokurátor navrhoval uložiť obžalovaným A., M., F., S., W. a B. súd uvádza, že pre uloženie tohto trestu vyžaduje Trestný zákon výslovný súhlas obžalovaného, k čomu však menovaní obžalovaní, až na Q. S., neboli v priebehu dokazovania vypočutí a bez ich výslovného súhlasu im nebolo možné tento trest uložiť.

Obhajca Q.. V. A. vo svojej záverečnej reči spochybnil hodnotu a opodstatnenosť znaleckého posudku V. V. K., pretože znalec si pri jednotlivých diagnózach nezabezpečil ďalšie odborné osoby v jednotlivých medicínskych odvetviach, ale sám určil oprávnenosť alebo neoprávnenosť práceneschopnosti obžalovaných. Poukázal pritom na vyjadrenie znaleckej organizácie FORENSIC k žiadosti jedného z obžalovaných o vypracovanie znaleckého posudku a určenie adekvátnej doby jeho práceneschopnosti a doby liečenia. V súvislosti s týmto vyjadrením obhajcu poukazuje súd na bod 5 úvodnej časti znaleckého posudku č. 311/2014 a č. 75/2015, kde sa znalec V. V. K. vyjadril, že ako podklady na vypracovanie znaleckého posudku slúžili: zdravotná dokumentácia, záznamy o zdravotnej starostlivosti, výpovede svedkov, odborná konzultácia a odborná literatúra. Z uvedeného

teda vyplýva, že znalec jednotlivé diagnózy odborne konzultoval s príslušnými špecialistami. Zároveň súd dáva do pozornosti výpoveď V.. W. W., posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ktorého náplňou práce je preskúmať opodstatnenosť vystavenej práceneschopnosti pacienta i dĺžku jej trvania a na základe toho môže dať podnet ošetrojúcemu lekárovi na ukončenie, resp. stornovanie DPN. Svedok popísal priebeh kontroly, ktorú vykonáva posudkový lekár tak, že pri nej vychádza zo zdravotnej dokumentácie pacienta a ak táto nie je dostatočná, predvolá si poistenca od ktorého si vyžiada ďalšie podklady, prípadne požiada zdravotnú poisťovňu o výpis z účtu poistenca. Z rovnakých podkladov ako posudkový lekár prítom vychádzal aj znalec V.. K. a vyjadroval sa rovnako k opodstatnenosti trvania DPN obžalovaných. Obhajca tiež poukázal na to, že Sociálna poisťovňa nevykonávala vôbec alebo nedostatočne kontrolu práce ošetrojúcej lekárky V.. M.. Vo vzťahu k tomuto tvrdeniu je však potrebné poukázať na skutočnosť, že v rámci dokazovania bolo preukázané oneskorené doručovanie III. dielu potvrdenia o DPN ošetrojúcou lekárkou Sociálnej poisťovni, často až po ukončení DPN, čo znemožňovalo vykonanie kontroly u jednotlivých obžalovaných posudkovým lekárom. Taktiež bolo na hlavnom pojednávaní prečítané rozhodnutie Sociálnej poisťovne o uložení pokuty V.. M. za porušovanie tejto povinnosti. Rovnako bolo preukázané, že aj samotný zamestnávateľ znemožňoval Sociálnej poisťovni vykonávanie kontrolnej činnosti, za čo mu boli opakovane ukladané pokuty.

K výroku o náhrade škody

Podľa § 178 ods. 1 písm. a/ bod 6 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov o sociálnom poistení, do pôsobnosti pobočky patrí rozhodovať v prvom stupni o povinnosti poberateľa nemocenskej dávky vrátiť dávku alebo jej časť vyplatené neprávom, alebo vo vyššej sume, ako patrili. Z vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodovať o povinnosti poberateľa nemocenskej dávky vrátiť dávku alebo jej časť vyplatenú neprávom alebo vo vyššej sume ako patrili, patrí do pôsobnosti Sociálnej poisťovne, teda samotnej poškodenej, nie do právomoci, či pôsobnosti okresného súdu. Takéto rozhodnutie Sociálnej poisťovne je v zmysle Exekučného poriadku považované za exekučný titul, na základe ktorého je možné vykonať exekúciu. Na hlavnom pojednávaní sa zástupca poškodenej strany, v súvislosti s uplatnením nároku na náhradu škody, výslovne vyjadril, že Sociálna poisťovňa začala správne konanie voči jednotlivým obžalovaným ohľadom vrátenia neoprávnene vyplatenej nemocenskej dávky, pričom tieto konania sú toho času prerušené až do právoplatného skončenia predmetného trestného konania voči obžalovaným. S poukazom na popísané skutočnosti, rozhodol súd o nároku na náhradu škody, ktorý si v tomto trestnom konaní riadne a včas uplatnila poškodenej Sociálna poisťovňa tak, že ju odkázal s jej nárokom na konanie pred iným príslušným orgánom, ktorým je v danom prípade samotná Sociálna poisťovňa.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Svidník.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.